Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (UE) NR. 648/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 4 iulie 2012

privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 201, 27.7.2012, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013	L 176	1	27.6.2013
►M2	Regulamentul delegat (UE) nr. 1002/2013 al Comisiei din 12 iulie 2013	L 279	2	19.10.2013

rectificat prin:

►C1	Rectificare, JO L 321, 30.11.2013, p. 6 (575/2013)

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 648/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 4 iulie 2012

privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) La solicitarea Comisiei, un raport a fost publicat la 25 februarie 2009 de un grup la nivel înalt prezidat de Jacques de Larosière și a ajuns la concluzia că este necesară consolidarea cadrului de supraveghere al sectorului financiar al Uniunii pentru a se reduce riscul și gravitatea unor viitoare crize financiare și a recomandat reformarea în profunzime a structurii de supraveghere a sectorului respectiv, inclusiv crearea unui Sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere, câte una pentru sectorul bancar, sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale și sectorul valorilor mobiliare și pieței, precum și a unui consiliu european pentru risc sistemic.

(2) Comunicarea Comisiei din 4 martie 2009 intitulată „Stimularea redresării economice europene” a propus consolidarea cadrului de reglementare al Uniunii în sectorul serviciilor financiare. În Comunicarea sa din 3 iulie 2009 intitulată „Asigurarea unor piețe eficiente, sigure și solide pentru instrumentele financiare derivate”, Comisia a evaluat rolul instrumentelor derivate în criza financiară, iar în Comunicarea sa din 20 octombrie 2009 intitulată „Asigurarea unor piețe eficiente, sigure și solide pentru instrumentele financiare derivate: acțiuni strategice viitoare”, Comisia a prezentat acțiunile pe care intenționează să le întreprindă pentru a reduce riscurile asociate instrumentelor financiare derivate.

([1]) JO C 57, 23.2.2011, p. 1
([2]) JO C 54, 19.2.2011, p. 44.
([3]) Poziția Parlamentului European din 29 martie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 iulie 2012.

▼B

(3) La 23 septembrie 2009, Comisia a adoptat trei propuneri de regulamente de înființare a Sistemului european de supraveghere financiară, inclusiv a trei autorități europene de supraveghere (AES) pentru a contribui la aplicarea coerentă a legislației Uniunii și la stabilirea unor standarde și practici de reglementare și supraveghere comune și de înaltă calitate. AES includ Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) (AEAPO), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]). AES au un rol crucial în menținerea stabilității sectorului financiar. Este, prin urmare, esențial să se asigure în mod continuu că activitatea lor constituie o înaltă prioritate politică și că autoritățile respective dispun de resurse adecvate.

(4) Instrumentele financiare derivate extrabursiere (denumite în continuare „contractele derivate extrabursiere”) nu prezintă transparență, deoarece sunt contracte negociate în regim privat, iar informațiile referitoare la acestea sunt, de obicei, disponibile numai pentru părțile contractante. Aceste instrumente creează o rețea complexă de interdependențe, care face dificilă identificarea naturii și amplorii riscurilor implicate. Criza financiară a demonstrat că aceste caracteristici sporesc nesiguranța în perioade dificile pentru piață și, în consecință, pun în pericol stabilitatea financiară. Prezentul regulament prevede condiții care să conducă la atenuarea riscurilor și la creșterea transparenței contractelor derivate.

(5) La summitul de la Pittsburgh din 26 septembrie 2009, liderii G20 au convenit ca toate contractele standardizate derivate extrabursiere să fie compensate printr-o contraparte centrală (CPC) până la sfârșitul anului 2012 și ca aceste contracte să fie raportate către registre centrale de tranzacții. În iunie 2010 la Toronto, liderii G20 și-au reafirmat angajamentul în această direcție și s-au angajat, de asemenea, să accelereze aplicarea unor măsuri stricte pentru îmbunătățirea transparenței și a supravegherii legale a contractelor derivate extrabursiere în mod consecvent la nivel internațional și nediscriminatoriu.

(6) Comisia va supraveghea îndeplinirea acestor angajamente și va depune eforturi pentru a se asigura că ele sunt puse în aplicare în mod similar și de partenerii internaționali ai Uniunii. Comisia ar trebui să coopereze cu autoritățile țărilor terțe în vederea explorării unor soluții de sprijin reciproc pentru a asigura coerența dintre prezentul regulament și cerințele instituite de țări terțe, evitând astfel eventualele suprapuneri în această privință. Comisia ar trebui să monitorizeze, cu sprijinul

([1]) JO L 331, 15.12.2010, p. 12.
([2]) JO L 331, 15.12.2010, p. 48.
([3]) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

▼B

AEVMP, aplicarea principiilor prevăzute în prezentul regulament la nivel internațional și să prezinte Parlamentului European și Consiliului rapoarte cu privire la aceasta. Pentru a evita eventualele cerințe care conduc la suprapuneri sau eventualele cerințe conflictuale, Comisia ar putea adopta decizii privind echivalența cadrului juridic, de supraveghere și de executare din țări terțe, dacă sunt întrunite o serie de condiții. Evaluarea care stă la baza unei astfel de decizii nu ar trebui să aducă atingere dreptului unei CPC stabilită într-o țară terță și recunoscută de AEVMP de a oferi servicii de compensare membrilor compensatori sau locurilor de tranzacționare stabilite în Uniune, deoarece decizia de recunoaștere ar trebui să fie independentă de această evaluare. În mod similar, nici decizia de echivalare, nici evaluarea nu ar trebui să aducă atingere dreptului unui registru central de tranzacții stabilit într-o țară terță și recunoscut de AEVMP de a furniza servicii entităților stabilite în Uniune.

(7) În ceea ce privește recunoașterea unor CPC din țări terțe și în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii în temeiul Acordului de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, inclusiv al Acordului General privind Comerțul cu Servicii, deciziile care stabilesc că regimurile juridice ale țărilor terțe sunt echivalente cu regimul juridic al Uniunii ar trebui adoptate doar în cazul în care regimul juridic al țării terțe prevede un sistem echivalent real pentru recunoașterea CPC autorizate în baza unor regimuri juridice străine, în conformitate cu obiectivele generale de reglementare și standardele stabilite de G20 în septembrie 2009 pentru îmbunătățirea transparenței pe piețele instrumentelor financiare derivate, atenuarea riscului sistemic și protecția împotriva abuzului de piață. Un astfel de sistem ar trebui considerat echivalent în cazul în care garantează faptul că rezultatul substanțial al regimului de reglementare aplicabil este similar cerințelor Uniunii și ar trebui considerat eficace în cazul în care aceste norme sunt aplicate consecvent.

(8) Este corespunzător și necesar în acest context, date fiind caracteristicile piețelor instrumentelor financiare derivate și funcționarea CPC, să se verifice echivalența reală a sistemelor de reglementare străine în atingerea obiectivelor și standardelor G20 pentru a îmbunătăți transparența piețelor instrumentelor financiare derivate, a atenua riscul sistemic și a proteja împotriva abuzului de piață. Situația foarte specială a CPC impune ca dispozițiile referitoare la țările terțe să fie organizate și să funcționeze în conformitate cu mecanismele specifice acestor entități structurale ale pieței. De aceea, această abordare nu constituie un precedent pentru alte acte cu putere de lege.

(9) În concluziile sale din 2 decembrie 2009, Consiliul European a fost de acord că este necesar să se îmbunătățească considerabil atenuarea riscului de contraparte și că este important să se amelioreze transparența, eficiența și integritatea tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate. Rezoluția Parlamentului European din 15 iunie 2010 privind „Instrumentele financiare derivate: acțiuni strategice viitoare” a subliniat necesitatea compensării și raportării obligatorii a contractelor derivate extrabursiere.

▼B

(10) AEVMP ar trebui să acționeze în baza normelor prezentului regulament protejând stabilitatea piețelor financiare în situații de urgență, asigurând aplicarea coerentă a normelor Uniunii de către autoritățile naționale de supraveghere și soluționând divergențele dintre acestea. AEVMP are, de asemenea, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare, și are un rol central în autorizarea și monitorizarea CPC și a registrelor centrale de tranzacții.

(11) Una dintre misiunile fundamentale care urmează să fie îndeplinite prin intermediul Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) este promovarea bunei funcționări a sistemelor de plăți. În acest sens, membrii SEBC îndeplinesc funcția de monitorizare prin asigurarea eficienței și a bunei funcționări ale sistemelor de compensare și de plăți, inclusiv ale CPC. Membrii SEBC sunt astfel implicați îndeaproape în autorizarea și monitorizarea constantă a CPC, recunoașterea CPC din țări terțe și aprobarea acordurilor de interoperabilitate. În plus, aceștia sunt implicați îndeaproape în adoptarea standardelor tehnice de reglementare, precum și a liniilor directoare și a recomandărilor. Prezentul regulament nu aduce atingere responsabilităților Băncii Centrale Europene (BCE) și ale băncilor centrale naționale (BCN) de a asigura eficiența și buna funcționare a sistemelor de compensare și de plăți din Uniune și în relațiile cu alte țări. Prin urmare și pentru a preveni eventuala instituire a unui set de norme paralele, AEVMP și SEBC ar trebui să coopereze îndeaproape în elaborarea proiectelor de standarde tehnice relevante. Mai mult, accesul BCE și BCN la informații este esențial în îndeplinirea sarcinilor acestora legate de supravegherea sistemelor de compensare și de plăți, precum și de funcțiile de bancă centrală emitentă.

(12) Sunt necesare norme uniforme pentru contractele derivate enumerate la punctele 4-10 în secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ([1]).

(13) Stimulentele menite să promoveze utilizarea CPC s-au dovedit a fi insuficiente pentru a garanta compensarea efectivă la nivel central a contractelor derivate extrabursiere standardizate. Prin urmare, sunt necesare cerințe obligatorii privind compensarea prin CPC a contractelor derivate extrabursiere care pot fi compensate la nivel central.

(14) Este posibil ca statele membre să adopte măsuri naționale diferite, fapt care ar putea crea obstacole pentru buna funcționare a pieței interne și ar fi în detrimentul participanților pe piață și al stabilității financiare. Aplicarea uniformă în Uniune a obligației de compensare este necesară și pentru a se asigura un nivel înalt de protecție a investitorilor și pentru a se crea condiții de concurență echitabile pentru participanții pe piață.

([1]) JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

▼B

(15) Pentru a putea garanta că obligația de compensare reduce riscul sistemic, este necesar un proces de identificare a claselor de instrumente financiare derivate care ar trebui să intre sub incidența acestei obligații. Acest proces ar trebui să țină cont de faptul că nu toate contractele derivate extrabursiere compensate prin CPC pot fi considerate eligibile pentru compensare obligatorie prin CPC.

(16) Prezentul regulament stabilește criteriile pentru a determina dacă diferitelor clase de contracte derivate extrabursiere ar trebui să li se aplice sau nu o obligație de compensare. Pe baza proiectelor de standarde tehnice de reglementare elaborate de AEVMP, Comisia ar trebui să decidă dacă unei clase de contracte derivate extrabursiere i se aplică o obligație de compensare și data de la care produce efecte obligația de compensare, inclusiv, atunci când este cazul, introducerea treptată a acestei obligații și scadența minimă rămasă a contractelor încheiate sau novate înainte de data de la care produce efecte obligația de compensare, în conformitate cu prezentul regulament. Introducerea treptată a obligației de compensare ar putea fi realizată prin stabilirea tipurilor de participanți pe piață care trebuie să îndeplinească obligația de compensare. Pentru a determina clasele de contracte derivate extrabursiere care urmează să fie supuse obligației de compensare, AEVMP ar trebui să țină seama de natura specifică a contractelor derivate extrabursiere care sunt încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu coșuri de garanții pentru obligațiunile garantate.

(17) Pentru a determina clasele de contracte derivate extrabursiere care urmează să facă obiectul obligației de compensare, AEVMP ar trebui să țină seama, de asemenea, de alte aspecte relevante, în primul rând de interconectarea dintre contrapărțile care utilizează clasele respective de contracte derivate extrabursiere și de impactul asupra nivelului de risc de contraparte, precum și să promoveze condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, în conformitate cu articolul 1 alineatul (5) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(18) În cazul în care AEVMP a identificat un produs derivat extrabursier ca fiind standardizat și eligibil pentru compensare, dar nicio CPC nu dorește să compenseze respectivul produs, AEVMP ar trebui să cerceteze care este motivul.

(19) Pentru a determina clasele de contracte derivate extrabursiere care urmează să facă obiectul obligației de compensare, ar trebui avută în vedere în mod adecvat natura specifică a claselor relevante de contracte derivate extrabursiere. Riscul predominant pentru tranzacțiile cu unele clase de contracte derivate extrabursiere poate fi legat de riscul de plată, care este abordat prin măsuri de infrastructură separate și care poate distinge anumite clase de contracte derivate extrabursiere (de exemplu, contractele privind cursul de schimb) de alte clase. Compensarea CPC contracarează în special riscul de contraparte și poate să nu reprezinte soluția optimă pentru a face față riscului de plată. Regimul pentru astfel de contracte ar trebui să se bazeze, în special, pe convergența internațională preliminară și recunoașterea reciprocă a infrastructurii relevante.

▼B

(20) Pentru a se asigura aplicarea uniformă și coerentă a prezentului regulament și condiții de concurență echitabile pentru participanții la piață, în cazul în care o clasă de contracte derivate extrabursiere este desemnată ca făcând obiectul obligației de compensare, respectiva obligație ar trebui să se aplice, de asemenea, tuturor contractelor care aparțin acestei clase de contracte derivate extrabursiere încheiate la data la care AEVMP primește notificarea unei autorizații a unei CPC în scopul obligației de compensare sau după această dată, dar înainte de data de la care produce efecte obligația de compensare, cu condiția ca respectivele contracte să aibă o scadență rămasă peste minimul determinat de Comisie.

(21) Pentru a decide dacă o clasă de contracte derivate extrabursiere ar trebui să fie supusă obligației de compensare, AEVMP ar trebui să vizeze reducerea riscului sistemic. În acest sens, ar trebui luați în considerare în cadrul evaluării factori precum nivelul de standardizare contractuală și operațională a contractelor, volumul și lichiditatea clasei relevante de contracte derivate extrabursiere, precum și disponibilitatea unor informații obiective, fiabile și general acceptate privind prețurile cu privire la clasa relevantă de contracte derivate extrabursiere.

(22) Pentru ca un contract derivat extrabursier să fie compensat, ambele părți la contract trebuie să facă obiectul unei obligații de compensare sau să fie de acord. Exceptările de la obligația de compensare ar trebui să fie cât mai restrictive, deoarece ele pot reduce eficiența acestei obligații, precum și avantajele compensării prin CPC și pot conduce la situații de arbitraj de reglementare între grupuri de participanți pe piață.

(23) În vederea promovării stabilității financiare în Uniune, s-ar putea dovedi necesar ca tranzacțiile încheiate de entități stabilite în țări terțe să fie, de asemenea, supuse obligațiilor de compensare și celor referitoare la tehnicile de atenuare a riscului, cu condiția ca aceste tranzacții să aibă un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau în cazul în care aceste obligații sunt necesare sau adecvate pentru a preveni eludarea oricăror dispoziții ale prezentului regulament.

(24) Contractele derivate extrabursiere care nu sunt considerate eligibile pentru a fi compensate prin CPC implică un risc de contraparte și operațional și, prin urmare, ar trebui instituite reguli de gestionare a acestui risc. Pentru a reduce riscul de contraparte, participanții pe piață care fac obiectul obligației de compensare ar trebui să dispună de proceduri de gestionare a riscurilor care impun schimbul de garanții prompt, corect și segregat corespunzător. Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare care specifică respectivele proceduri de gestionare a riscurilor, AEVMP ar trebui să țină seama de propunerile organismelor internaționale de standardizare

▼B

cu privire la cerințele de marjă pentru instrumentele financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central. Atunci când elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru stabilirea măsurilor necesare pentru schimburile corecte și adecvate de garanții în vederea gestionării riscurilor asociate tranzacțiilor necompensate, AEVMP ar trebui să țină seama în mod adecvat de impedimentele cu care se confruntă emitenții de obligațiuni sau coșurile de garanții pentru a oferi garanții în mai multe jurisdicții din Uniune. AEVMP ar trebui să țină seama, de asemenea, de faptul că creanțele preferențiale acordate contrapărților emitente de obligațiuni garantate asupra activelor emitentului de obligațiuni garantate oferă o protecție echivalentă împotriva riscului de contraparte.

(25) Regulile referitoare la compensarea contractelor derivate extrabursiere, raportarea privind tranzacțiile cu instrumente financiare derivate și tehnicile de reducere a riscului pentru contractele derivate extrabursiere necompensate prin CPC ar trebui să se aplice contrapărților financiare, și anume întreprinderilor de investiții autorizate în conformitate cu Directiva 2004/39/CE, instituțiilor de credit autorizate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ([1]), întreprinderilor de asigurare autorizate în conformitate cu Prima Directivă 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a dispozițiilor legale, de reglementare și administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare directă, alta decât asigurarea de viață ([2]), întreprinderilor de asigurare autorizate în conformitate cu Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață ([3]), întreprinderilor de reasigurare autorizate în conformitate cu Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea ([4]), organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și, după caz, societăților de administrare ale acestora, autorizați în conformitate cu Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) ([5]), instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale în sensul definiției din Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale ([6]) și fondurilor de investiții alternative gestionate de administratori de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați sau înregistrați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative ([7]).

([1]) JO L 177, 30.6.2006, p. 1.
([2]) JO L 228, 16.8.1973, p. 3.
([3]) JO L 345, 19.12.2002, p. 1.
([4]) JO L 323, 9.12.2005. p. 1.
([5]) JO L 302, 17.11.2009, p. 32.
([6]) JO L 235, 23.9.2003, p. 10.
([7]) JO L 174, 1.7.2011, p. 1.

▼B

(26) Entitățile care gestionează sisteme de pensii, al căror scop principal îl reprezintă acordarea unor prestații la pensie, de obicei sub forma unor plăți pe viață, dar și sub forma unor plăți pe o perioadă determinată sau a unei sume forfetare, își reduc de obicei la minimum valoarea alocată sub formă de numerar pentru a obține o eficiență și un randament maxime pentru deținătorii de polițe. Prin urmare, dacă li se solicită unor astfel de entități să compenseze la nivel central contractele derivate extrabursiere, acest lucru ar necesita renunțarea la o proporție semnificativă din activele lor în schimbul fondurilor bănești pentru a respecta cerințele de marjă actuale ale CPC. Pentru a evita un impact negativ probabil pe care o astfel de cerință l-ar avea asupra veniturilor la pensie ale viitorilor pensionari, obligația de compensare ar trebui să se aplice sistemelor de pensii numai după ce CPC elaborează o soluție tehnică adecvată pentru transferul de garanții nemonetare ca marje de variație care să răspundă acestei probleme. O astfel de soluție tehnică ar trebui să țină seama de rolul special al sistemelor de pensii și să evite efectele adverse semnificative asupra pensionarilor. Pe parcursul unei perioade de tranziție, contractele derivate extrabursiere încheiate pentru a reduce riscurile investiționale direct legate de solvabilitatea financiară a sistemelor de pensii ar trebui să fie supuse nu numai unei obligații de raportare, ci și unor cerințe de instituire a unor garanții bilaterale. Cu toate acestea, obiectivul ultim îl reprezintă compensarea centrală, de îndată ce devine fezabilă.

(27) Este important să se garanteze că numai entitățile și regimurile îndreptățite obțin tratamentul special, precum și să se țină seama de diversitatea sistemelor de pensii din cadrul Uniunii, asigurându-se totodată condiții de concurență echitabile pentru toate sistemele de pensii. În consecință, derogarea temporară ar trebui să se aplice instituțiilor de furnizare de pensii ocupaționale înregistrate în conformitate cu Directiva 2003/41/CE, inclusiv oricărei entități autorizate care este responsabilă de gestionarea unei astfel de instituții și care acționează în numele acesteia, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din directiva menționată, precum și oricăror entități juridice constituite în scopuri de investiții de către astfel de instituții, care acționează exclusiv în interesul acestora, și activităților de furnizare de pensii ocupaționale efectuate de instituțiile menționate la articolul 3 din Directiva 2003/41/CE.

(28) Derogarea temporară ar trebui să se aplice și activităților de furnizare de pensii ocupaționale efectuate de întreprinderile de asigurare de viață cu condiția ca toate activele și pasivele corespunzătoare să fie delimitate, gestionate și organizate separat, fără nicio posibilitate de transfer. Aceasta ar trebui să se aplice, de asemenea, oricăror alte entități care funcționează numai la nivel național sau regimuri care sunt furnizate în principal pe teritoriul unui singur stat membru, ambele autorizate și supravegheate, numai cu condiția ca ambele să fie recunoscute de dreptul intern și ca scopul lor principal să îl reprezinte acordarea de prestații la pensie. Entitățile și regimurile menționate în prezentul considerent ar trebui să facă obiectul deciziei autorității

▼B

competente relevante, iar pentru a asigura consecvența, a elimina eventuale nonconformități și a evita abuzurile, ar trebui să facă obiectul avizului AEVMP, în consultare cu AEAPO. Aceasta ar putea include entități și regimuri care nu sunt neapărat legate de programul de pensii al unui angajator, dar care au, cu toate acestea, scopul principal de a oferi venituri la pensie, pe bază obligatorie sau voluntară. Printre exemple s-ar putea număra persoane juridice care gestionează sisteme de pensii care funcționează pe baza principiului de finanțare prin capitalizare în temeiul dreptului intern, cu condiția ca investițiile realizate de acestea să fie în conformitate cu principiul „persoanei prudente”, iar sistemele de pensii să fie subscrise în mod direct de persoane, acestea putând fi, de asemenea, oferite de asiguratori de viață. Exceptarea în cazul sistemelor de pensii la care persoanele subscriu în mod direct nu ar trebui să se refere la contractele derivate extrabursiere legate de alte produse de asigurare de viață ale asiguratorului, care nu au scopul principal de a oferi un venit la pensie.

Alte exemple ar putea fi activitățile de furnizare de pensii ale întreprinderilor de asigurare care fac obiectul Directivei 2002/83/CE, cu condiția ca toate activele corespunzătoare activităților să fie incluse într-un registru special, în conformitate cu anexa la Directiva 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare ([1]), precum și regimurile de furnizare de pensii ocupaționale ale întreprinderilor de asigurare bazate pe contracte colective. Instituțiile înființate în scopul despăgubirii membrilor unor sisteme de pensii în cazul unei situații de neîndeplinire a obligațiilor ar trebui, de asemenea, considerate sisteme de pensii în sensul prezentului regulament.

(29) Dacă este cazul, regulile aplicabile contrapărților financiare ar trebui să se aplice și contrapărților nefinanciare. Este cunoscut faptul că contrapărțile nefinanciare utilizează contractele derivate extrabursiere pentru a se acoperi împotriva riscurilor comerciale legate direct de activitățile lor de finanțare a trezoreriei. În consecință, pentru a stabili dacă o contraparte nefinanciară ar trebui sau nu să facă obiectul obligației de compensare, ar trebui analizat scopul în care contrapartida nefinanciară respectivă utilizează contracte derivate extrabursiere, precum și amploarea expunerilor pe care aceasta le are în cadrul instrumentelor respective. Pentru a se asigura că instituțiile nefinanciare au posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la pragurile de compensare, AEVMP ar trebui să organizeze, atunci când elaborează standardele tehnice de reglementare relevante, o consultare publică, asigurând participarea instituțiilor nefinanciare. AEVMP ar trebui să consulte, de asemenea, toate autoritățile competente relevante, de exemplu Agenția pentru

([1]) JO L 110, 20.4.2001, p. 28.

▼B

Cooperarea Autorităților de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru a garanta că sunt pe deplin luate în considerare caracteristicile sectoarelor respective. Mai mult, până la 17 august 2015, Comisia ar trebui să evalueze importanța sistemică a tranzacțiilor societăților nefinanciare cu contracte derivate extrabursiere în diferite sectoare, inclusiv în sectorul energetic.

(30) Atunci când se stabilește dacă un contract derivat extrabursier reduce riscurile direct legate de activitățile comerciale sau de trezorerie ale unei contrapărți nefinanciare, se ține seama în mod adecvat de strategiile globale de acoperire și de atenuare a riscului ale contrapărții nefinanciare respective. În special, ar trebui să se analizeze dacă un contract derivat extrabursier este adecvat din punct de vedere economic pentru reducerea riscurilor în funcționarea și gestionarea unei contrapărți nefinanciare, atunci când riscurile sunt legate de fluctuații ale ratelor dobânzilor, ale ratelor cursului de schimb, ale ratei inflației sau ale prețurilor produselor de bază.

(31) Pragul de compensare reprezintă un element foarte important pentru toate contrapărțile nefinanciare. Atunci când se stabilește pragul de compensare, ar trebui să se țină seama de relevanța sistemică a sumei pozițiilor și expunerilor nete pentru fiecare contraparte și pentru fiecare clasă de contracte derivate extrabursiere. În acest sens, ar trebui să se depună eforturi adecvate pentru a recunoaște metodele de atenuare a riscurilor utilizate de contrapărțile nefinanciare în contextul activităților lor normale.

(32) Membrii SEBC și alte organisme ale statelor membre care îndeplinesc funcții similare, alte organisme publice ale Uniunii însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în administrarea acesteia, precum și Banca Reglementelor Internaționale ar trebui să fie excluși din domeniul de aplicare a prezentului regulament pentru a se evita limitarea competențelor lor de a-și îndeplini sarcinile de interes comun.

(33) Deoarece nu toți participanții pe piață care fac obiectul obligației de compensare pot deveni membri compensatori ai CPC, aceștia ar trebui să aibă posibilitatea de a accesa CPC în calitate de clienți sau clienți indirecți, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

(34) Introducerea unei obligații de compensare și procesul de stabilire a CPC care pot fi utilizate pentru îndeplinirea acestei obligații pot conduce la denaturări neintenționate ale concurenței pe piața instrumentelor financiare derivate extrabursiere. De exemplu, o CPC poate refuza să compenseze tranzacții executate în anumite locuri de tranzacționare deoarece CPC este deținută de un loc de tranzacționare concurent. Pentru a se evita astfel de practici discriminatorii, CPC ar trebui să accepte să compenseze tranzacții executate în diferite locuri de tranzacționare, în măsura în care aceste locuri de tranzacționare respectă cerințele

▼B

operaționale și tehnice stabilite de CPC, fără referire la documentația contractuală în baza căreia părțile au încheiat respectiva tranzacție cu instrumente financiare derivate extrabursiere, cu condiția ca respectivele documente să respecte standardele de piață. Locurile de tranzacționare ar trebui să furnizeze CPC informații privind tranzacțiile în mod transparent și nediscriminatoriu. Dreptul de acces al unei CPC la un loc de tranzacționare ar trebui să permită modalități prin care mai multe CPC să utilizeze informații privind tranzacțiile obținute din partea aceluiași loc de tranzacționare. Cu toate acestea, acest lucru nu ar trebui însă să conducă la interoperabilitate pentru compensarea instrumentelor financiare derivate sau la fragmentarea lichidității.

(35) Prezentul regulament nu ar trebui să blocheze accesul echitabil și deschis între locurile de tranzacționare și CPC de pe piața internă, sub rezerva condițiilor stipulate în prezentul regulament și în standardele tehnice de reglementare elaborate de AEVMP și adoptate de Comisie. Comisia ar trebui să continue să monitorizeze atent evoluția pieței instrumentelor financiare derivate extrabursiere și, acolo unde este necesar, să intervină pentru a împiedica apariția denaturărilor concurenței pe piața internă cu scopul de a asigura condiții de concurență echitabilă pe piețele financiare.

(36) În anumite domenii legate de serviciile financiare și tranzacționarea de contracte derivate, pot exista și drepturi de proprietate comercială și intelectuală. În cazurile în care aceste drepturi de proprietate sunt asociate unor produse sau servicii care au ajuns să fie utilizate ca standarde industriale sau care produc efecte asupra acestor standarde industriale, ar trebui să fie disponibile licențe în condiții proporționate, echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.

(37) Pentru a putea fi identificate clasele de contracte derivate extrabursiere care ar trebui să facă obiectul obligației de compensare, pragurile și contrapărțile nefinanciare cu relevanță sistemică sunt necesare date fiabile. Prin urmare, în scopuri de reglementare, este important să se stabilească la nivelul Uniunii o cerință uniformă de raportare a datelor referitoare la instrumentele derivate. Totodată, se impune o obligație de raportare retrospectivă, cât mai cuprinzătoare, atât pentru contrapărțile financiare, cât și pentru cele nefinanciare, pentru a furniza date comparative, inclusiv AEVMP și autorităților competente relevante.

(38) O tranzacție intragrup reprezintă o tranzacție între două întreprinderi care sunt incluse integral în aceeași consolidare și fac obiectul unor proceduri centralizate și adecvate de evaluare, măsurare și control ale riscurilor. Acestea fac parte din același regim de protecție instituțională ca cel menționat la articolul 80 alineatul (8) din Directiva 2006/48/CE sau, în cazul instituțiilor de credit afiliate aceluiași organism central, ca cel menționat la articolul 3 alineatul (1) din respectiva directivă, ambele fiind instituții de credit sau una este instituție de credit și cealaltă

▼B

este organism central. Contractele derivate extrabursiere pot fi recunoscute în cadrul grupurilor financiare sau nefinanciare, precum și în cadrul grupurilor compuse din întreprinderi atât financiare, cât și nefinanciare, iar dacă un astfel de contract este considerat o tranzacție intragrup în ceea ce privește o contraparte, atunci acesta ar trebui să fie considerat o tranzacție intragrup și în ceea ce privește cealaltă contraparte la respectivul contract. Este recunoscut faptul că tranzacțiile intragrup pot fi necesare pentru agregarea riscurilor în cadrul unei structuri de grup și că riscurile intragrup sunt, prin urmare, specifice. Deoarece eficiența proceselor intragrup de gestionare a riscurilor ar putea fi limitată dacă aceste tranzacții sunt supuse obligației de compensare, exceptarea tranzacțiilor intragrup de la obligația de compensare ar putea fi benefică, cu condiția ca această exceptare să nu sporească riscul sistemic. În consecință, compensarea printr-o CPC a acestor tranzacții ar trebui înlocuită cu un schimb adecvat de garanții, atunci când acest lucru este oportun pentru atenuarea riscului de contraparte intragrup.

(39) Cu toate acestea, anumite tranzacții intragrup ar putea fi exceptate, în unele cazuri în temeiul deciziei autorităților competente, de la obligația de constituire a unor garanții, cu condiția ca procedurile acestora de gestionare a riscurilor să fie suficient de judicioase și solide și să fie adecvate nivelului de complexitate al tranzacției și să nu existe impedimente pentru transferul prompt de fonduri proprii sau pentru rambursarea de pasive între contrapărți. Aceste criterii, precum și procedurile care ar trebui urmate de contrapărți și de autoritățile competente relevante atunci când se aplică exceptările ar trebui specificate în standarde tehnice de reglementare adoptate în conformitate cu regulamentele relevante de instituire a AES. Înainte de elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare, AES ar trebui să pregătească o analiză a impactului potențial al acestora asupra pieței interne, precum și asupra participanților pe piețele financiare, în special asupra operațiilor și structurii grupurilor în cauză. Toate standardele tehnice aplicabile garanțiilor schimbate în tranzacții intragrup, inclusiv criteriile care stau la baza exceptării, ar trebui să ia în considerare caracteristicile predominante ale tranzacțiilor respective și diferențele existente între contrapărțile financiare și nefinanciare, precum și scopurile și metodele acestora de utilizare a instrumentelor financiare derivate.

(40) Ar trebui să se aibă în vedere includerea contrapărților în aceeași consolidare cel puțin atunci când ele sunt incluse într-o consolidare în conformitate cu Directiva 83/349/CEE a Consiliului [1] sau cu standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului [2] sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, în conformitate cu principiile

[1] A șaptea Directivă 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile consolidate (JO L 193, 18.7.1983, p. 1).

[2] Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (JO L 243, 11.9.2002, p. 1).

▼B

contabile general acceptate ale unei țări terțe considerate a fi echivalente cu IFRS în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei [1] (sau cu standardele contabile ale unei țări terțe a căror utilizare este permisă în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1569/2007) sau atunci când ambele sunt supuse aceleiași supravegheri consolidate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE sau cu Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și al Consiliului [2] sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, aceleiași supravegheri consolidate din partea autorității competente din țara terță, considerată echivalentă cu cea guvernată de principiile prevăzute la articolul 143 din Directiva 2006/48/CE sau la articolul 2 din Directiva 2006/49/CE.

(41) Este important ca participanții pe piață să raporteze către registrele centrale de tranzacții toate datele referitoare la contractele derivate la care participă. Astfel, informațiile referitoare la riscurile inerente piețelor instrumentelor derivate vor fi centralizate și vor putea fi consultate cu ușurință, printre altele, de AEVMP, de autoritățile competente relevante, de Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) și de băncile centrale relevante din cadrul SEBC.

(42) Furnizarea de servicii de registru central de tranzacții este caracterizată prin economii de scară, care pot constitui un obstacol pentru concurența în acest domeniu. Totodată, instituirea unei cerințe de raportare cuprinzătoare pentru participanții pe piață poate crește valoarea informațiilor păstrate de registrele centrale de tranzacții și pentru părți terțe care furnizează servicii auxiliare cum ar fi confirmarea tranzacțiilor, corelarea ordinelor în vederea executării tranzactiilor (*trade matching*), administrarea evenimentelor de credit, reconcilierea de portofolii sau comprimarea acestora. Este oportun să se asigure că condițiile de concurență echitabile în sectorul post-tranzacționare la nivel general nu sunt compromise de un eventual monopol natural în prestarea de servicii de registru central de tranzacții. În consecință, ar trebui instituită obligația ca registrele centrale de tranzacții să ofere acces la informațiile păstrate în registru în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, sub rezerva măsurilor de precauție necesare în domeniul protecției datelor.

(43) Pentru a oferi o imagine de ansamblu clară a pieței și pentru a evalua riscul sistemic, atât contractele derivate compensate prin CPC, cât și cele necompensate prin CPC ar trebui să fie raportate către registrele centrale de tranzacții.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de instituire a unui mecanism pentru determinarea echivalenței standardelor de contabilitate aplicate de emitenți de valori mobiliare din țări terțe, în conformitate cu Directivele 2003/71/CE și 2004/109/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 340, 22.12.2007, p. 66).

([2]) Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (JO L 177, 30.6.2006, p. 201).

▼B

(44) AES ar trebui să dispună de resursele corespunzătoare pentru a-și îndeplini cu eficacitate sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament.

(45) Contrapărțile și CPC care încheie, modifică sau încetează un contract derivat ar trebui să asigure raportarea detaliilor privind respectivul contract către un registru central de tranzacții. Raportarea privind contractul ar trebui să poată fi delegată către o altă entitate. O entitate sau salariații săi care raportează detaliile referitoare la un contract derivat către un registru central de tranzacții în numele unei contrapărți, conform prezentului regulament, nu ar trebui să încalce nicio restricție cu privire la divulgarea informațiilor. Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de reglementare privind raportarea, AEVMP ar trebui să țină seama de progresele înregistrate în ceea ce privește crearea unui identificator unic de contract și elaborarea listei cu datele care trebuie raportate incluse în tabelul 1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei ([1]) de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE și să se consulte cu alte autorități relevante, cum ar fi Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic.

(46) Ținând seama de principiile prevăzute în Comunicarea Comisiei privind consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare și de actele cu putere de lege ale Uniunii adoptate în urma acestei comunicări, statele membre ar trebui să stabilească normele referitoare la sancțiunile aplicabile în cazurile de încălcare a prezentului regulament. Statele membre ar trebui să aplice aceste sancțiuni într-un mod care să nu le diminueze efectele. Sancțiunile în cauză ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive. Ele ar trebui să se bazeze pe ghidurile adoptate de AEVMP pentru a promova convergența și consecvența transsectorială a regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare. Statele membre ar trebui să garanteze că sancțiunile aplicate sunt făcute publice, dacă este cazul, și că se publică la intervale regulate rapoarte de evaluare a eficacității normelor existente.

(47) În conformitate cu prezentul regulament, o CPC poate fi stabilită în orice stat membru. Nu ar trebui să se discrimineze, direct sau indirect, împotriva vreunui stat membru sau a vreunui grup de state membre ca loc de prestare a serviciilor de compensare. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să impună restricții sau să împiedice o CPC dintr-o jurisdicție să compenseze un produs denominat în moneda unui alt stat membru sau în moneda unei țări terțe.

([1]) JO L 241, 2.9.2006, p. 1.

▼B

(48) Autorizarea unei CPC ar trebui să fie condiționată de existența unui nivel minim de capital inițial. Capitalul, inclusiv rezultatul reportat și rezervele unei CPC, ar trebui să fie proporțional cu riscul generat de activitățile CPC din orice moment, astfel încât să se asigure capitalizarea sa adecvată împotriva riscurilor de credit, de contraparte, de piață, operaționale, juridice și comerciale care nu sunt deja acoperite prin resurse financiare specifice, precum și capacitatea de lichidare sau restructurare ordonată a operațiunilor sale, dacă este necesar.

(49) Deoarece prezentul regulament introduce, în scopuri de reglementare, obligația juridică de compensare prin CPC specifice, este esențial să se garanteze că respectivele CPC prezintă siguranță, sunt robuste și respectă în orice moment cerințele organizaționale, manageriale și prudențiale stricte impuse de prezentul regulament. Pentru a se asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament, cerințele respective ar trebui să se aplice în cazul compensării tuturor instrumentelor financiare cu care tranzacționează CPC.

(50) Este, prin urmare, necesar ca, în scopuri de reglementare și armonizare, să se garanteze că contrapărțile utilizează numai CPC care respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament. Aceste cerințe nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte sau să continue să aplice cerințe suplimentare în ceea ce privește CPC stabilite pe teritoriul lor, inclusiv anumite cerințe de autorizare în temeiul Directivei 2006/48/CE. Cu toate acestea, instituirea unor astfel de cerințe suplimentare nu ar trebui să influențeze dreptul CPC autorizate în alte state membre sau recunoscute în conformitate cu prezentul regulament să furnizeze servicii de compensare membrilor compensatori și clienților lor stabiliți în statul membru care instituie cerințe suplimentare, deoarece respectivele CPC nu fac obiectul acestor cerințe suplimentare și nu sunt obligate să se conformeze acestora. Până la 30 septembrie 2014, AEVMP elaborează un raport referitor la impactul aplicării cerințelor suplimentare de către statele membre.

(51) Definirea unor reguli direct aplicabile cu privire la autorizarea și supravegherea CPC reprezintă un corolar esențial la obligația de compensare a contractelor derivate extrabursiere. Se impune ca autoritățile competente să fie responsabile de toate aspectele autorizării și supravegherii CPC, inclusiv de verificarea respectării de către CPC solicitante a prezentului regulament și a Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare ([1]), având în vedere faptul că autoritățile competente naționale sunt cel mai bine plasate pentru a analiza modul de funcționare zilnic al CPC, pentru a efectua examinări periodice și pentru a întreprinde acțiuni adecvate, dacă este cazul.

([1]) JO L 166, 11.6.1998, p. 45.

▼B

(52) În cazul în care o CPC riscă să intre în insolvență, responsabilitatea fiscală poate reveni în cea mai mare parte statului membru în care este stabilită CPC în cauză. Ca atare, autorizarea și supravegherea CPC în cauză ar trebui să fie exercitate de autoritatea competentă responsabilă din respectivul stat membru. Cu toate acestea, având în vedere faptul că membrii compensatori ai unei CPC pot fi stabiliți în diferite state membre și că ei sunt primii asupra cărora se vor răsfrânge efectele situației de neîndeplinire a obligațiilor CPC, este imperativ ca toate autoritățile competente relevante și AEVMP să fie implicate în procesul de autorizare și supraveghere. Astfel se va evita existența unor măsuri sau practici naționale divergente și nu se vor crea obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne. Mai mult, nicio acțiune întreprinsă de un membru al unui colegiu de supraveghetori în exercitarea atribuțiilor sale nu ar trebui să discrimineze, direct sau indirect, un stat membru sau un grup de state membre ca loc de prestare a serviciilor de compensare indiferent de monedă. AEVMP ar trebui să participe în cadrul fiecărui colegiu pentru a asigura aplicarea corectă și coerentă a prezentului regulament. AEVMP ar trebui să implice și alte autorități naționale competente din statele membre în activitatea de elaborare a recomandărilor și a deciziilor.

(53) Având în vedere rolul atribuit colegiilor, este important ca toate autoritățile competente relevante, precum și membrii SEBC să fie implicați în executarea sarcinilor acestora. Colegiul ar trebui să fie format nu numai din autoritățile competente care supraveghează CPC, ci și din autoritățile care supraveghează entitățile asupra cărora operațiunile CPC ar putea avea impact, cum ar fi anumiți membri compensatori, anumite locuri de tranzacționare, anumite CPC interoperabile și anumiți depozitari centrali de valori mobiliare. La colegiu ar trebui să poată participa și membrii SEBC care sunt responsabili pentru supravegherea CPC în cauză și a CPC interoperabile, precum și cei responsabili pentru emiterea monedelor în care sunt denominate instrumentele financiare compensate de CPC. De vreme ce entitățile supravegheate sau monitorizate ar fi stabilite într-un număr limitat de state membre în care își desfășoară activitatea CPC, o singură autoritate competentă sau un singur membru al SEBC ar putea fi responsabil de supravegherea sau monitorizarea mai multor astfel de entități. Pentru a asigura o bună cooperare între toți membrii colegiului, ar trebui să fie instituite proceduri și mecanisme corespunzătoare.

(54) Întrucât se presupune că formarea și funcționarea colegiului se bazează pe un acord scris între toți membrii acestuia, este necesar să li se confere competența de a elabora procedurile decizionale ale colegiului, având în vedere natura delicată a acestei chestiuni. Prin urmare, normele detaliate privind procedura de vot ar trebui prevăzute într-un acord scris încheiat între membrii colegiului. Cu toate acestea, pentru a echilibra în mod corespunzător interesele tuturor participanților relevanți de pe piețe și ale statelor membre, colegiul ar trebui să voteze conform principiului general potrivit căruia fiecare membru dispune de un vot, indiferent de numărul de funcții pe care le îndeplinește în conformitate cu prezentul regulament. Pentru colegiile care au până la 12 membri, inclusiv, maximum doi membri ai colegiului care aparțin aceluiași stat membru ar trebui să aibă drept de vot, fiecare membru cu drept de vot dispunând de un vot. Pentru colegiile care au mai mult de 12 membri, maximum trei membri ai colegiului care aparțin aceluiași stat membru ar trebui să aibă drept de vot, fiecare membru cu drept de vot dispunând de un vot.

▼B

(55) Situația foarte specială a CPC impune organizarea și funcționarea colegiilor conform mecanismelor specifice supravegherii CPC.

(56) Dispozițiile prevăzute în prezentul regulament nu constituie un precedent pentru alte măsuri legislative privind supravegherea și controlul infrastructurilor de pe piața financiară, în special în ceea ce privește modalitățile de vot pentru trimiterile către AEVMP.

(57) O CPC nu ar trebui să fie autorizată în cazul în care toți membrii colegiului, mai puțin autoritățile competente ale statului membru în care este stabilită CPC, adoptă de comun acord un aviz comun cu privire la faptul că CPC nu ar trebui să fie autorizată. Dacă, însă, o majoritate suficientă a colegiului a exprimat un aviz negativ și dacă oricare dintre autoritățile competente interesate, cu sprijinul unei majorități de două treimi a colegiului, a sesizat AEVMP, autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită CPC ar trebui să își amâne decizia cu privire la autorizare și să aștepte luarea unei decizii de către AEVMP cu privire la conformitatea cu dreptul Uniunii. Autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită CPC ar trebui să își adopte decizia în conformitate cu o astfel de decizie a AEVMP. În cazul în care toți membrii colegiului, cu excepția autorităților statului membru în care este stabilită CPC, adoptă un aviz comun prin care consideră că nu sunt întrunite cerințele și că CPC nu ar trebui să fie autorizată, autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită CPC ar trebui să poată sesiza AEVMP, pentru ca aceasta să se pronunțe cu privire la conformitatea cu dreptul Uniunii.

(58) Este necesară consolidarea dispozițiilor privind schimbul de informații dintre autoritățile competente, AEVMP și alte autorități relevante, precum și a obligațiilor lor în materie de asistență și cooperare reciprocă. În contextul unei activități transfrontaliere crescânde, autoritățile în cauză ar trebui să își furnizeze reciproc informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor, astfel încât să garanteze aplicarea eficace a prezentului regulament, inclusiv în cazul în care o infracțiune sau o infracțiune suspectată poate fi de resortul autorităților competente din două sau mai multe state membre. În cadrul schimbului de informații este necesar să se respecte în mod strict secretul profesional. Având în vedere impactul extins al contractelor derivate extrabursiere, este esențial ca și alte autorități relevante, cum ar fi autoritățile fiscale și autoritățile de reglementare din domeniul energiei, să aibă acces la informațiile care le sunt necesare pentru a-și exercita atribuțiile.

▼B

(59) Având în vedere caracterul global al pieţelor financiare, AEVMP ar trebui să răspundă în mod direct de recunoaşterea CPC stabilite în ţări terţe, permiţându-le astfel să presteze servicii de compensare în Uniune, sub rezerva recunoaşterii de către Comisie a cadrului juridic şi de supraveghere din ţările terţe respective ca fiind echivalent cu cadrul din Uniune şi sub rezerva respectării anumitor condiţii suplimentare. Prin urmare, o CPC stabilită într-o ţară terţă care prestează servicii de compensare unor membri compensatori sau locuri de tranzacţionare stabilite în Uniune ar trebui să fie recunoscută de AEVMP. Cu toate acestea, pentru a nu împiedica dezvoltarea viitoare a activităţilor transfrontaliere de gestionare a investiţiilor în Uniune, o CPC dintr-o ţară terţă care prestează servicii unor clienţi stabiliţi în Uniune prin intermediul unui membru compensator stabilit într-o ţară terţă nu ar trebui să fie recunoscută de AEVMP. În acest context, acordurile cu principalii parteneri internaţionali ai Uniunii vor fi deosebit de importante pentru crearea unor condiţii de concurenţă echitabile la nivel global şi pentru garantarea stabilităţii financiare.

(60) La 16 septembrie 2010, Consiliul European a convenit asupra necesităţii ca Uniunea să îşi apere interesele şi valorile cu mai multă fermitate şi într-un spirit de reciprocitate şi de beneficiu reciproc în contextul relaţiilor externe ale Uniunii şi să ia măsuri, între altele, pentru a asigura un acces mai larg pe piaţă pentru societăţile europene şi pentru a consolida cooperarea în materie de reglementare cu partenerii comerciali majori.

(61) O CPC ar trebui să beneficieze de sisteme de guvernanţă solide, de personal de conducere care să se bucure de o bună reputaţie şi de membri independenţi în consiliile de administraţie, indiferent de structura acţionariatului. Cel puţin o treime, dar nu mai puţin de doi membri din consiliul CPC ar trebui să fie independenţi. Cu toate acestea, sistemele de guvernanţă şi structurile de acţionariat diferite pot influenţa disponibilitatea sau capacitatea unei CPC de a compensa anumite produse. Prin urmare, este oportun ca eventualele conflicte de interese din cadrul unei CPC să fie soluţionate de membrii independenţi ai consiliului şi de comitetul de risc care urmează să fie înfiinţat de CPC. Membrii compensatori şi clienţii ar trebui să fie reprezentaţi corespunzător, având în vedere că deciziile luate de CPC îi pot afecta.

(62) O CPC poate să externalizeze anumite funcţii. Comitetul de risc al CPC ar trebui să îşi exprime opinia cu privire la externalizare. Activităţile importante legate de gestionarea riscurilor nu ar trebui să fie externalizate fără aprobarea autorităţii competente.

(63) Cerinţele de participare pentru CPC ar trebui să fie transparente, proporţionale şi nediscriminatorii şi ar trebui să permită accesul de la distanţă, în măsura în care acest lucru nu expune CPC la riscuri suplimentare.

▼B

(64) Clienții membrilor compensatori care își compensează contractele derivate extrabursiere prin CPC ar trebui să beneficieze de un nivel înalt de protecție. În realitate, nivelul de protecție depinde de nivelul de segregare pe care îl aleg clienții respectivi. Intermediarii ar trebui să-și segrege activele de cele ale clienților. Din acest motiv, CPC ar trebui să păstreze evidențe actualizate și ușor de identificat, pentru a facilita transferul de poziții și active ale clienților unui membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor către un membru compensator solvabil sau, după caz, lichidarea ordonată a pozițiilor clienților și returnarea către aceștia a garanțiilor în exces. Cerințele prevăzute în prezentul regulament cu privire la segregarea și portabilitatea pozițiilor și activelor clienților ar trebui, prin urmare, să prevaleze asupra oricăror dispoziții contrare din actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre care împiedică părțile să le respecte.

(65) O CPC ar trebui să aibă un cadru solid de gestionare a riscului pentru a putea gestiona riscul de credit, riscul de lichiditate, riscul operațional și alte riscuri, inclusiv pe cele pe care le implică sau le transmite altor entități ca urmare a unor interdependențe. O CPC ar trebui să dispună de proceduri și mecanisme adecvate pentru a putea face față situației de neîndeplinire a obligațiilor membrilor compensatori. Pentru a reduce la minimum riscul de contaminare într-o astfel de situație, CPC ar trebui să aplice cerințe de participare stricte, să colecteze marje inițiale adecvate și să dețină un fond de garantare și alte resurse financiare în vederea acoperirii eventualelor pierderi. Pentru a se asigura că o CCP dispune constant de resurse suficiente, CPC ar trebui să stabilească un nivel minim sub care nu ar trebui să scadă, în general, fondul de garantare. Acest lucru nu ar trebui totuși să limiteze capacitatea CPC de a utiliza integral acest fond de garantare pentru a acoperi pierderile cauzate de o situație de neîndeplinire a obligațiilor de către un membru compensator.

(66) Atunci când definește un cadru solid de gestionare a riscului, o CPC ar trebui să țină seama de riscul său potențial și de impactul economic asupra membrilor compensatori și clienților acestora. Deși dezvoltarea unui sistem foarte robust de gestionare a riscului ar trebui să rămână obiectivul fundamental al unei CPC, aceasta își poate adapta caracteristicile la activitățile specifice și la profilul de risc al clienților membrilor compensatori și, dacă se consideră oportun pe baza criteriilor specificate în standardele tehnice de reglementare care urmează a fi elaborate de AEVMP, poate include în rândul activelor foarte lichide acceptate drept garanții, cel puțin lichiditățile, obligațiunile de stat, obligațiunile garantate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE, sub rezerva aplicării unor marje de ajustare (*haircuts*) adecvate, garanțiile plătibile la prima cerere acordate de un membru al SEBC, garanțiile băncilor comerciale sub rezerva unor condiții stricte referitoare în special la bonitatea garantului și la relațiile de capital dintre acesta și membrii compensatori ai CPC. Dacă este cazul, AEVMP ar putea să ia în considerare aurul ca activ acceptabil ca garanție. CPC ar trebui să aibă posibilitatea de a accepta, sub rezerva unor condiții stricte de gestionarea riscurilor, garanții ale băncilor comerciale din partea unor contrapărți nefinanciare care acționează ca membri compensatori.

▼B

(67) Strategiile CPC de gestionare a riscurilor ar trebui să fie suficient de solide astfel încât să evite riscurile pentru contribuabili.

(68) Apelurile în marjă și marjele de ajustare (*haircuts*) aplicate garanțiilor pot avea efecte prociclice. CPC, autoritățile competente și AEVMP ar trebui, așadar, să adopte măsuri prin care să prevină și să controleze eventualele efecte prociclice ale practicilor de gestionare a riscurilor adoptate de CPC, în măsura în care robustețea și securitatea financiară a CPC nu este afectată negativ.

(69) Gestionarea expunerilor reprezintă o parte esențială a procesului de compensare. Ar trebui să se asigure accesul la surse adecvate de stabilire a prețurilor și posibilitatea utilizării acestora, pentru a se permite prestarea de servicii de compensare în general. Aceste surse de stabilire a prețurilor ar trebui să includă surse legate de indicii utilizați ca referință pentru instrumente financiare derivate sau alte instrumente financiare.

(70) Marjele reprezintă pentru CPC primul instrument de protecție. CPC ar trebui să investească marjele primite în mod sigur și prudent, însă, în același timp, acestea ar trebui să depună eforturi deosebite pentru a asigura protecția adecvată a marjelor pentru a garanta restituirea lor rapidă către membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor sau către o CPC interoperabilă în cazul în care CPC care a colectat aceste marje intră în situație de neîndeplinire a obligațiilor.

(71) Accesul la lichidități suficiente este esențial pentru o CPC. Este posibil ca acestea să provină din accesul la lichiditățile unei bănci centrale sau ale unei bănci comerciale solvabile și fiabile sau la ambele. Accesul la lichiditate ar putea decurge dintr-o autorizație acordată în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2006/48/CE sau din alte măsuri adecvate. În evaluarea adecvării resurselor de lichidități, în special în situații de criză, o CPC ar trebui să ia în considerare riscurile obținerii lichidității bazându-se exclusiv pe linii de credit la bănci comerciale.

(72) Codul european de conduită privind serviciile post-tranzacționare din 7 noiembrie 2006 a introdus un cadru voluntar pentru stabilirea legăturilor dintre CPC. Cu toate acestea, sectorul post-tranzacționare este în continuare fragmentat de-a lungul unor linii naționale, ceea ce face ca tranzacțiile transfrontaliere să fie mai costisitoare, împiedicând în același timp armonizarea. Prin urmare, este necesar să se prevadă condițiile de stabilire a acordurilor de interoperabilitate dintre CPC, în măsura în care acestea nu expun CPC respective la riscuri care nu sunt gestionate corespunzător.

▼B

(73) Acordurile de interoperabilitate sunt instrumente importante pentru o mai bună integrare a pieței post-tranzacționare din Uniune și, ca atare, ar trebui să existe o reglementare în domeniu. Cu toate acestea, deoarece acordurile de interoperabilitate pot expune CPC unor riscuri suplimentare, CPC ar trebui să fi fost autorizate de trei ani înainte de a obține aprobarea autorității competente pentru astfel de acorduri de interoperabilitate. În plus, având în vedere complexitatea suplimentară a unui acord de interoperabilitate dintre CPC care compensează contracte derivate extrabursiere, se impune ca, în această etapă, sfera de aplicare a acordurilor de interoperabilitate să fie limitată la valorile mobiliare transferabile și instrumentele pieței monetare. Cu toate acestea, AEVMP ar trebui să transmită Comisiei, până la 30 septembrie 2014, un raport cu privire la posibilitatea extinderii acestei sfere de aplicare și la alte instrumente financiare.

(74) Registrele centrale de tranzacții colectează, în scopuri de reglementare, date relevante pentru autoritățile din toate statele membre. AEVMP ar trebui să-și asume responsabilitatea înregistrării, retragerii înregistrării și supravegherii registrelor centrale de tranzacții.

(75) Având în vedere faptul că autoritățile de reglementare, CPC și alți participanți de pe piață se bazează pe informațiile înregistrate de registrele centrale de tranzacții, este necesar să se garanteze că registrele centrale de tranzacții fac obiectul unor cerințe operaționale stricte, precum și unor cerințe stricte referitoare la conservarea informațiilor și la administrarea datelor.

(76) Se impune ca prețurile, comisioanele și modelele de gestionare a riscului asociate serviciilor furnizate de CPC, de membrii acestora și de registrele centrale de tranzacții să fie transparente, pentru ca participanții pe piață să aibă posibilitatea de a alege în cunoștință de cauză.

(77) Pentru a-și îndeplini în mod eficace sarcinile, AEVMP ar trebui să fie în măsură să solicite, printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, toate informațiile necesare de la registrele centrale de tranzacții, de la părțile terțe legate de acestea sau de la părțile terțe cărora registrele centrale de tranzacții le-au externalizat funcții sau activități operaționale. În cazul în care AEVMP solicită aceste informații printr-o simplă cerere, adresantul nu este obligat să le furnizeze, dar, în situația în care o face în mod voluntar, informațiile furnizate ar trebui să nu fie incorecte sau să nu inducă în eroare. Astfel de informații ar trebui puse la dispoziție fără întârziere.

(78) Fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau fiscal, autoritățile competente, AEVMP, organismele sau persoanele fizice sau juridice altele decât autoritățile competente care primesc informații confidențiale ar trebui să le utilizeze doar pentru îndeplinirea sarcinilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor. Acest lucru nu ar trebui totuși să împiedice exercitarea, în conformitate cu dreptul național, a funcțiilor organismelor naționale responsabile cu prevenirea, investigarea sau remedierea cazurilor de administrare defectuoasă.

▼B

(79) Pentru a-şi exercita în mod eficace competenţele de supraveghere, AEVPM ar trebui să poată efectua investigaţii şi inspecţii la faţa locului.

(80) AEVMP ar trebui să poată delega sarcini de supraveghere specifice autorităţii competente dintr-un stat membru, de exemplu în cazurile în care o sarcină de supraveghere necesită cunoştinţe şi experienţă în ceea ce priveşte condiţiile locale, mai uşor disponibile la nivel naţional. AEVMP ar trebui să poată delega efectuarea unor sarcini de investigare specifice şi a inspecţiilor la faţa locului. Înainte de delegarea sarcinilor, AEVMP ar trebui să consulte autoritatea competentă relevantă cu privire la condiţiile detaliate referitoare la delegarea sarcinilor, inclusiv sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată, calendarul pentru îndeplinirea sarcinii şi transmiterea informaţiilor necesare de către şi către AEVMP. AEVMP ar trebui să compenseze autorităţile competente pentru îndeplinirea unei sarcini delegate în conformitate cu un regulament privind onorariile care să fie adoptat de Comisie prin intermediul unui act delegat. AEVMP ar trebui să nu poată delega competenţa de a adopta decizii privind înregistrarea.

(81) Este necesar să se garanteze că autorităţile competente sunt în măsură să solicite AEVMP să verifice dacă sunt îndeplinite condiţiile pentru retragerea înregistrării unui registru central de tranzacţii. AEVMP ar trebui să evalueze aceste solicitări şi să ia măsurile adecvate.

(82) AEVPM ar trebui să poată impune penalităţi cu titlu cominatoriu pentru a obliga registrele centrale de tranzacţii să înceteze o încălcare, să furnizeze informaţii complete şi corecte în urma solicitărilor AEVPM sau să se supună unei investigaţii sau unei inspecţii la faţa locului.

(83) AEVMP ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să impună amenzi registrelor centrale de tranzacţii în cazul în care consideră că acestea au comis, intenţionat sau din neglijenţă, o încălcare a dispoziţiilor prezentului regulament. Amenzile ar trebui impuse în funcţie de gravitatea încălcărilor. Încălcările ar trebui împărţite în grupuri diferite pentru care ar trebui să se stabilească amenzi specifice. Pentru a calcula amenda aplicabilă unei anumite încălcări, AEVMP ar trebui să utilizeze o metodologie în două etape care să constea în stabilirea unui cuantum de bază pentru amendă şi ajustarea acestui cuantum de bază, dacă este necesar, cu ajutorul anumitor coeficienţi. Valoarea de bază ar trebui stabilită ţinând seama de cifra de afaceri anuală a registrului central de tranzacţii vizat, iar ajustările ar trebui făcute prin creşterea sau reducerea valorii de bază prin aplicarea coeficienţilor relevanţi în conformitate cu prezentul regulament.

(84) Prezentul regulament ar trebui să prevadă coeficienţii legaţi de anumite circumstanţe agravante sau atenuante pentru a pune la dispoziţia AEVMP instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aplicarea unei amenzi proporţionale cu gravitatea încălcării comise de un registru central de tranzacţii, luând în considerare circumstanţele în care a fost comisă încălcarea.

▼B

(85) Înainte de luarea unei decizii de a aplica amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, AEVPM ar trebui să le acorde persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate, în vederea respectării dreptului lor la apărare.

(86) AEVMP ar trebui să nu impună amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

(87) Deciziile AEVMP de impunere a unor amenzi și penalități cu titlu cominatoriu ar trebui fie executorii, iar executarea ar trebui să facă obiectul normelor de procedură civilă în vigoare în statul pe al cărui teritoriu se realizează. Normele de procedură civilă ar trebui să nu includă norme de procedură penală, dar ar putea include norme de procedură administrativă.

(88) În cazul unei încălcări comise de un registru central de tranzacții, AEVMP ar trebui să fie abilitată să ia o serie de măsuri de supraveghere, inclusiv obligarea registrului central de tranzacții să pună capăt încălcării și – în ultimă instanță – retragerea înregistrării în cazul în care registrul central de tranzacții a încălcat în mod grav sau repetat prezentul regulament. Măsurile de supraveghere ar trebui aplicate de AEVMP ținând seama de natura și de gravitatea încălcării și ar trebui să respecte principiul proporționalității. Înainte de luarea unei decizii privind măsurile de supraveghere, AEVMP ar trebui să le acorde persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate, în vederea respectării dreptului lor la apărare.

(89) Este esențial ca, în procesul de prelucrare a datelor cu caracter personal, statele membre și AEVMP să protejeze dreptul la viața privată al persoanelor fizice, în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ([1]) și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ([2]).

(90) Este important să se asigure convergența la nivel internațional a cerințelor impuse CPC și registrelor centrale de tranzacții. Prezentul regulament urmează recomandările existente formulate de Comitetul pentru sisteme de plăți și decontări (CPSS) și de Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO), constatând că principiile CPSS-IOSCO pentru infrastructura pieței financiare, inclusiv pentru CPC, au fost stabilite în 16 aprilie 2012. Acesta creează un cadru

([1]) JO L 281, 23.11.1995, p. 31.
([2]) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

▼B

la nivelul Uniunii în care CPC pot funcționa în condiții de siguranță. AEVMP ar trebui să ia în considerare aceste standarde existente și evoluțiile lor viitoare atunci când elaborează sau propune revizuiri pentru standardele tehnice de reglementare, ghidurile și recomandările prevăzute în prezentul regulament.

(91) Competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei de entități exceptate de la aplicarea prezentului regulament, normele suplimentare de procedură referitoare la impunerea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu, inclusiv dispozițiile privind dreptul la apărare, termenele-limită, colectarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu și limitarea perioadelor pentru impunerea și executarea penalităților cu titlu cominatoriu sau a amenzilor; măsurile de modificare a anexei II pentru a ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare; specificarea mai detaliată a tipurilor de taxe, cazurile în care se percep taxe, valoarea lor și modalitatea de plată a taxelor. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. În cursul pregătirii și elaborării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, adecvată și la timp a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

(92) Pentru a asigura armonizarea consecventă, ar trebui delegată Comisiei competența de a adopta proiectele de standarde tehnice de reglementare ale AES în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 pentru aplicarea, în sensul prezentului regulament, a secțiunii C punctele 4-10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE și pentru a specifica: contractele derivate extrabursiere considerate a avea un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau cazurile în care în care se impune sau este oportună prevenirea eludării oricăror dispoziții ale prezentului regulament; tipurile de mecanisme contractuale indirecte care îndeplinesc condițiile prevăzute în prezentul regulament; clasele de contracte derivate extrabursiere care ar trebui să facă obiectul obligației de compensare, data sau datele de la care obligația de compensare urmează să producă efecte, inclusiv orice introducere treptată și categoriile de contrapărți cărora li se aplică obligația de compensare, precum și scadența minimă rămasă a contractelor derivate extrabursiere încheiate sau novate înainte de data de la care produce efecte obligația de compensare; detaliile pe care o autoritate competentă trebuie să le menționeze într-o notificare adresată AEVMP cu privire la faptul că a autorizat o CPC pentru compensarea unei clase de contracte derivate extrabursiere; clasele specifice de contracte derivate extrabursiere, nivelul de standardizare a condițiilor contractuale și a proceselor operaționale, volumul și lichiditatea, disponibilitatea unor informații obiective, fiabile și general acceptate

▼B

privind prețurile; detaliile care trebuie menționate în registrul AEVMP privind clasele de contracte derivate care sunt supuse obligației de compensare; detaliile și tipul de rapoarte pentru diversele clase de instrumente financiare derivate; criteriile pe baza cărora se stabilește care sunt contractele derivate extrabursiere a căror contribuție la reducerea riscurilor direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei poate fi măsurată în mod obiectiv, valorile pragurilor de compensare și procedurile și mecanismele legate de tehnicile de atenuare a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere care nu sunt compensate de o CPC; procedurile de gestionare a riscului, inclusiv nivelul și tipul garanțiilor necesare, și mecanismele de segregare și nivelul necesar de capital; noțiunea de fragmentare a lichidității; cerințele privind capitalul, rezultatul reportat și rezervele CPC; conținutul minim al normelor și al sistemului de guvernanță pentru CPC; detaliile evidențelor și ale informațiilor care trebuie păstrate de CPC; conținutul și cerințele minime ale politicii de continuitate a activității și ale planului de redresare în caz de dezastru ale CPC; procentajul și intervalele de timp adecvate pentru perioada de lichidare și pentru calcularea volatilității istorice care trebuie luate în considerare pentru diversele clase de instrumente financiare, ținând cont de obiectivul de limitare a prociclicității și de condițiile în care pot fi aplicate practicile de stabilire a marjelor pentru un portofoliu; cadrul pentru definirea condițiilor de piață extreme, dar plauzibile care ar trebui să fie utilizate pentru a determina dimensiunea fondului de garantare și a resurselor CPC; metodologia pentru calcularea și menținerea cuantumului resurselor proprii ale CPC; tipul de garanții care ar putea fi considerate foarte lichide, cum ar fi fondurile bănești, aurul, obligațiunile de stat și obligațiunile de foarte bună calitate ale unor întreprinderi și obligațiunile garantate, marjele de ajustare (*haircuts*) și condițiile în care garanțiile băncilor comerciale pot fi acceptate drept garanții; instrumentele financiare care pot fi considerate foarte lichide și cu un risc de credit și de piață minim, acordurile cu grad ridicat de siguranță și limitele de concentrare; tipul de teste de rezistență pe care CPC trebuie să le efectueze pentru diferitele clase de instrumente financiare și portofolii, participarea membrilor compensatori sau a altor persoane la teste, frecvența și calendarul testelor și informațiile esențiale pe care CPC trebuie să le facă publice cu privire la modelul de gestionare a riscurilor și la ipotezele adoptate pentru efectuarea testelor de rezistență; detalii privind cererile de înregistrare depuse de registrele centrale de tranzacții la AEVMP; frecvența și nivelul de detaliere la care registrele centrale de tranzacții trebuie să publice informații privind pozițiile agregate pe clase de contracte derivate extrabursiere și standardele operaționale necesare pentru agregarea și compararea datelor între registre.

(93) Orice obligație impusă de prezentul regulament care urmează să fie dezvoltată ulterior prin intermediul actelor delegate sau al actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul articolelor 290 sau 291 din TFUE ar trebui considerată aplicabilă de la data la care actele respective produc efecte.

(94) Atunci când elaborează ghiduri tehnice și standarde tehnice de reglementare, în special atunci când stabilește pragurile de compensare pentru contrapărțile nefinanciare conform prezentului regulament, AEVMP ar trebui să organizeze audieri publice cu participanții pe piață.

▼B

(95) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ([1]).

(96) Comisia ar trebui să monitorizeze și să evalueze necesitatea de măsuri adecvate pentru a asigura aplicarea și dezvoltarea coerente și eficace de reglementări, standarde și practici în domeniul de aplicare a prezentului regulament, ținând seama de rezultatul activității desfășurate de forurile internaționale relevante.

(97) Având în vedere normele privind interoperabilitatea sistemelor, s-a considerat necesară modificarea Directivei 98/26/CE pentru a se asigura protecția drepturilor operatorilor de sisteme care furnizează garanții altor operatori de sisteme în cazul în care aceștia din urmă fac obiectul unor proceduri de insolvență.

(98) Pentru a facilita compensarea, înregistrarea, decontarea și plata eficiente, CPC și registrele centrale de tranzacții ar trebui să își alinieze procedurile de comunicare cu participanții și cu infrastructurile de pe piață cu care interacționează la procedurile și standardele de comunicare internaționale relevante pentru mesaje și datele de referință.

(99) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume stabilirea unor cerințe uniforme referitoare la contractele derivate extrabursiere și la desfășurarea activităților CPC și ale registrelor centrale de tranzacții, nu pot fi atinse într-o măsură suficientă de către statele membre, ci pot fi realizate mai eficient la nivelul Uniunii, având în vedere amploarea acțiunilor vizate, Uniunea poate adopta anumite măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament prevede cerințe privind compensarea și gestionarea bilaterală a riscurilor pentru contractele derivate extrabursiere, cerințe de reportare pentru contractele derivate și cerințe uniforme pentru desfășurarea activităților contrapărților centrale (CPC) și ale registrelor centrale de tranzacții.

([1]) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

▼B

(2) Prezentul regulament se aplică în cazul CPC și al membrilor compensatori ai acestora, al contrapărților financiare și al registrelor centrale de tranzacții. Se aplică și contrapărților nefinanciare și locurilor de tranzacționare în cazul în care se prevede acest lucru.

(3) Titlul V din prezentul regulament se aplică numai valorilor mobiliare transferabile și instrumentelor pieței monetare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 literele (a) și (b) și articolul 4 alineatul (1) punctul 19 din Directiva 2004/39/CE.

(4) Prezentul regulament nu se aplică:

(a) membrilor SEBC și altor organisme ale statelor membre având funcții similare și altor organisme publice ale Uniunii însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în administrarea acesteia;

(b) Băncii Reglementelor Internaționale;

▼M2

(c) băncile centrale și organismele publice însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în administrarea acesteia din următoarele țări:

(i) Japonia;

(ii) Statele Unite ale Americii.

▼B

(5) Cu excepția obligației de raportare de la articolul 9, prezentul regulament nu se aplică următoarelor entități:

(a) băncilor multilaterale de dezvoltare enumerate în partea 1 secțiunea 4.2 din anexa VI la Directiva 2006/48/CE;

(b) entităților din sectorul public în sensul definiției de la articolul 4 punctul 18 din Directiva 2006/48/CE care sunt deținute de guvernele naționale și care beneficiază de acorduri de garanții explicite din partea acestora;

(c) facilității europene de stabilitate financiară și Mecanismului european de stabilitate.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 82 pentru a modifica lista prevăzută la alineatul (4) de la prezentul articol.

În acest sens, până la 17 noiembrie 2012, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează regimul aplicat pe plan internațional organismelor publice însărcinate cu administrarea datoriei publice sau care intervin în administrarea acesteia și băncilor centrale.

▼B

Raportul include o analiză comparativă a regimului aplicabil acestor organisme și băncilor centrale în sistemul de drept al unui număr semnificativ de țări terțe, incluzând cel puțin cele trei cele mai importante jurisdicții din perspectiva volumelor contractelor tranzacționate și standardele de gestionare a riscurilor aplicabile tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate la care participă organismele în cauză și băncile centrale din jurisdicțiile respective. În cazul în care raportul concluzionează, în special pe baza analizei comparative, că este necesară exceptarea responsabilităților monetare ale băncilor centrale din respectivele țări terțe de la obligația de compensare și raportare, Comisia le adaugă în lista de la alineatul (4).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „CPC” înseamnă o persoană juridică care se interpune între contrapărțile la contractele tranzacționate pe una sau mai multe piețe financiare, devenind astfel cumpărător pentru fiecare vânzător și vânzător pentru fiecare cumpărător;

2. „registru central de tranzacții” înseamnă o persoană juridică care reunește și păstrează la nivel central înregistrările referitoare la instrumentele financiare derivate;

3. „compensare” înseamnă procesul de stabilire a pozițiilor, inclusiv calculul obligațiilor nete, și de asigurare a disponibilității instrumentelor financiare, a fondurilor bănești sau a ambelor pentru acoperirea expunerilor rezultate în urma acestor poziții;

4. „loc de tranzacționare” înseamnă un sistem operat de o întreprindere de investiții sau de un operator de piață în sensul definițiilor de la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 și la articolul 4 alineatul (1) punctul 13 din Directiva 2004/39/CE, altele decât un internalizator sistematic în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 7 din respectiva directivă, care reunește interese de cumpărare și de vânzare exprimate pentru instrumente financiare din sistem, într-un mod care conduce la încheierea de contracte în conformitate cu titlul II sau III din respectiva directivă;

5. „instrument financiar derivat” sau „contract derivat” înseamnă un instrument financiar astfel cum este prevăzut în secțiunea C punctele 4-10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, astfel cum sunt puse în aplicare prin articolele 38 și 39 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006;

6. „clasă de instrumente financiare derivate” înseamnă un subset de instrumente financiare derivate care au în comun anumite caracteristici esențiale, inclusiv cel puțin relația cu activul suport, tipul acestuia și moneda de referință. Instrumentele financiare derivate aparținând aceleiași clase pot avea scadențe diferite;

▼B

7. „instrument financiar derivat extrabursier” sau „contract derivat extrabursier” înseamnă un contract derivat a cărui executare nu are loc pe o piață reglementată în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Directiva 2004/39/CE sau pe o piață dintr-o țară terță considerată a fi echivalentă cu o piață reglementată conform articolului 19 alineatul (6) din Directiva 2004/39/CE;

8. „contraparte financiară” înseamnă o întreprindere de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2004/39/CE, o instituție de credit autorizată în conformitate cu Directiva 2006/48/CE, o întreprindere de asigurare autorizată în conformitate cu Directiva 73/239/CEE, o întreprindere de asigurare autorizată în conformitate cu Directiva 2002/83/CE, o întreprindere de reasigurare autorizată în conformitate cu Directiva 2005/68/CE, un OPCVM și, după caz, societatea de administrare a acestora, autorizați în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale în sensul definiției de la articolul 6 litera (a) din Directiva 2003/41/CE și un fond de investiții alternativ gestionat de administratori de fonduri de investiții alternative autorizați sau înregistrați în conformitate cu Directiva 2011/61/UE;

9. „contraparte nefinanciară” înseamnă o întreprindere stabilită în Uniune, diferită de entitățile menționate la punctele 1 și 8;

10. „sistem de pensii” înseamnă:

(a) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale în sensul articolului 6 litera (a) din Directiva 2003/41/CE, inclusiv orice entitate autorizată care este responsabilă de gestionarea unei astfel de instituții și care acționează în numele acesteia, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din directiva respectivă, precum și orice entitate juridică care este constituită cu scopul de a realiza investiții ale unor astfel de instituții și care acționează exclusiv în interesul acestora;

(b) activitățile de furnizare de pensii ocupaționale ale instituțiilor menționate la articolul 3 din Directiva 2003/41/CE;

(c) activitățile de furnizare de pensii ocupaționale ale întreprinderilor de asigurare de viață care fac obiectul Directivei 2002/83/CE, cu condiția ca toate activele și pasivele corespunzătoare acestor activități să fie delimitate, gestionate și organizate separat de celelalte activități ale întreprinderii de asigurare, fără nicio posibilitate de transfer;

(d) orice alte entități autorizate și supravegheate, sau alte regimuri, care funcționează la nivel național, cu condiția ca acestea:

(i) să fie recunoscute de dreptul intern; și

(ii) să aibă drept scop principal acordarea de prestații la pensie;

▼B

11. „riscul de contraparte” înseamnă riscul ca o contraparte la o tranzacție să nu își respecte obligațiile contractuale înainte de decontarea finală a fluxurilor de numerar aferente tranzacției respective;

12. „acord de interoperabilitate” înseamnă un acord între două sau mai multe CPC care presupune executarea intersistemică a tranzacțiilor;

13. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea competentă menționată în legislația menționată la punctul 8 din prezentul articol, autoritatea competentă menționată la articolul 10 alineatul (5) sau autoritatea desemnată de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 22;

14. „membru compensator” înseamnă o întreprindere care participă în cadrul unei CPC și care răspunde de executarea obligațiilor financiare care decurg din această participare;

15. „client” înseamnă o întreprindere a cărei relație contractuală cu un membru compensator al unei CPC îi permite să își compenseze tranzacțiile prin CPC respectivă;

16. „grup” înseamnă grupul de întreprinderi constând dintr-o întreprindere-mamă și filialele acesteia în sensul definiției de la articolele 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE sau grupul de întreprinderi menționat la articolul 3 alineatul (1) și la articolul 80 alineatele (7) și (8) din Directiva 2006/48/CE;

17. „instituție financiară” înseamnă o întreprindere diferită de o instituție de credit, a cărei activitate principală este dobândirea de participații sau desfășurarea uneia sau mai multora dintre activitățile enumerate la punctele 2-12 din anexa I la Directiva 2006/48/CE;

18. „holding financiar” înseamnă o instituție financiară ale cărei întreprinderi filiale sunt exclusiv sau în principal instituții de credit sau instituții financiare, cel puțin una dintre întreprinderile filiale fiind o instituție de credit, și care nu este un holding financiar mixt în sensul definiției de la articolul 2 punctul 15 din Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ([1]);

19. „întreprindere de servicii auxiliare” înseamnă o întreprindere a cărei activitate principală constă în deținerea sau gestionarea de proprietăți, gestionarea de servicii de prelucrare a datelor, sau o activitate similară care este auxiliară activității principale a uneia sau mai multor instituții de credit;

([1]) JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

▼B

20. „participație calificată” înseamnă deținerea, directă sau indirectă, într-o CPC sau într-un registru central de tranzacții a unei participații care reprezintă cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot, conform articolelor 9 și 10 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată ([1]), având în vedere condițiile de reunire stabilite la articolul 12 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă, sau care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării CPC sau a registrului central de tranzacții în care este deținută participația respectivă;

21. „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă astfel cum este descrisă la articolele 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE;

22. „filială” înseamnă o întreprindere filială astfel cum este descrisă la articolele 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE, inclusiv o filială a unei întreprinderi filiale a întreprinderii-mamă care le conduce;

23. „control” înseamnă relația dintre o întreprindere-mamă și o filială astfel cum este descrisă la articolul 1 din Directiva 83/349/CEE;

24. „legături strânse” înseamnă o situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate prin:

(a) participație, prin deținerea în mod direct sau prin intermediul controlului, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau capitalul unei întreprinderi; sau

(b) control sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere sau o filială a unei filiale care este, de asemenea, considerată ca filială a întreprinderii-mamă care le conduce.

O situație în care cel puțin două persoane fizice sau juridice sunt legate în permanență de una și aceeași persoană printr-o relație de control este considerată, de asemenea, ca fiind o legătură strânsă între persoanele respective.

25. „capital” înseamnă capitalul subscris în sensul articolului 22 din Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare ([2]), în măsura în care a fost vărsat, împreună cu primele de emisiune aferente, în măsura în care absoarbe integral pierderile în condiții normale de activitate și în măsura în care, în caz de faliment sau lichidare, are un rang inferior tuturor celorlalte creanțe;

26. „rezerve” înseamnă rezerve în sensul articolului 9 din A patra directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ([3]), precum și profit și pierderi reportate ca urmare a repartizării profitului sau pierderilor finale;

([1]) JO L 390, 31.12.2004, p. 38.
([2]) JO L 372, 31.12.1986, p. 1.
([3]) JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

▼B

27. „consiliu” înseamnă consiliul de administrație sau de supraveghere ori ambele, în conformitate cu dreptul național al societăților comerciale;

28. „membru independent” al consiliului înseamnă un membru al consiliului care nu are relații de afaceri, de rudenie sau de altă natură care să creeze un conflict de interese în legătură cu CPC în cauză sau cu acționarii săi majoritari, cu conducerea sa sau cu membrii săi compensatori și care nu a avut astfel de relații în cei cinci ani care precedă numirea sa în consiliu;

29. „personal de conducere” înseamnă persoana sau persoanele care conduc efectiv activitățile unei CPC sau ale unui registru central de tranzacții, precum și membrul sau membrii consiliului care dețin funcții executive.

Articolul 3

Tranzacțiile intragrup

(1) În ceea ce privește o contraparte nefinanciară, o tranzacție intragrup reprezintă un contract derivat extrabursier încheiat cu o altă contraparte care face parte din același grup în cazul în care ambele contrapărți sunt incluse integral în aceeași consolidare și fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor, iar a doua contraparte este stabilită în Uniune sau, dacă este stabilită într-o țară terță, Comisia a adoptat un act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) cu privire la respectiva țară terță.

(2) În ceea ce privește o contraparte financiară, o tranzacție intragrup înseamnă oricare dintre următoarele:

(a) un contract derivat extrabursier încheiat cu o altă contraparte care face parte din același grup, cu condiția respectării următoarelor condiții:

(i) contrapartea financiară este stabilită în Uniune sau, dacă este stabilită într-o țară terță, Comisia a adoptat un act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) cu privire la respectiva țară terță;

(ii) cealaltă contraparte este o contraparte financiară, un holding financiar, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii auxiliare care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate;

(iii) ambele contrapărți sunt incluse integral în aceeași consolidare; și

(iv) ambele contrapărți fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor;

(b) un contract derivat extrabursier încheiat cu altă contraparte, ambele contrapărți făcând parte din același sistem de protecție instituțională, menționat la articolul 80 alineatul (8) din Directiva 2006/48/CE, sub rezerva îndeplinirii condițiilor menționate la litera (a) punctul (ii) de la prezentul alineat;

▼B

(c) un contract derivat extrabursier încheiat între instituții de credit afiliate aceluiași organism central sau între o astfel de instituție de credit și organismul central, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2006/48/CE; sau

(d) un contract derivat extrabursier încheiat cu o contraparte nefinanciară care face parte din același grup, în cazul în care ambele contrapărți sunt incluse integral în aceeași consolidare și fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor, iar a doua contraparte este stabilită în Uniune sau într-o țară terță pentru care Comisia a adoptat un act de punere în aplicare în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) cu privire la respectiva țară terță.

(3) În sensul prezentului articol, se consideră că ambele contrapărți sunt incluse în aceeași consolidare atunci când ambele:

(a) sunt incluse într-o consolidare în conformitate cu Directiva 83/349/CEE sau cu standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, în conformitate cu principiile contabile general acceptate ale unei țări terțe considerate a fi echivalente cu IFRS în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1569/2007 (sau cu standardele contabile ale unei țări terțe a căror utilizare este permisă în conformitate cu articolul 4 din regulamentul respectiv); sau

(b) sunt supuse aceleiași supravegheri consolidate în conformitate cu Directiva 2006/48/CE sau cu Directiva 2006/49/CE sau, în cazul unui grup a cărui întreprindere-mamă își are sediul principal într-o țară terță, aceleiași supravegheri consolidate din partea autorității competente din țara terță, considerată verificată ca fiind echivalentă cu cea guvernată de principiile prevăzute la articolul 143 din Directiva 2006/48/CE sau la articolul 2 din Directiva 2006/49/CE.

TITLUL II

COMPENSAREA, RAPORTAREA ȘI DIMINUAREA RISCULUI INSTRUMENTELOR FINANCIARE DERIVATE EXTRABURSIERE

Articolul 4

Obligația de compensare

(1) Contrapărțile compensează toate contractele derivate extrabursiere aparținând unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere desemnate ca supuse obligației de compensare în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) în cazul în care contractele respective îndeplinesc cumulativ următoarele două condiții:

(a) au fost încheiate într-unul dintre următoarele moduri:

(i) între două contrapărți financiare;

(ii) între o contraparte financiară și o contraparte nefinanciară care îndeplinește condițiile menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (b);

▼B

(iii) între două contrapărți nefinanciare care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (b);

(iv) între o contraparte financiară sau o contraparte nefinanciară care îndeplinește condițiile menționate la articolul 10 alineatul (1) litera (b) și o entitate stabilită într-o țară terță care ar face obiectul obligației de compensare dacă ar fi stabilită în Uniune; sau

(v) între două entități stabilite într-una sau mai multe țări terțe care ar face obiectul obligației de compensare dacă ar fi stabilite în Uniune, cu condiția ca contractul să aibă un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau în cazul în care o astfel de obligație este necesară sau oportună pentru a preveni eludarea oricăror dispoziții ale prezentului regulament; și

(b) au fost încheiate sau novate fie:

(i) la data începând de la care produce efecte obligația de compensare sau după acea dată, fie

(ii) la data notificării menționate la articolul 5 alineatul (1) sau după acea dată, dar înainte de data de la care produce efecte obligația de compensare, în cazul în care scadența rămasă a contractelor este superioară scadenței minime rămase stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (c).

(2) Fără a aduce atingere tehnicilor de atenuare a riscului prevăzute la articolul 11, contractele derivate extrabursiere care sunt tranzacții intragrup în sensul descrierii de la articolul 3 nu fac obiectul obligației de compensare.

Derogarea prevăzută la primul paragraf se aplică numai:

(a) dacă două contrapărți stabilite în Uniune care aparțin aceluiași grup au notificat mai întâi în scris autorităților competente respective faptul că intenționează să recurgă la derogarea aplicabilă contractelor derivate extrabursiere încheiate între ele. Notificarea se face cu cel puțin 30 de zile calendaristice înainte de utilizarea derogării. În termen de 30 de zile calendaristice de la primirea notificării, autoritățile competente se pot opune utilizării derogării dacă tranzacțiile încheiate între contrapărți nu respectă condițiile prevăzute la articolul 3, fără a se aduce atingere dreptului autorităților competente de a se opune utilizării derogării și după expirarea perioadei de 30 de zile dacă respectivele condiții nu mai sunt îndeplinite. Dacă există un dezacord între autoritățile competente, AEVMP poate să sprijine autoritățile respective în obținerea unui acord în conformitate cu competențele sale prevăzute la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010;

(b) contractelor derivate extrabursiere încheiate între două contrapărți care aparțin aceluiași grup, dar care sunt stabilite într-un stat membru și într-o țară terță, în cazul în care contrapartida stabilită în Uniune a primit autorizarea de a aplica derogarea de la autoritatea sa competentă în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea notificării din partea contrapărții stabilite în Uniune, sub rezerva îndeplinirii condițiilor stabilite la articolul 3. Autoritatea competentă notifică această decizie AEVMP.

▼B

(3) Contractele derivate extrabursiere care fac obiectul obligației de compensare în temeiul alineatului (1) sunt compensate printr-o CPC autorizată în temeiul articolului 14 sau recunoscută în temeiul articolului 25 în vederea compensării respectivei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere și sunt înscrise în registru în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) litera (b).

În acest sens, o contraparte devine un membru compensator ori un client sau stabilește mecanisme indirecte de compensare cu un membru compensator, cu condiția ca respectivele mecanisme să nu mărească riscul de contraparte și să garanteze că activele și pozițiile contrapărții beneficiază de o protecție cu efect echivalent celei menționate la articolele 39 și 48.

(4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care descrie contractele considerate a avea un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau cazurile în care se impune sau este oportună prevenirea eludării oricăror dispoziții ale prezentului regulament, în conformitate cu alineatul (1) litera (a) punctul (v), precum și tipurile de mecanisme contractuale indirecte care îndeplinesc condițiile menționate la alineatul (3) al doilea paragraf.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 5

Procedura aferentă obligației de compensare

(1) Atunci când o autoritate competentă autorizează o CPC să compenseze o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere conform articolului 14 sau articolului 15, aceasta informează imediat AEVMP în legătură cu acest lucru.

Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează informațiile care trebuie incluse în notificările menționate la primul paragraf.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al doilea paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) În termen de șase luni de la primirea notificării în conformitate cu alineatul (1) sau de la efectuarea procedurii de recunoaștere prevăzute la articolul 25 și în urma unei consultări publice și a consultării cu CERS și, dacă este cazul, cu autoritățile competente din țările terțe, AEVMP elaborează și prezintă Comisiei spre aprobare proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:

(a) clasa de instrumente financiare derivate extrabursiere care ar trebui să facă obiectul obligației de compensare menționate la articolul 4;

▼B

(b) data sau datele de la care produce efecte obligația de compensare, inclusiv orice aplicare treptată a obligației și categoriile de contrapărți cărora li se aplică obligația de compensare; și

(c) scadența minimă rămasă a contractelor derivate extrabursiere menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii).

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) Din proprie inițiativă și în urma unei consultări publice și a consultării cu CERS și, după caz, cu autoritățile competente din țările terțe, AEVMP identifică, în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (4) literele (a), (b) și (c), și notifică Comisiei clasele de instrumente financiare derivate care ar trebui să facă obiectul obligației de compensare prevăzute la articolul 4, dar pentru care nicio CPC nu a primit încă autorizare.

În urma notificării, AEVMP publică o cerere de elaborare de propuneri pentru compensarea respectivelor clase de instrumente financiare derivate.

(4) În scopul principal de a reduce riscul sistemic, proiectele de standarde tehnice de reglementare pentru partea menționată la alineatul (2) litera (a) țin seama de următoarele criterii:

(a) gradul de standardizare a condițiilor contractuale și a proceselor operaționale aferente clasei relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(b) volumul și lichiditatea clasei relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(c) disponibilitatea unor informații obiective, fiabile și general acceptate privind prețurile pentru clasa relevantă de instrumente financiare derivate extrabursiere;

Atunci când pregătește proiectele de standarde tehnice de reglementare respective, AEVMP poate lua în considerare gradul de interconectare dintre contrapărțile care utilizează clasele relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere, impactul anticipat asupra nivelurilor de risc de contraparte între contrapărți, precum și impactul asupra concurenței în Uniune.

Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează criteriile menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c).

AEVMP înaintează Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al treilea paragraf de la prezentul articol în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

(5) Proiectele de standarde tehnice de reglementare pentru partea menționată la alineatul (2) litera (b) țin seama de următoarele criterii:

(a) volumul estimat al clasei relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(b) dacă una sau mai multe CPC compensează deja aceeași clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(c) capacitatea CPC relevante de a administra volumul estimat și de a gestiona riscul generat de compensarea clasei relevante de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(d) tipul și numărul de contrapărți active și preconizate să fie active în cadrul pieței pentru clasa relevantă de instrumente financiare derivate extrabursiere;

(e) perioada de timp de care o contraparte care face obiectul obligației de compensare are nevoie pentru a institui mecanisme de compensare a contractelor sale derivate extrabursiere printr-o CPC;

(f) gestionarea riscului și capacitatea legală și operațională a contrapărților care sunt active pe piață pentru clasa relevantă de instrumente financiare derivate extrabursiere și care ar face obiectul obligației de compensare în conformitate cu articolul 4 alineatul (1).

(6) Dacă nu mai există o CPC autorizată sau recunoscută pentru a compensa o clasă de contracte derivate extrabursiere în temeiul prezentului regulament, aceasta încetează să mai facă obiectul obligației de compensare menționate la articolul 4 și se aplică alineatul (3) de la prezentul articol.

Articolul 6

Registrul public

(1) AEVMP creează, păstrează și actualizează un registru public pentru a identifica în mod corect și fără echivoc clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul obligației de compensare. Registrul public este disponibil pe site-ul de internet al AEVMP.

(2) Registrul include:

(a) clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul obligației de compensare în temeiul articolului 4;

(b) CPC care sunt autorizate sau recunoscute în vederea îndeplinirii obligației de compensare;

(c) datele de la care intră în vigoare obligația de compensare, inclusiv în cazul unei aplicări treptate;

(d) clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere identificate de AEVMP în conformitate cu articolul 5 alineatul (3);

▼B

(e) scadența minimă rămasă a contractelor derivate menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii);

(f) CPC pe care autoritățile competente le-au notificat AEVMP în legătură cu obligația de compensare și data notificării fiecărei CPC.

(3) În cazul în care o CPC nu mai este autorizată sau recunoscută în conformitate cu prezentul regulament în vederea compensării unei anumite clase de instrumente financiare derivate, AEVMP o elimină imediat din registrul public în raport cu respectiva clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere.

(4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica informațiile ce trebuie incluse în registrul public menționat la alineatul (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 7

Accesul la CPC

(1) O CPC care a fost autorizată să compenseze contracte derivate extrabursiere acceptă să compenseze astfel de contracte în mod nediscriminatoriu și transparent, indiferent de locul de tranzacționare.

O CPC poate solicita ca un loc de tranzacționare să respecte cerințele operaționale și tehnice stabilite de CPC, inclusiv cerințele în materie de gestionare a riscului.

(2) O CPC acceptă sau refuză o cerere oficială de acces din partea unui loc de tranzacționare în termen de trei luni de la primirea cererii.

(3) În cazul în care o CPC refuză o cerere de acces în temeiul alineatului (2), aceasta transmite locului de tranzacționare o justificare completă a refuzului.

(4) Cu excepția cazului în care autoritatea competentă a locului de tranzacționare și cea a CPC refuză accesul, CPC acordă accesul, sub rezerva dispozițiilor de al doilea paragraf, în termen de trei luni de la decizia de acceptare a cererii oficiale prezentate de un loc de tranzacționare în conformitate cu alineatul (2).

▼B

Autoritatea competentă a locului de tranzacționare și cea a CPC pot refuza accesul la CPC în urma unei cereri oficiale depuse de locul de tranzacționare numai în cazul în care acest acces ar pune în pericol funcționarea ordonată a piețelor sau ar accentua riscul sistemic.

(5) În caz de dezacord între autoritățile competente, AEVMP soluționează eventualele dezacorduri în conformitate cu competențele care îi revin în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 8

Accesul la un loc de tranzacționare

(1) Un loc de tranzacționare furnizează informații privind tranzacțiile în mod transparent și nediscriminatoriu oricărei CPC care a fost autorizată să compenseze contracte derivate extrabursiere tranzacționate în locul de tranzacționare respectiv, la cererea CPC.

(2) Atunci când o CPC prezintă oficial o cerere de acces la un loc de tranzacționare, acesta trimite un răspuns CPC în termen de trei luni.

(3) În cazul în care refuză accesul, locul de tranzacționare notifică în mod corespunzător CPC, prezentând o justificare completă.

(4) Fără a aduce atingere deciziei autorităților competente ale locului de tranzacționare și ale CPC, locul de tranzacționare acordă accesul în termen de trei luni de la soluționarea favorabilă a unei cereri de acces.

Accesul unei CPC la un loc de tranzacționare se acordă cu condiția ca acest acces să nu necesite o interoperabilitate sau să nu amenințe funcționarea ordonată a piețelor, în special prin fragmentarea lichidității, iar locul de tranzacționare să fi instituit mecanisme corespunzătoare pentru evitarea unei astfel de fragmentări.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează noțiunea de fragmentare a lichidității.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

Articolul 9

Obligația de raportare

(1) Contrapărțile și CPC se asigură că informațiile referitoare la orice contract derivat pe care l-au încheiat, precum și la orice modificare sau încetare a contractului, sunt raportate către un registru central de tranzacții înregistrat în conformitate cu articolul 55 sau recunoscut în conformitate cu articolul 77. Aceste informații se transmit cel târziu în ziua lucrătoare următoare încheierii, modificării sau încetării contractului.

Obligația de raportare se aplică în cazul contractelor derivate care:

(a) au fost încheiate înainte de 16 august 2012 și care sunt în derulare la data respectivă;

(b) sunt încheiate la 16 august 2012 sau după această dată.

O contraparte sau o CPC care face obiectul obligației de raportare poate delega raportarea informațiilor privind contractul derivat.

Contrapărțile și CPC se asigură că informațiile referitoare la contractele lor derivate sunt raportate fără să apară suprapuneri.

(2) Contrapărțile păstrează o evidență a tuturor contractelor derivate pe care le-au încheiat și a tuturor modificărilor pentru o durată minimă de cinci ani de la încetarea contractului.

(3) Dacă nu este disponibil un registru central de tranzacții pentru a înregistra informațiile referitoare la un contract derivat, contrapărțile și CPC se asigură că astfel de informații sunt comunicate AEVMP.

În acest caz, AEVMP se asigură că toate entitățile relevante menționate la articolul 81 alineatul (3) au acces la toate informațiile privind contractele derivate de care au nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile și mandatele.

(4) Nu se consideră că o contraparte sau o CPC care raportează informații referitoare la un contract derivat către un registru central de tranzacții sau către AEVMP sau o entitate care raportează astfel de informații în numele unei contrapărți sau al unei CPC încalcă restricții cu privire la divulgarea informațiilor impuse prin contractul respectiv sau prin orice alt act cu putere de lege sau act administrativ.

Nici entitatea care raportează informațiile, nici conducerea sau salariații săi nu pot fi trași la răspundere în urma divulgării informațiilor menționate.

▼B

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care stabilește informațiile și tipul rapoartelor menționate la alineatele (1) și (3) pentru diferitele clase de instrumente financiare derivate.

Rapoartele menționate la alineatele (1) și (3) specifică cel puțin următoarele informații:

(a) părțile la contractul derivat și beneficiarul drepturilor și obligațiilor care decurg din contract, dacă acesta este diferit;

(b) principalele caracteristici ale contractelor derivate, inclusiv tipul acestora, scadența activului suport, valoarea noțională, prețul și data decontării.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) Pentru a se asigura condiții uniforme de aplicare a dispozițiilor alineatelor (1) și (3), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica:

(a) formatul și frecvența rapoartelor menționate la alineatele (1) și (3) pentru diferite clase de instrumente financiare derivate;

(b) data până la care trebuie declarate contractele derivate, inclusiv orice introducere treptată a obligației în ceea ce privește contractele încheiate înainte de data de la care se aplică obligația de raportare.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 septembrie 2012.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 10

Contrapărți nefinanciare

(1) Atunci când o contraparte nefinanciară deține în cadrul unor contracte derivate extrabursiere poziții care depășesc pragul de compensare menționat la alineatul (3), respectiva contraparte nefinanciară:

(a) notifică de îndată AEVMP și autoritatea competentă menționată la alineatul (5) cu privire la acest fapt;

(b) face obiectul obligației de compensare pentru contractele viitoare în conformitate cu articolul 4, dacă poziția medie mobilă pe 30 de zile lucrătoare depășește pragul; și

▼B

(c) compensează toate contractele viitoare relevante în termen de patru luni de la data la care este supusă obligației de compensare.

(2) O contraparte nefinanciară care face obiectul obligației de compensare în conformitate cu alineatul (1) litera (b) și care demonstrează ulterior autorității desemnate în conformitate cu alineatul (5) că poziția sa medie mobilă pe 30 de zile lucrătoare nu depășește pragul de compensare nu mai face obiectul obligației de compensare prevăzute la articolul 4.

(3) În calculul pozițiilor menționate la alineatul (1), contrapartea nefinanciară include toate contractele derivate extrabursiere încheiate de contrapartea nefinanciară sau de alte entități nefinanciare din cadrul grupului căruia îi aparține contrapartea nefinanciară, a căror contribuție la reducerea riscurilor direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei a contrapărții nefinanciare sau a grupului respectiv nu poate fi măsurată în mod obiectiv.

(4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează, după consultarea cu CERS și cu alte autorități relevante, proiecte de standarde tehnice de reglementare în care specifică:

(a) criteriile pe baza cărora se decide care sunt contractele derivate extrabursiere a căror contribuție la reducerea riscurilor direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei menționate la alineatul (3) poate fi măsurată în mod obiectiv; și

(b) valorile pragurilor de compensare, care sunt stabilite luându-se în considerare relevanța sistemică a sumei pozițiilor și expunerilor nete pentru fiecare contraparte și pentru fiecare clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere.

În urma unei consultări publice, AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

După consultarea CERS și a altor autorități din domeniu, AEVMP analizează periodic pragurile și, după caz, propune standardele tehnice de reglementare pentru modificarea lor.

(5) Fiecare stat membru desemnează o autoritate responsabilă cu garantarea îndeplinirii obligației prevăzute la alineatul (1).

▼B

Articolul 11

Tehnici de atenuare a riscului pentru contracte derivate extrabursiere necompensate prin CPC

(1) Contrapărțile financiare și contrapărțile nefinanciare care încheie contracte derivate extrabursiere necompensate prin CPC se asigură, exercitând toată diligența necesară, că există proceduri și mecanisme corespunzătoare necesare măsurării, monitorizării și atenuării riscului operațional și al riscului de contraparte, care includ cel puțin următoarele:

(a) confirmarea la timp, prin mijloace electronice atunci când este posibil, a termenilor contractelor derivate extrabursiere relevante;

(b) proceduri standardizate solide, reziliente și controlabile care să permită reconcilierea portofoliilor, gestionarea riscurilor asociate, identificarea timpurie și soluționarea diferendelor dintre părți și monitorizarea valorii contractelor în derulare.

(2) Contrapărțile financiare și contrapărțile nefinanciare menționate la articolul 10 evaluează zilnic la prețul pieței (*mark-to-market*) valoarea contractelor în derulare. În cazul în care condițiile de piață nu permit evaluarea la prețul pieței (*marking-to-market*), se recurge la o evaluare fiabilă și prudentă pe baza unui model financiar.

(3) Contrapărțile financiare dispun de proceduri de gestionare a riscului care să impună un schimb de garanții prompt, corect și segregat corespunzător în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere încheiate la 16 august 2012 sau după acea dată. Contrapărțile nefinanciare menționate la articolul 10 dispun de proceduri de gestionare a riscului care să impună un schimb de garanții prompt, corect și segregat corespunzător în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere încheiate la data la care a fost depășit pragul de compensare sau după acea dată.

(4) Contrapărțile financiare dețin un cuantum adecvat și proporțional din capital pentru a gestiona riscul neacoperit printr-un schimb adecvat de garanții.

(5) Cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol nu se aplică tranzacțiilor intragrup menționate la articolul 3 încheiate de contrapărți stabilite în același stat membru, cu condiția să nu existe nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

(6) O tranzacție intragrup de tipul menționat la articolul 3 alineatul (2) literele (a), (b) sau (c) încheiată de contrapărți stabilite în state membre diferite este exceptată integral sau parțial de cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol, în temeiul unei decizii pozitive a ambelor autorități competente relevante, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) procedurile de gestionare a riscului aplicate de contrapărți sunt suficient de judicioase și solide și sunt adecvate nivelului de complexitate al tranzacției cu instrumente financiare derivate;

▼B

(b) nu există nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

În cazul în care autoritățile competente nu sunt în măsură să ajungă la o decizie pozitivă în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea cererii de exceptare, AEVMP poate sprijini autoritățile respective în eforturile acestora de a ajunge la un acord în conformitate cu competențele care îi revin în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) O tranzacție intragrup de tipul menționat la articolul 3 alineatul (1) încheiată de contrapărți nefinanciare stabilite în state membre diferite este exceptată de cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) procedurile de gestionare a riscului aplicate de contrapărți sunt suficient de judicioase și solide și sunt adecvate nivelului de complexitate al tranzacției cu instrumente financiare derivate;

(b) nu există nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

Contrapartea nefinanciară notifică autorităților competente menționate la articolul 10 alineatul (5) intenția sa de a aplica exceptarea. Exceptarea este valabilă cu excepția cazului în care oricare dintre autoritățile competente notificate consideră că nu sunt îndeplinite condițiile menționate la litera (a) sau la litera (b) de la primul paragraf în termen de trei luni de la data notificării.

(8) O tranzacție intragrup de tipul menționat la articolul 3 alineatul (2) literele (a)-(d) încheiată de o contraparte stabilită în Uniune și o contraparte stabilită în jurisdicția unei țări terțe este exceptată integral sau parțial de cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol, în temeiul unei decizii pozitive a autorității competente relevante responsabile de supravegherea contrapărții stabilite în Uniune, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) procedurile de gestionare a riscului aplicate de contrapărți sunt suficient de judicioase și solide și sunt adecvate nivelului de complexitate al tranzacției cu instrumente financiare derivate;

(b) nu există nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

(9) O tranzacție intragrup de tipul menționat la articolul 3 alineatul (1) încheiată de o contraparte nefinanciară stabilită în Uniune și o contraparte stabilită în jurisdicția unei țări terțe este exceptată de cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) procedurile de gestionare a riscului aplicate de contrapărți sunt suficient de judicioase și solide și sunt adecvate nivelului de complexitate al tranzacției cu instrumente financiare derivate;

▼B

(b) nu există nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

Contrapartea nefinanciară notifică autorității competente menționate la articolul 10 alineatul (5) intenția sa de a aplica exceptarea. Exceptarea este valabilă cu excepția cazului în care autoritatea competentă notificată consideră că nu sunt îndeplinite condițiile menționate la litera (a) sau la litera (b) de la primul paragraf în termen de trei luni de la data notificării.

(10) O tranzacție intragrup de tipul menționat la articolul 3 alineatul (1) încheiată de o contraparte nefinanciară și o contraparte financiară care sunt stabilite în state membre diferite este exceptată integral sau parțial de cerința prevăzută la alineatul (3) de la prezentul articol, în temeiul unei decizii pozitive a autorității competente relevante responsabile de supravegherea contrapărții financiare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) procedurile de gestionare a riscului aplicate de contrapărți sunt suficient de judicioase și solide și sunt adecvate nivelului de complexitate al tranzacției cu instrumente financiare derivate;

(b) nu există nici un impediment, actual sau prevăzut, de ordin practic sau juridic, în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

Autoritatea competentă relevantă responsabilă de supravegherea contrapărții financiare notifică orice decizie de acest tip autorității competente menționate la articolul 10 alineatul (5). Exceptarea este valabilă cu excepția cazului în care autoritatea competentă notificată consideră că nu sunt îndeplinite condițiile menționate la litera (a) sau la litera (b) de la primul paragraf. Dacă există un dezacord între autoritățile competente, AEVMP poate să sprijine autoritățile respective în ajungerea la un acord în conformitate cu competențele care îi revin în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(11) Contrapartea unei tranzacții intragrup care a fost exceptată de cerința prevăzută la alineatul (3) face publice informațiile referitoare la exceptare.

O autoritate competentă notifică AEVMP orice decizie adoptată în temeiul alineatelor (6), (8) sau (10) sau orice notificare primită în temeiul alineatelor (7), (9) sau (10) și pune la dispoziția AEVMP informații referitoare la tranzacția intragrup în cauză.

(12) Obligațiile prevăzute la alineatele (1)-(11) se aplică contractelor derivate extrabursiere încheiate între entități din țări terțe care ar face obiectul acestor obligații dacă ar fi stabilite în Uniune, cu condiția ca aceste contracte să aibă un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau în cazul în care o astfel de obligație este necesară sau oportună pentru a preveni eludarea oricăror dispoziții ale prezentului regulament.

▼B

(13) AEVMP monitorizează periodic activitatea legată de instrumentele financiare derivate care nu sunt eligibile pentru compensare pentru a identifica cazurile în care o anumită clasă de instrumente financiare derivate poate reprezenta un risc sistemic și pentru a preveni arbitrajul de reglementare între tranzacțiile derivate compensate și cele necompensate. În special, după consultarea cu CERS, AEVMP ia măsuri în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) sau reexaminează standardele tehnice de reglementare referitoare la cerințele în materie de marjă stabilite la alineatul (14) de la prezentul articol și la articolul 41.

(14) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVPM elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) procedurile și mecanismele menționate la alineatul (1);

(b) condițiile de piață care nu permit evaluarea la prețul pieței (*marking-to-market*) și criteriile pentru utilizarea modelului de evaluare menționat la alineatul (2);

(c) informațiile referitoare la tranzacțiile intragrup exceptate care trebuie incluse în notificarea menționată la alineatele (7), (9) și (10);

(d) informațiile detaliate cu privire la tranzacțiile intragrup exceptate menționate la alineatul (11);

(e) contractele considerate a avea un efect direct, substanțial și previzibil în Uniune sau cazurile în care în care se impune sau este oportună prevenirea eludării oricăror dispoziții ale prezentului regulament, în sensul alineatului (12).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte comune de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(15) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, autoritățile europene de supraveghere elaborează proiecte comune de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) procedurile de gestionare a riscului, inclusiv nivelul și tipul garanțiilor, precum și mecanismele de segregare necesare în vederea respectării dispozițiilor de la alineatul (3);

▼M1

▼C1

_____

▼B

(c) procedurile pe care trebuie să le urmeze contrapărțile și autoritățile competente relevante atunci când aplică exceptările prevăzute la alineatele (6)-(10);

(d) criteriile aplicabile menționate la alineatele (5)-(10), în special ceea ce trebuie considerat un impediment de ordin practic sau juridic în calea transferului rapid de fonduri proprii sau a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

▼B

AES înaintează Comisiei aceste proiecte comune de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

În funcție de natura juridică a contrapărții, se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu oricare dintre articolele 10-14 din regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010, (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 12

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor din prezentul titlu și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea lor în aplicare. Sancțiunile includ cel puțin amenzi administrative. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente responsabile de supravegherea contrapărților financiare și, atunci când este cazul, a contrapărților nefinanciare fac publică orice sancțiune impusă pentru încălcări ale articolelor 4, 5 și 7-11, cu excepția cazului în care divulgarea informațiilor ar pune în pericol piețele financiare sau ar cauza daune disproporționate părților implicate. La intervale regulate, statele membre publică rapoarte de evaluare a eficacității regimurilor de sancțiuni aplicate. Informațiile astfel divulgate nu conțin date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 95/46/CE.

Înainte de 17 februarie 2013, statele membre transmit Comisiei dispozițiile menționate la alineatul (1). Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a acestui regim.

(3) Încălcarea dispozițiilor prezentului titlu nu aduce atingere validității unui contract derivat extrabursier sau posibilității părților de a aplica dispozițiile unui astfel de contract. Încălcarea dispozițiilor prezentului titlu nu dă naștere unui drept de compensare din partea unei părți la un contract derivat extrabursier.

Articolul 13

Mecanismul destinat evitării cerințelor repetitive sau conflictuale

(1) Comisia este asistată de AEVMP în activitatea de monitorizare și de pregătire a rapoartelor către Parlamentul European și Consiliu cu privire la aplicarea la nivel internațional a principiilor prevăzute la articolele 4, 9, 10 și 11, în special în ceea ce privește cazurile posibile de cerințele repetitive sau conflictuale impuse participanților de pe piață, și recomandă posibile acțiuni.

▼B

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să constate că mecanismele juridice, de supraveghere și de punere în aplicare dintr-o țară terță:

(a) sunt echivalente cu cerințele prevăzute în prezentul regulament în conformitate cu articolele 4, 9, 10 și 11;

(b) asigură o protecție a secretului profesional echivalentă cu cea prevăzută de prezentul regulament; și

(c) sunt efectiv aplicate și respectate în mod echitabil și fără să creeze distorsiuni astfel încât să asigure eficacitatea supravegherii și a aplicării normelor în țara terță respectivă.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2).

(3) Un act de punere în aplicare privind echivalența în sensul alineatului (2) implică faptul că obligațiile prevăzute la articolele 4, 9, 10 și 11 sunt considerate a fi îndeplinite de contrapărțile care încheie o tranzacție ce face obiectul prezentului regulament, dacă cel puțin una dintre contrapărți este stabilită într-o țară terță.

(4) În cooperare cu AEVMP, Comisia monitorizează punerea efectivă în aplicare a cerințelor echivalente celor prevăzute la articolele 4, 9, 10 și 11 de către țările terțe pentru care s-a adoptat un act de punere în aplicare privind echivalența și prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte periodice în acest sens, cel puțin o dată pe an. În cazul în care constată o aplicare insuficientă sau inconsecventă a cerințelor echivalente de către autoritățile țării terțe, Comisia retrage recunoașterea echivalenței cadrului juridic din țara terță în cauză în termen de 30 de zile calendaristice de la prezentarea raportului. În cazul retragerii unui act de punere în aplicare privind echivalența, contrapărțile sunt din nou supuse în mod automat tuturor cerințelor prevăzute de prezentul regulament.

TITLUL III

AUTORIZAREA ȘI SUPRAVEGHEREA CPC

CAPITOLUL 1

Condiții și proceduri de autorizare a CPC

Articolul 14

Autorizarea CPC

(1) Atunci când o persoană juridică stabilită în Uniune intenționează să presteze servicii de compensare în calitate de CPC, aceasta înaintează o cerere de autorizare autorității competente a statului membru în care este stabilită (denumită în continuare „autoritatea competentă a CPC”), în conformitate cu procedura stabilită la articolul 17.

▼B

(2) Odată ce a fost acordată în conformitate cu articolul 17, autorizația este valabilă pentru întregul teritoriu al Uniunii.

(3) Autorizația menționată la alineatul (1) se acordă exclusiv pentru activitățile legate de compensare și precizează serviciile sau activitățile pe care CPC este autorizată să le presteze sau să le desfășoare, inclusiv clasele de instrumente financiare acoperite de o astfel de autorizație.

(4) CPC respectă în orice moment condițiile impuse pentru autorizare.

CPC aduce imediat la cunoștința autorității competente toate modificările importante care afectează condițiile de autorizare.

(5) Autorizarea menționată la alineatul (1) nu împiedică statele membre să adopte sau să continue să aplice cerințe suplimentare în ceea ce privește CPC stabilite pe teritoriul lor, inclusiv anumite cerințe de autorizare în temeiul Directivei 2006/48/CE.

Articolul 15

Extinderea activităților și a serviciilor

(1) O CPC care dorește să își extindă obiectul de activitate la servicii sau activități suplimentare care nu sunt acoperite de autorizația inițială înaintează o cerere de extindere autorității competente a CPC. Oferirea de servicii de compensare pentru care o CPC nu a fost deja autorizată este considerată a fi o extindere a autorizației.

Extinderea autorizației se efectuează în conformitate cu procedura stabilită la articolul 17.

(2) Atunci când o CPC dorește să își extindă activitățile într-un alt stat membru decât cel în care este stabilită, autoritatea competentă a CPC notifică imediat autoritatea competentă a celuilalt stat membru.

Articolul 16

Cerințe de capital

(1) CPC trebuie să dispună de un capital inițial permanent și disponibil de cel puțin 7,5 milioane EUR pentru a fi autorizată în conformitate cu articolul 14.

(2) Capitalul unei CPC, inclusiv rezultatul reportat și rezervele, este proporțional cu riscul generat de activitățile CPC. Capitalul este în orice moment suficient pentru a asigura lichidarea sau restructurarea ordonată a activităților într-un interval de timp adecvat și o protecție corespunzătoare a CPC împotriva riscurilor de credit, de contraparte, de piață, operaționale, juridice și comerciale care nu sunt deja acoperite prin resurse financiare specifice în conformitate cu articolele 41-44.

▼B

(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, ABE elaborează, în strânsă cooperare cu SEBC și după consultarea AEVMP, proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cerințele privind capitalul, rezultatul reportat și rezervele CPC menționate la alineatul (2).

ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare respective până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 17

Procedura de acordare și de refuzare a autorizației

(1) CPC solicitantă înaintează o cerere de autorizare autorității competente a statului membru în care este stabilită.

(2) CPC solicitantă furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente să verifice dacă CPC solicitantă a prevăzut, la momentul autorizării, toate dispozițiile necesare pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în prezentul regulament. Autoritatea competentă transmite imediat AEVMP și colegiului menționat la articolul 18 alineatul (1) toate informațiile primite de la CPC solicitantă.

(3) În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii, autoritatea competentă evaluează dacă cererea este completă. Dacă cererea nu este completă, autoritatea competentă stabilește un termen până la care CPC solicitantă trebuie să îi furnizeze informații suplimentare. După ce stabilește că o cerere este completă, autoritatea competentă trimite o notificare în acest sens CPC solicitante, membrilor colegiului înființat în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) și AEVMP.

(4) Autoritatea competentă acordă autorizația numai dacă are certitudinea că CPC solicitantă îndeplinește toate cerințele prevăzute de prezentul regulament și dacă CPC este notificată ca sistem în temeiul Directivei 98/26/CE.

Autoritatea competentă ține seama în mod adecvat de avizul colegiului adoptat în conformitate cu articolul 19. În cazul în care nu este de acord cu un aviz pozitiv al colegiului, autoritatea competentă precizează în decizia sa toate motivele pe care se întemeiază și o explicație a oricărei abateri semnificative de la avizul pozitiv respectiv.

CPC nu primește autorizația, în cazul în care toți membrii colegiului, cu excepția autorităților statului membru în care este stabilită CPC, ajung prin consens la un aviz comun, în temeiul articolului 19 alineatul (1), cu privire la faptul că CPC nu ar trebui să primească autorizația. Avizul respectiv prezintă în scris motivele complete și detaliate pentru care colegiul consideră că nu sunt întrunite cerințele prevăzute de prezentul regulament sau de alte dispoziții din dreptul Uniunii.

▼B

În cazul în care nu se poate ajunge prin consens la un aviz comun în conformitate cu al treilea paragraf și dacă o majoritate de două treimi din membrii colegiului a exprimat un aviz negativ, oricare dintre autoritățile competente vizate, cu sprijinul acelei majorități de două treimi din membrii colegiului, poate sesiza AEVMP, în termen de 30 de zile calendaristice de la adoptarea avizului negativ, în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Decizia de trimitere prezintă în scris motivele complete și detaliate pentru care membrii relevanți ai colegiului consideră că nu sunt întrunite cerințele prevăzute de prezentul regulament sau de alte dispoziții din dreptul Uniunii. În acest caz, autoritatea competentă a CPC amână luarea unei decizii cu privire la autorizare și așteaptă ca AEVMP să ia o decizie cu privire la autorizare în temeiul articolului 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Autoritatea competentă se pronunță în conformitate cu decizia AEVMP. AEVMP nu mai poate fi sesizată după expirarea termenului de 30 de zile menționat la al patrulea paragraf.

În cazul în care toți membrii colegiului, cu excepția autorităților statului membru în care este stabilită CPC, ajung prin consens la un aviz comun, în temeiul articolului 19 alineatul (1), cu privire la faptul că CPC nu ar trebui să primească autorizația, autoritatea competentă a CPC poate sesiza AEVMP în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită CPC transmite decizia celorlalte autorități competente vizate.

(5) AEVMP acționează în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 în eventualitatea în care autoritatea competentă a CPC nu a aplicat dispozițiile prezentului regulament sau le-a aplicat într-un mod care pare să încalce dreptul Uniunii.

AEVMP poate ancheta o presupusă încălcare sau neaplicare a dreptului Uniunii la solicitarea unui membru al colegiului sau din proprie inițiativă, după ce a informat autoritatea competentă.

(6) Nicio acțiune întreprinsă de un membru al colegiului în exercitarea atribuțiilor sale nu discriminează, direct sau indirect, un stat membru sau grup de state membre ca loc de prestare a serviciilor de compensare, indiferent de moneda folosită.

(7) În termen de șase luni de la depunerea unei cereri complete, autoritatea competentă informează CPC solicitantă în scris, oferind o explicație pe deplin motivată, dacă îi este acordată sau refuzată autorizația.

Articolul 18

Colegiul

(1) În termen de 30 de zile calendaristice de la depunerea unei cereri complete în conformitate cu articolul 17, autoritatea competentă a CPC instituie, administrează și prezidează un colegiu pentru facilitarea exercitării sarcinilor menționate la articolele 15, 17, 49, 51 și 54.

▼B

(2) Colegiul este alcătuit din:

(a) AEVMP;

(b) autoritatea competentă a CPC;

(c) autoritățile competente responsabile de supravegherea membrilor compensatori ai CPC stabiliți în cele trei state membre cu cele mai mari contribuții agregate pe durata unui an la fondul de garantare al CPC menționat la articolul 42;

(d) autoritățile competente responsabile de supravegherea locurilor de tranzacționare deservite de CPC;

(e) autoritățile competente responsabile de supravegherea CPC cu care au fost încheiate acorduri de interoperabilitate;

(f) autoritățile competente care supraveghează depozitarii centrali de valori mobiliare care sunt conectați la CPC;

(g) membrii relevanți ai SEBC responsabili de supravegherea CPC și membrii relevanți ai SEBC responsabili de supravegherea CPC cu care au fost încheiate acorduri de interoperabilitate;

(h) băncile centrale care emit cele mai relevante monede din Uniune în care sunt denominate instrumentele financiare compensate.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru care nu este membră a colegiului poate solicita colegiului orice informații relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor sale de supraveghere.

(4) Fără a aduce atingere responsabilităților care revin autorităților competente în temeiul prezentului regulament, colegiul este responsabil pentru:

(a) elaborarea avizului menționat la articolul 19;

(b) schimbul de informații, inclusiv în cazul cererilor de informații în temeiul articolul 84;

(c) aprobarea delegării voluntare de sarcini către membrii săi;

(d) coordonarea programelor de examinare prudențială pe baza evaluării riscurilor CPC; și

(e) stabilirea procedurilor și a planurilor de urgență pentru situațiile de urgență menționate la articolul 24.

(5) Înființarea și funcționarea colegiului se bazează pe un acord scris între toți membrii acestuia.

Acordul definește modalitățile practice de funcționare a colegiului, inclusiv normele detaliate privind procedurile de vot menționate la articolul 19 alineatul (3), și poate defini sarcinile care urmează să fie încredințate autorității competente a CPC sau unui alt membru al colegiului.

▼B

(6) Pentru a asigura funcționarea consecventă și coerentă a colegiilor în întreaga Uniune, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează condițiile în care monedele din Uniune menționate la alineatul (2) litera (h) sunt considerate drept cele mai relevante, precum și detaliile modalităților practice menționate la alineatul (5).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 19

Avizul colegiului

(1) În termen de patru luni de la prezentarea unei cereri complete de către CPC în conformitate cu articolul 17, autoritatea competentă a CPC efectuează o evaluare a riscului CPC și prezintă un raport colegiului.

În termen de 30 de zile calendaristice de la primirea raportului și pe baza constatărilor acestuia, colegiul adoptă un aviz comun în care stabilește dacă CPC solicitantă îndeplinește toate cerințele prevăzute de prezentul regulament.

Fără a se aduce atingere articolului 17 alineatul (4) al patrulea paragraf, în cazul în care nu se adoptă un aviz comun în conformitate cu al doilea paragraf, colegiul adoptă un aviz majoritar în același termen.

(2) AEVMP facilitează adoptarea unui aviz comun în conformitate cu funcția de coordonare generală prevăzută la articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) Avizul majoritar al colegiului se adoptă cu majoritatea simplă a membrilor săi. Pentru colegiile de maximum 12 membri, maximum doi membri ai colegiului care aparțin aceluiași stat membru au drept de vot, fiecare membru cu drept de vot dispunând de un vot. Pentru colegiile care au mai mult de 12 membri, maximum trei membri care aparțin aceluiași stat membru au drept de vot, fiecare membru cu drept de vot dispunând de un vot. AEVMP nu are drept de vot asupra avizelor colegiului.

Articolul 20

Retragerea autorizației

(1) Fără a aduce atingere articolului 22 alineatul (3), autoritatea competentă a CPC retrage autorizația în cazul în care CPC:

(a) nu folosește autorizația timp de 12 luni, renunță în mod explicit la autorizație sau nu a prestat niciun serviciu și nu a desfășurat nicio activitate în ultimele șase luni;

▼B

(b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;

(c) nu mai îndeplinește condițiile în care a fost acordată autorizația și nu a luat măsura corectivă solicitată de autoritatea competentă a CPC în intervalul de timp stabilit;

(d) încalcă în mod grav și repetat oricare dintre cerințele prevăzute de prezentul regulament.

(2) Dacă consideră că se aplică circumstanțele menționate la alineatul (1), autoritatea competentă a CPC notifică, în termen de cinci zile lucrătoare, AEVMP și membrii colegiului în mod corespunzător.

(3) Autoritatea competentă a CPC consultă membrii colegiului cu privire la necesitatea retragerii autorizației CPC, cu excepția cazului în care o decizie trebuie luată de urgență.

(4) Orice membru al colegiului poate cere în orice moment autorității competente a CPC să examineze dacă aceasta îndeplinește în continuare condițiile în care a fost acordată autorizația.

(5) Autoritatea competentă a CPC poate limita retragerea la un anumit serviciu, o anumită activitate sau o anumită clasă de instrumente financiare.

(6) Autoritatea competentă a CPC transmite AEVMP și membrilor colegiului decizia sa pe deplin motivată, care ține seama de rezervele exprimate de membrii colegiului.

(7) Decizia de retragere a autorizației produce efecte pe întreg teritoriul Uniunii.

Articolul 21

Examinare și evaluare

(1) Fără a aduce atingere rolului colegiului, autoritățile competente menționate la articolul 22 examinează acordurile, strategiile, procesele și mecanismele puse în aplicare de CPC pentru a respecta prezentul regulament și evaluează riscurile la care CPC sunt sau ar putea fi expuse.

(2) Examinarea și evaluarea menționate la alineatul (1) vizează toate cerințele privind CPC prevăzute în prezentul regulament.

(3) Autoritățile competente stabilesc frecvența și profunzimea examinării și evaluării menționate la alineatul (1), ținând seama de dimensiunea, importanța sistemică, natura, amploarea și complexitatea activităților exercitate de CPC vizate. Examinarea și evaluarea au loc cel puțin o dată pe an.

CPC fac obiectul unor inspecții la fața locului.

▼B

(4) Autoritățile competente informează periodic colegiul, cel puțin o dată pe an, cu privire la rezultatele examinării și evaluării menționate la alineatul (1), inclusiv cu privire la orice acțiune corectivă sau sancțiune impusă.

(5) Autoritățile competente impun oricărei CPC care nu îndeplinește cerințele prevăzute de prezentul regulament să ia cât mai devreme măsurile necesare pentru remedierea situației.

(6) AEVMP îndeplinește un rol de coordonare între autoritățile competente și între colegii în vederea creării unei culturi comune de supraveghere și a unor practici coerente în materie de supraveghere cu scopul de a asigura proceduri uniforme și abordări consecvente și de a consolida coerența rezultatelor supravegherii.

În sensul primului paragraf, cel puțin o dată pe an, AEVMP:

(a) desfășoară o evaluare *inter pares* a activităților de supraveghere ale tuturor autorităților competente în ceea ce privește autorizarea și supravegherea CPC, în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și

(b) organizează și coordonează evaluări la nivelul Uniunii în ceea ce privește reziliența CPC la evoluții negative ale pieței, în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

În cazul în care o evaluare menționată la al doilea paragraf litera (b) indică deficiențe legate de reziliența uneia sau mai multor CPC, AEVMP emite recomandările necesare în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010

CAPITOLUL 2

Supravegherea și controlul CPC

Articolul 22

Autoritatea competentă

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă responsabilă de îndeplinirea sarcinilor care decurg din prezentul regulament pentru autorizarea și supravegherea CPC stabilite pe teritoriul său și transmite această informație Comisiei și AEVMP.

Atunci când un stat membru desemnează mai multe autorități competente, acesta definește cu claritate rolul fiecărei autorități și desemnează o singură autoritate responsabilă de coordonarea cooperării și a schimbului de informații cu Comisia, AEVMP, autoritățile competente ale celorlalte state membre, ABE și membrii relevanți ai SEBC, conform articolelor 23, 24, 83 și 84.

(2) Statele membre se asigură că autoritatea competentă dispune de competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor sale.

▼B

(3) Statele membre se asigură că pot fi luate sau impuse măsurile administrative necesare, conform legislației naționale, împotriva persoanelor fizice sau juridice responsabile de nerespectarea prezentului regulament.

Măsurile respective sunt eficace, proporționale și disuasive și pot include solicitarea de măsuri corective într-un interval de timp stabilit.

(4) AEVMP publică pe site-ul său de internet lista autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatul (1).

CAPITOLUL 3

Cooperare

Articolul 23

Cooperarea dintre autorități

(1) Autoritățile competente cooperează strâns între ele și cu AEVMP și, dacă este necesar, cu SEBC.

(2) În exercitarea atribuțiilor generale care le revin, autoritățile competente iau în calcul în mod corespunzător efectul potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din toatele celelalte state membre implicate, în special în situațiile de urgență menționate la articolul 24, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.

Articolul 24

Situații de urgență

Autoritatea competentă a CPC sau orice altă autoritate informează fără întârziere AEVMP, colegiul, membrii relevanți ai SEBC și alte autorități relevante în legătură cu orice situație de urgență în raport cu o CPC, inclusiv evenimente de pe piețele financiare, care poate avea un efect negativ asupra lichidității pieței și a stabilității sistemului financiar din oricare dintre statele membre în care este stabilită CPC sau un membru compensator al acesteia.

CAPITOLUL 4

Relații cu țări terțe

Articolul 25

Recunoașterea CPC stabilite în țări terțe

(1) O CPC stabilită într-o țară terță poate oferi servicii de compensare membrilor compensatori sau locurilor de tranzacționare stabilite în Uniune numai dacă respectiva CPC este recunoscută de AEVMP.

▼B

(2) După consultarea cu autoritățile menționate la alineatul (3), AEVMP poate recunoaște o CPC stabilită într-o țară terță care a solicitat recunoașterea pentru a presta anumite servicii sau a desfășura anumite activități de compensare în cazul în care:

(a) Comisia a adoptat un act de punere în aplicare în conformitate cu alineatul (6);

(b) CPC este autorizată în țara terță respectivă și este supusă unei supravegheri și unui control al aplicării normelor eficace, de natură să asigure deplina respectare a cerințelor prudențiale aplicabile în acea țară;

(c) au fost încheiate acorduri de cooperare în temeiul alineatului (7);

(d) CPC este stabilită sau autorizată într-o țară ale cărei sisteme de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului sunt considerate echivalente celor din Uniune, conform criteriilor stabilite în înțelegerea comună încheiată între statele membre cu privire la echivalența regimurilor din țări terțe în temeiul Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ([1]).

(3) Atunci când evaluează dacă sunt îndeplinite condițiile la care se face trimitere la alineatul (2), AEVMP se consultă cu:

(a) autoritatea competentă a unui stat membru în care CPC prestează sau intenționează să presteze servicii de compensare și care a fost ales de CPC;

(b) autoritățile competente responsabile de supravegherea membrilor compensatori ai CPC stabiliți în cele trei state membre care au sau urmează să aibă, conform estimărilor CPC, cele mai mari contribuții agregate, pe durata unui an, la fondul de garantare al CPC menționat la articolul 42;

(c) autoritățile competente responsabile de supravegherea locurilor de tranzacționare situate în Uniune, deservite sau care urmează a fi deservite de CPC;

(d) autoritățile competente responsabile de supravegherea CPC stabilite în Uniune cu care au fost încheiate acorduri de interoperabilitate;

(e) membrii relevanți ai SEBC din statele membre în care CPC prestează sau intenționează să presteze servicii de compensare și membrii relevanți ai SEBC responsabili de supravegherea CPC cu care au fost încheiate acorduri de interoperabilitate;

([1]) JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

▼B

(f) băncile centrale care emit monedele din Uniune cele mai relevante pentru instrumentele financiare compensate sau care urmează a fi compensate.

(4) CPC menționată la alineatul (1) transmite cererea sa către AEVMP.

CPC solicitantă pune la dispoziția AEVMP toate informațiile necesare pentru recunoașterea sa. În termen de 30 de zile lucrătoare de la primire, AEVMP evaluează dacă cererea este completă. Dacă cererea nu este completă, AEVMP stabilește un termen limită în care CPC solicitantă trebuie să îi furnizeze informații suplimentare.

Decizia de recunoaștere se bazează pe condițiile stabilite la alineatul (2) și este luată independent de orice evaluare folosită ca bază pentru decizia privind echivalența menționată la articolul 13 alineatul (3).

Înainte de luarea unei decizii, AEVMP se consultă cu autoritățile și entitățile menționate la alineatul (3).

În termen de 180 de zile lucrătoare de la depunerea unei cereri complete, AEVMP informează în scris CPC solicitantă dacă recunoașterea a fost acordată sau refuzată, oferind o explicație motivată a deciziei sale.

AEVMP publică pe site-ul său de internet o listă a CPC recunoscute în conformitate cu prezentul regulament.

(5) După consultarea autorităților și a entitățile menționate la alineatul (3), AEVMP reexaminează recunoașterea CPC stabilite într-o țară terță în cazul în care aceasta și-a extins gama de activități și servicii în Uniune. Reexaminarea se efectuează în conformitate cu procedura definită la alineatele (2), (3) și (4). AEVMP poate retrage recunoașterea CPC respective în cazul în care condițiile stabilite la alineatul (2) nu mai sunt îndeplinite și în circumstanțe identice celor descrise la articolul 20.

(6) Comisia poate adopta un act de punere în aplicare în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 în care să precizeze faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe garantează că CPC autorizate în acea țară respectă cerințe legale obligatorii echivalente cu cerințele stabilite la titlul IV din prezentul regulament, că respectivele CPC fac obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficace și continue în țara terță respectivă și că în cadrul juridic al respectivei țări terțe se prevede un sistem echivalent eficace pentru recunoașterea CPC autorizate conform regimurilor juridice ale unor țări terțe.

(7) AEVMP încheie acorduri de cooperare cu autoritățile competente relevante din țările terțe ale căror cadre juridice și de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente cu prezentul regulament în conformitate cu alineatul (6). Acordurile în cauză specifică cel puțin:

(a) mecanismul pentru schimbul de informații dintre AEVMP și autoritățile competente ale țărilor terțe respective, inclusiv accesul la toate informațiile solicitate de AEVMP cu privire la CPC autorizate în țări terțe;

▼B

(b) mecanismul pentru notificarea promptă a AEVMP în cazul în care autoritatea competentă dintr-o țară terță consideră că o CPC pe care o supraveghează încalcă condițiile autorizării sale sau alte dispoziții aplicabile;

(c) mecanismul pentru notificarea promptă a AEVMP de către o autoritate competentă dintr-o țară terță în cazul în care unei CPC pe care o supraveghează i s-a acordat dreptul de a presta servicii de compensare unor membri compensatori sau clienți stabiliți în Uniune;

(d) procedurile privind coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv, după caz, inspecțiile la fața locului.

(8) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează informațiile pe care CPC solicitantă trebuie să le comunice AEVMP în cererea sa de recunoaștere.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

TITLUL IV

CERINȚE APLICABILE CPC

CAPITOLUL 1

Cerințe organizatorice

Articolul 26

Dispoziții generale

(1) CPC dispun de un sistem robust de guvernanță, care include o structură organizatorică clară, cu responsabilități bine definite, transparente și coerente, procese eficace de identificare, gestionare, monitorizare și raportare a riscurilor la care sunt sau pot fi expuse, precum și mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile solide.

(2) CPC adoptă politici și proceduri suficient de eficace pentru a asigura respectarea prezentului regulament, inclusiv respectarea tuturor dispozițiilor acestuia de către propriii manageri și angajați.

(3) CPC mențin și utilizează o structură organizatorică adecvată pentru a le asigura continuitatea și funcționarea corespunzătoare în cursul prestării serviciilor și al desfășurării activităților. Ele utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționale.

▼B

(4) CPC mențin o separare clară între organizarea ierarhică pentru gestionarea riscului și cea pentru celelalte operațiuni pe care le desfășoară.

(5) CPC adoptă, aplică și mențin o politică de remunerare care promovează o gestionare a riscurilor eficace și solidă și care nu creează stimulente pentru relaxarea standardelor în materie de riscuri.

(6) CPC mențin sisteme informatice adecvate pentru a face față complexității, diversității și tipului de servicii prestate și activități desfășurate, astfel încât să asigure standarde ridicate de siguranță și integritatea și confidențialitatea informațiilor păstrate.

(7) CPC fac publice în mod gratuit sistemul lor de guvernanță, regulile care le sunt aplicabile și criteriile de eligibilitate pentru membrii compensatori.

(8) CPC sunt supuse unor audituri frecvente și independente. Rezultatele acestor audituri se transmit consiliilor lor de administrație și se pun la dispoziția autorității competente.

(9) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea membrilor SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează conținutul minim al regulilor și al sistemului de guvernanță menționate la alineatele (1)-(8).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 27

Personalul de conducere și consiliul de administrație

(1) Personalul de conducere al unei CPC trebuie să aibă o bună reputație și o experiență suficientă pentru a asigura administrarea solidă și prudentă a CPC.

(2) O CPC are un consiliu de administrație. Cel puțin o treime, și nu mai puțin de doi membri ai consiliului de administrație respectiv trebuie să fie independenți. Reprezentanții clienților membrilor compensatori sunt invitați la reuniunile consiliului de administrație pentru chestiunile legate de articolele 38 și 39. Remunerarea membrilor independenți și a celorlalți membri fără funcție executivă ai consiliului de administrație nu este legată de rezultatele CPC.

Membrii consiliului de administrație al unei CPC, inclusiv cei independenți, trebuie să aibă o bună reputație și o expertiză corespunzătoare în domeniul serviciilor financiare, al gestionării riscurilor și al serviciilor de compensare.

▼B

(3) CPC stabilesc cu claritate rolurile și responsabilitățile consiliului de administrație și pun procesul-verbal al ședințelor consiliului de administrație la dispoziția autorității competente și a auditorilor.

Articolul 28

Comitetul de risc

(1) CPC instituie un comitet de risc compus din reprezentanți ai membrilor lor compensatori, din membri independenți ai consiliului de administrație și din reprezentanți ai clienților lor. Comitetul de risc poate invita la ședințele sale angajați ai CPC și experți externi independenți, fără ca aceştia să aibă drept de vot. Autoritățile competente pot solicita să asiste la reuniunile comitetului de risc fără să aibă drept de vot și de a fi informate corespunzător cu privire la activitățile și deciziile comitetului de risc. Recomandările comitetului de risc sunt libere de orice influență directă din partea conducerii CPC. Niciunul dintre grupurile de reprezentanți nu deține majoritatea în comitetul de risc.

(2) CPC stabileşte cu claritate mandatul comitetului de risc, sistemul de guvernanță adoptat pentru a-i garanta independența, procedurile operaționale, criteriile de admitere și mecanismul de alegere a membrilor comitetului. Sistemul de guvernanță se pune la dispoziția publicului și prevede cel puțin faptul că acest comitet este prezidat de un membru independent al consiliului de administrație, este în subordinea directă a consiliului de administrație și se reunește în ședințe regulate.

(3) Comitetul de risc adresează recomandări consiliului de administrație cu privire la măsurile care pot afecta gestionarea riscurilor CPC, cum ar fi o modificare semnificativă a modelului de risc, procedurile în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată, criteriile de acceptare a membrilor compensatori, de compensare a unor noi clase de instrumente sau de externalizare a unor funcții. Nu sunt necesare recomandări ale comitetului de risc pentru operațiunile zilnice ale CPC. În situații de urgență, se depun eforturi rezonabile pentru a consulta comitetul de risc cu privire la evoluțiile care au un impact asupra gestionării riscurilor CPC.

(4) Fără a aduce atingere dreptului autorităților competente de a fi corect informate, membrii comitetului de risc sunt supuși obligației de confidențialitate. Atunci când președintele comitetului de risc constată că un membru se află într-o situație de conflict de interese efectiv sau posibil în raport cu o anumită chestiune, membrul respectiv nu are dreptul de a vota asupra acelei chestiuni.

(5) CPC informează de îndată autoritatea competentă în legătură cu orice decizie a consiliului de administrație de a nu urma recomandările făcute de comitetul de risc.

Articolul 29

Evidența datelor

(1) CPC păstrează pentru o perioadă de cel puțin zece ani toate datele referitoare la serviciile prestate și la activitățile desfășurate, pentru a permite autorității competente să monitorizeze respectarea de către CPC a prezentului regulament.

▼B

(2) CPC păstrează, pentru o perioadă de cel puțin zece ani de la încetarea contractelor, toate informațiile referitoare la contractele pe care le-a procesat. Informațiile permit cel puțin identificarea clauzelor inițiale ale unei tranzacții, înainte de compensarea acesteia de către CPC în cauză.

(3) CPC pune la dispoziția autorității competente, a AEVMP și a membrilor relevanți ai SEBC, la cerere, evidențele și informațiile menționate la alineatele (1) și (2) și toate informațiile referitoare la pozițiile contractelor compensate, indiferent de locul de executare a tranzacțiilor.

(4) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează detaliile înregistrărilor și ale informațiilor care trebuie păstrate, menționate la alineatele (1)-(3).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5) Pentru a asigura condiții uniforme de aplicare a alineatelor (1) și (2), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica formatul înregistrărilor și al informațiilor care trebuie păstrate.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 septembrie 2012.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 30

Acționari și asociați care dețin o participație calificată

(1) Autoritatea competentă nu acordă autorizația unei CPC decât dacă i se comunică identitatea acționarilor sau a asociaților, direcți sau indirecți, persoane fizice sau juridice, care dețin o participație calificată și valoarea acestor participații.

(2) Autoritatea competentă refuză acordarea autorizației unei CPC dacă, ținând cont de necesitatea unei administrări solide și prudente a CPC, nu are certitudinea că acționarii sau asociații cu participații calificate au caracterul adecvat.

(3) În cazul în care există legături strânse între CPC și alte persoane fizice sau juridice, autoritatea competentă nu eliberează autorizația decât dacă aceste legături nu o împiedică să își exercite în mod eficace funcția de supraveghere.

▼B

(4) Dacă persoanele menționate la alineatul (1) exercită o influență care poate prejudicia administrarea solidă și prudentă a CPC, autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru a pune capăt acestei situații, având inclusiv posibilitatea de a retrage autorizația CPC.

(5) Autoritatea competentă refuză autorizarea în cazul în care actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care CPC are legături strânse sau anumite dificultăți legate de aplicarea actelor respective o împiedică să își exercite în mod eficace funcția de supraveghere.

Articolul 31

Informarea autorităților competente

(1) O CPC notifică autorității sale competente orice modificare la nivelul conducerii și le furnizează acestora toate informațiile necesare pentru a evalua respectarea dispozițiilor articolului 27 alineatul (1) și ale articolului 27 alineatul (2) al doilea paragraf.

În cazul în care comportamentul unui membru al consiliului de administrație este susceptibil de a prejudicia administrarea solidă și prudentă a CPC, autoritatea competentă ia măsurile care se impun, care pot include înlăturarea membrului respectiv din consiliul de administrație.

(2) Orice persoană fizică sau juridică, acționând individual sau concertat (denumită în continuare „achizitorul potențial”), care a decis fie să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o CPC, fie să majoreze, direct sau indirect, o participație calificată într-o CPC, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să fie egală sau mai mare de 10 %, 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât CPC să devină filiala sa (denumită în continuare „achiziția propusă”), notifică în prealabil în scris autoritatea competentă a CPC în cadrul căreia intenționează să achiziționeze sau să majoreze o participație calificată, indicând valoarea participației vizate și informațiile relevante menționate la articolul 32 alineatul (4).

Orice persoană fizică sau juridică care a decis să vândă, direct sau indirect, o participație calificată într-o CPC (denumită în continuare „vânzătorul potențial”), notifică în prealabil în scris autoritatea competentă, indicând mărimea participației respective. O astfel de persoană notifică, de asemenea, autoritatea competentă atunci când decide să își reducă participația calificată, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să scadă sub 10 %, 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât CPC să înceteze să mai fie filiala persoanei menționate.

Autoritatea competentă transmite achizitorului sau vânzătorului potențial cu promptitudine și, în orice caz, în termen de două zile lucrătoare de la primirea notificării menționate la prezentul alineat și a informațiilor menționate la alineatul (3) o confirmare scrisă de primire.

▼B

Autoritatea competentă are la dispoziție o perioadă de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise de primire a notificării și a tuturor documentelor care trebuie anexate notificării pe baza listei menționate la articolul 32 alineatul (4) (denumită în continuare „perioada de evaluare”) pentru a realiza evaluarea menționată la articolul 32 alineatul (1) (denumită în continuare „evaluarea”).

În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritatea competentă comunică achizitorului sau vânzătorului potențial data de expirare a perioadei de evaluare.

(3) În cursul perioadei de evaluare, dar nu mai târziu de cea de-a 50-a zi lucrătoare a perioadei respective, autoritatea competentă poate, dacă este necesar, să solicite informațiile suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării. Această solicitare se face în scris, precizându-se informațiile suplimentare necesare.

Perioada de evaluare se întrerupe între data solicitării de informații de către autoritatea competentă și data primirii răspunsului achizitorului potențial la această solicitare. Întreruperea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Eventualele solicitări suplimentare formulate de autoritatea competentă în vederea completării sau clarificării informațiilor sunt la discreția autorității competente, dar nu pot conduce la întreruperea perioadei de evaluare.

(4) Autoritatea competentă poate prelungi perioada de întrerupere menționată la alineatul (3) al doilea paragraf cu până la 30 de zile lucrătoare în cazul în care achizitorul sau vânzătorul potențial este:

(a) stabilit în afara Uniunii sau supus unor reglementări din afara Uniunii;

(b) o persoană fizică sau juridică care nu face obiectul supravegherii în temeiul prezentului regulament sau al Directivei 73/239/CEE, al Directivei 92/49/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și actelor administrative privind asigurarea generală directă alta decât asigurarea de viață ([1]) sau al Directivelor 2002/83/CE, 2003/41/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE, 2006/48/CE, 2009/65/CE sau 2011/61/UE.

(5) În cazul în care la finalizarea evaluării decide să se opună achiziției propuse, autoritatea competentă informează în scris achizitorul potențial în termen de două zile lucrătoare și fără a depăși perioada de evaluare, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii. Autoritatea competentă notifică în acest sens colegiul menționat la articolul 18. În conformitate cu legislația națională, la cererea achizitorului potențial, se poate pune la dispoziția publicului o motivare corespunzătoare a deciziei. Statele membre pot permite însă autorităților competente să facă publică motivarea respectivă și în absența unei cereri din partea achizitorului potențial.

(6) Dacă autoritatea competentă nu se opune achiziției propuse în perioada de evaluare, achiziția se consideră aprobată.

(7) Autoritatea competentă poate stabili un termen maxim pentru finalizarea achiziției propuse, pe care îl poate prelungi, dacă este necesar.

([1]) JO L 228, 11.8.1992, p. 1.

▼B

(8) Statele membre nu pot impune pentru notificarea autorității competente și pentru aprobarea de către aceasta a achizițiilor directe sau indirecte de capital sau de drepturi de vot cerințe mai stricte decât cele prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 32

Evaluarea

(1) La examinarea notificării prevăzute la articolul 31 alineatul (2) și a informațiilor menționate la articolul 31 alineatul (3), pentru a asigura administrarea solidă și prudentă a CPC vizate de achiziția propusă și ținând seama de influența probabilă a achizitorului potențial asupra CPC, autoritatea competentă evaluează caracterul adecvat al achizitorului potențial, precum și soliditatea financiară a achiziției propuse, pe baza tuturor elementelor următoare:

(a) reputația și soliditatea financiară a achizitorului potențial;

(b) reputația și experiența oricărei persoane care va conduce activitatea CPC în urma achiziției propuse;

(c) capacitatea sau incapacitatea CPC de a respecta în permanență prezentul regulament;

(d) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în legătură cu proiectul de achiziție, este în curs sau a avut loc o faptă sau o tentativă de spălare de bani sau de finanțare a terorismului în sensul articolului (1) din Directiva 2005/60/CE sau că achiziția propusă ar putea crește riscul apariției unor asemenea fapte.

La evaluarea solidității financiare a achizitorului potențial, autoritatea competentă acordă o atenție specială tipului de activități desfășurate și preconizate în cadrul CPC vizate de achiziția propusă.

La evaluarea capacității CPC de a respecta dispozițiile prezentului regulament, autoritatea competentă verifică în special dacă grupul din care CPC va face parte are o structură care permite exercitarea unei supravegheri eficace, schimbul eficace de informații între autoritățile competente și stabilirea repartizării responsabilităților între autoritățile competente.

(2) Autoritățile competente se pot opune achiziției propuse numai dacă există motive rezonabile în acest sens pe baza criteriilor prevăzute la alineatul (1) sau dacă informațiile furnizate de achizitorul potențial sunt incomplete.

(3) Statele membre nu impun condiții prealabile în ceea ce privește nivelul participației care urmează să fie achiziționată și nici nu permit autorităților lor competente să examineze achiziția propusă din punctul de vedere al nevoilor economice ale pieței.

▼B

(4) Statele membre fac publică o listă cu informațiile necesare pentru a realiza evaluarea și care trebuie furnizate autorităților competente în momentul notificării prevăzute la articolul 31 alineatul (2). Informațiile solicitate sunt proporționale și adaptate la natura achizitorului potențial și a achiziției propuse. Statele membre nu solicită informații care nu prezintă relevanță pentru o evaluare prudențială.

(5) Prin derogare de la articolul 31 alineatele (2), (3) și (4), în cazul în care două sau mai multe achiziții sau majorări propuse de participații calificate pentru aceeași CPC au fost notificate autorității competente, aceasta tratează achizitorii potențiali în mod nediscriminatoriu.

(6) Autoritățile competente relevante colaborează îndeaproape între ele pentru efectuarea evaluării, atunci când achizitorul potențial este:

(a) o altă CPC, o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o societate de investiții, un operator de piață, un operator al unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, o societate de administrare a unui OPCVM sau un administrator al unui fond de investiții alternative autorizat într-un alt stat membru;

(b) întreprinderea-mamă a altei CPC, a unei instituții de credit, a unei întreprinderi de asigurare, a unei întreprinderi de reasigurare, a unei societăți de investiții, a unui operator de piață, a unui operator al unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, a unei societăți de administrare a unui OPCVM sau a unui administrator al unui fond de investiții alternative autorizat într-un alt stat membru;

(c) o persoană fizică sau juridică care controlează o altă CPC, o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o societate de investiții, un operator de piață, un operator al unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, o societate de administrare a unui OPCVM sau un administrator al unui fond de investiții alternative autorizat într-un alt stat membru.

(7) Autoritățile competente își furnizează reciproc informații esențiale sau relevante pentru evaluare, fără întârzieri nejustificate. Acestea își comunică, la cerere, orice informație relevantă și, din proprie inițiativă, orice informație esențială. Orice decizie a autorității competente care a autorizat CPC vizată de achiziția propusă indică eventualele opinii sau rezerve formulate de autoritatea competentă responsabilă de achizitorul potențial.

Articolul 33

Conflictul de interese

(1) CPC mențin și aplică proceduri organizaționale și administrative scrise eficace pentru identificarea și gestionarea conflictelor de interese care pot apărea între ele, inclusiv managerii și personalul lor sau orice persoană legată de ele direct sau indirect prin capacități de control sau legături strânse, și membrii lor compensatori sau clienții acestora care le sunt cunoscuți CPC. CPC mențin și aplică proceduri adecvate pentru a soluționa posibilele conflicte de interese.

▼B

(2) Atunci când procedurile organizaționale sau administrative ale unei CPC în materie de gestionare a conflictelor de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu un grad rezonabil de certitudine, prevenirea riscurilor de prejudiciere a intereselor unui membru compensator sau ale unui client, CPC în cauză îi descrie cu claritate membrului compensator natura generală sau sursele conflictelor de interese, înainte de a accepta noi tranzacții din partea acestuia. În cazul în care clientul este cunoscut de CPC, aceasta informează clientul și membrul compensator al cărui client este vizat.

(3) Atunci când CPC este o întreprindere-mamă sau o filială, procedurile scrise iau totodată în considerare toate circumstanțele de care CPC are sau ar trebui să aibă cunoștință și care pot duce la un conflict de interese ce decurge din structura și activitățile altor întreprinderi cu care CPC are o relație de întreprindere-mamă sau de filială.

(4) Regulile scrise stabilite conform alineatului (1) cuprind următoarele:

(a) circumstanțele care constituie sau pot da naștere unui conflict de interese care riscă să prejudicieze interesele unuia sau ale mai multor membri compensatori sau clienți;

(b) procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate pentru gestionarea unui astfel de conflict.

(5) CPC iau toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor păstrate în sistemele lor și împiedică utilizarea acestor informații pentru alte activități economice. O persoană fizică care are legături strânse cu CPC sau o persoană juridică cu care o CPC are o relație de întreprindere-mamă sau de filială nu utilizează informațiile confidențiale înregistrate de CPC respectivă în scop comercial, fără acordul scris prealabil al clientului căruia îi aparțin informațiile confidențiale respective.

Articolul 34

Continuitatea activității

(1) CPC prevăd, aplică și mențin o politică adecvată de continuitate a activității și un plan de redresare în caz de dezastru cu scopul de a asigura conservarea funcțiilor lor, reluarea rapidă a operațiunilor și îndeplinirea obligațiilor. Acest plan permite cel puțin reluarea tuturor tranzacțiilor aflate în curs în momentul întreruperii, astfel încât CPC să poată continua să funcționeze în condiții de certitudine și să efectueze decontarea la data stabilită.

(2) CPC stabilesc, aplică și mențin o procedură adecvată pentru a asigura decontarea corectă și la timp sau transferul activelor și pozițiilor clienților și ale membrilor compensatori în caz de retragere a autorizației în urma unei decizii luate în temeiul articolului 20.

▼B

(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP, după consultarea membrilor SEBC, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează conținutul și cerințele minime ale politicii de continuitate a activității și ale planului de redresare în caz de dezastru.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 35

Externalizarea

(1) Atunci când o CPC externalizează funcții operaționale, servicii sau activități, aceasta rămâne pe deplin răspunzătoare de îndeplinirea tuturor obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament și se asigură în orice moment că:

(a) externalizarea nu atrage după sine delegarea responsabilității CPC;

(b) relația CPC cu membrii săi compensatori și obligațiile CPC față de aceștia sau, dacă este cazul, față de clienții lor, rămân neschimbate;

(c) condițiile de autorizare a CPC rămân neschimbate;

(d) externalizarea nu împiedică exercitarea funcțiilor de supraveghere și control, inclusiv accesul la fața locului pentru a obține orice informații relevante necesare pentru îndeplinirea acestor mandate;

(e) externalizarea nu are ca efect privarea CPC de sistemele și mijloacele de control necesare pentru gestionarea riscurilor cu care se confruntă;

(f) furnizorul de servicii aplică cerințe privind continuitatea activității echivalente celor pe care o CPC trebuie să le respecte în temeiul prezentului regulament;

(g) CPC păstrează expertiza și resursele necesare pentru a evalua calitatea serviciilor prestate și adecvarea capitalului și a structurii organizatorice a prestatorului de servicii și pentru a superviza cu eficacitate funcțiile externalizate și a gestiona riscurile aferente externalizării și supervizează aceste funcții și gestionează riscurile respective în permanență;

(h) CPC are acces direct la informațiile relevante ale funcțiilor externalizate;

(i) furnizorul de servicii cooperează cu autoritatea competentă în privința funcțiilor externalizate;

▼B

(j) furnizorul de servicii protejează informațiile confidențiale legate de CPC, de membrii săi compensatori și de clienți sau, în cazul în care furnizorul de servicii este stabilit într-o țară terță, se asigură că standardele în materie de protecție a datelor din respectiva țară terță sau standardele prevăzute în acordul încheiat între părțile implicate sunt comparabile cu standardele în materie de protecție a datelor în vigoare în Uniune.

O CPC nu poate externaliza activitățile importante legate de gestionarea riscurilor fără aprobarea autorității competente.

(2) Autoritatea competentă impune CPC obligația de a defini și repartiza cu claritate drepturile și obligațiile sale și cele ale prestatorului de servicii în cadrul unui acord scris.

(3) CPC pune la dispoziția autorității competente, la cerere, toate informațiile necesare pentru ca aceasta să poată evalua conformitatea desfășurării activităților externalizate cu prezentul regulament.

CAPITOLUL 2

Reguli de conduită

Articolul 36

Dispoziții generale

(1) Atunci când prestează servicii membrilor săi compensatori și, dacă este cazul, clienților acestora, CPC acționează corect și cu profesionalism pentru a servi interesele acestor membri compensatori și clienți, și aplică bune practici de gestionare a riscurilor.

(2) CPC dispune de reguli accesibile, transparente și echitabile pentru gestionarea promptă a reclamațiilor.

Articolul 37

Condiții de participare

(1) CPC stabilește, atunci când este cazul în funcție de tipul de produs compensat, categoriile de membri compensatori admisibili și criteriile de admitere, în funcție de recomandările comitetului de risc în temeiul articolului 28 alineatul (3). Aceste criterii sunt nediscriminatorii, transparente și obiective pentru a asigura accesul deschis și echitabil la CPC și garantează că membrii compensatori dispun de o capacitate operațională și de resurse financiare suficiente pentru a-și îndeplini obligațiile care decurg din participarea la o CPC. Criteriile care restricționează accesul sunt permise numai în măsura în care au obiectivul de a controla riscul la care este expusă CPC.

(2) CPC se asigură de aplicarea în permanență a criteriilor menționate la alineatul (1) și are acces rapid la informațiile relevante pentru această evaluare. CPC efectuează, cel puțin o dată pe an, o examinare completă a respectării prezentului articol de către membrii săi compensatori.

▼B

(3) Membrii compensatori care compensează tranzacții în numele clienților lor dispun de o capacitate operațională și de resurse financiare suplimentare suficiente pentru realizarea acestei activități. Normele CPC privind membrii compensatori permit colectarea de informații relevante de bază pentru identificarea, monitorizarea și gestionarea concentrațiilor relevante de riscuri legate de furnizarea de servicii către clienți. Membrii compensatori informează CPC, la cerere, în legătură cu criteriile și dispozițiile adoptate pentru a le permite clienților lor să aibă acces la serviciile CPC. Răspunderea pentru respectarea obligațiilor de către clienți rămâne în sarcina membrilor compensatori.

(4) CPC dispune de proceduri obiective și transparente pentru suspendarea și pentru retragerea în mod ordonat a membrilor compensatori care nu mai îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (1).

(5) CPC poate refuza accesul membrilor compensatori care îndeplinesc criteriile menționate la alineatul (1) numai dacă motivează această decizie în scris și pe baza unei analize exhaustive a riscurilor.

(6) O CPC poate impune membrilor compensatori obligații suplimentare specifice, cum ar fi participarea la licitații pentru pozițiile unui membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Aceste obligații suplimentare sunt proporționale cu riscul creat de membrul compensator și nu limitează participarea la anumite categorii de membri compensatori.

Articolul 38

Transparență

(1) O CPC și membrii săi compensatori fac publice prețurile și comisioanele aferente serviciilor prestate. Aceștia fac publice prețurile și comisioanele aferente fiecărui serviciu prestat separat, inclusiv reducerile și rabaturile și condițiile pentru a beneficia de acestea. CPC permit membrilor lor compensatori și, dacă este cazul, clienților acestora, accesul separat la serviciile specifice prestate.

O CPC înregistrează separat costurile și veniturile aferente serviciilor prestate și pune aceste informații la dispoziția autorităților competente.

(2) O CPC informează membrii compensatori și clienții în legătură cu riscurile aferente serviciilor furnizate.

(3) O CPC pune la dispoziția membrilor lor compensatori și autorităților lor competente informațiile legate de prețuri utilizate la calcularea expunerilor la sfârșitul zilei față de membrii compensatori.

O CPC face publice volumele agregate ale tranzacțiilor compensate pentru fiecare clasă de instrumente compensate de CPC.

▼B

(4) O CPC face publice cerințele operaționale și tehnice legate de protocoalele de comunicare care cuprind conținutul și formatul mesajelor folosite pentru a interacționa cu părți terțe, inclusiv cerințele operaționale și tehnice menționate la articolul 7.

(5) O CPC face publice situațiile de încălcare de către membrii compensatori a criteriilor menționate la articolul 37 alineatul (1) și a cerințelor prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol, cu excepția cazurilor în care autoritatea competentă, după consultarea AEVMP, consideră că divulgarea acestor informații ar putea constitui o amenințare la adresa stabilității financiare sau a încrederii în piețe sau ar pune grav în pericol piețele financiare ori ar cauza prejudicii disproporționate părților implicate.

Articolul 39

Segregare și portabilitate

(1) O CPC ține o evidență și o contabilitate separate care să îi permită, în orice moment și fără întârziere, să facă distincția în conturile deținute la CPC între activele și pozițiile deținute pentru contul unui membru compensator și activele și pozițiile deținute pentru contul oricărui alt membru compensator, precum și în raport cu activele proprii.

(2) O CPC se oferă să țină o evidență și o contabilitate separate care să permită fiecărui membru compensator să facă distincția în conturile deținute la CPC între activele și pozițiile membrului compensator respectiv și cele deținute pentru conturile clienților săi (procedură denumită în continuare „segregare de tip omnibus a clienților”).

(3) O CPC se oferă să țină o evidență și o contabilitate separate care să permită fiecărui membru compensator să facă distincția în conturile deținute la CPC între activele și pozițiile deținute pentru contul unui client și cele deținute pentru conturile altor clienți (procedură denumită în continuare „segregare per client”). La cerere, CPC oferă membrilor compensatori posibilitatea de a deschide mai multe conturi în numelor lor sau în numele clienții lor.

(4) Membrii compensatori țin o evidență și o contabilitate separate care să le permită să facă distincția, atât în conturile deținute la o CPC, cât și în conturile proprii, între activele și pozițiile lor și activele și pozițiile deținute pentru contul clienților lor la acea CPC.

(5) Membrii compensatori oferă clienților lor cel puțin posibilitatea de a alege între segregarea de tip omnibus a clienților și segregarea per client și îi informează cu privire la costurile și nivelul de protecție menționate la alineatul (7) aferente fiecărei opțiuni. Clientul își confirmă alegerea în scris.

▼B

(6) În cazul în care un client optează pentru segregarea per client, orice marjă în exces peste cerința clientului este, de asemenea, depusă la CPC și distinsă de marjele altor clienți sau membri compensatori și nu este expusă pierderilor legate de pozițiile înregistrate în alt cont.

(7) CPC și membrii compensatori fac publice nivelurile de protecție și costurile aferente diferitelor niveluri de segregare pe care le oferă și furnizează aceste servicii în condiții comerciale rezonabile. Detaliile aferente diferitelor niveluri de segregare includ o descriere a principalelor implicații juridice ale nivelurilor respective de segregare oferite, inclusiv informații despre legislația în materie de insolvență aplicabilă în jurisdicțiile relevante.

(8) O CPC are dreptul să utilizeze contribuțiile legate de marje sau contribuțiile la fondul de garantare colectate printr-un contract de garanție financiară fără transfer de proprietate, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară ([1]), cu condiția ca utilizarea unor astfel de acorduri să fie prevăzută în normele lor de funcționare. Membrii compensatori confirmă în scris acceptarea normelor de funcționare. CPC face public acest drept de utilizare, care se exercită în conformitate cu articolul 47.

(9) Cerința de a face distincția dintre activele și pozițiile din conturile deținute la CPC este îndeplinită dacă:

(a) activele și pozițiile sunt înregistrate în conturi separate;

(b) nu este posibilă compensarea (*netting*) pozițiilor înregistrate în diferite conturi;

(c) activele care acoperă pozițiile înregistrate într-un cont nu sunt expuse pierderilor legate de pozițiile înregistrate în alt cont.

(10) Activele se referă la garanțiile deținute pentru a acoperi pozițiile și includ dreptul de transfer al activelor pentru o valoare echivalentă cu cea a garanției sau a veniturilor din realizarea oricărei garanții, dar nu includ contribuțiile la fondul de garantare.

CAPITOLUL 3

Cerințe prudențiale

Articolul 40

Administrarea expunerilor

O CPC măsoară și evaluează lichiditatea și expunerile de credit față de fiecare membru compensator și, dacă este cazul, față de o altă CPC cu care a încheiat un acord de interoperabilitate, în timp cvasi-real. CPC are un acces rapid și pe bază nediscriminatorie la sursele adecvate de stabilire a prețurilor pentru a-și evalua expunerile în mod eficace. Acest acces se asigură la costuri rezonabile.

([1]) JO L 168, 27.6.2002, p. 43.

▼B

Articolul 41

Cerințe de marjă

(1) O CPC impune, solicită și colectează marje de la membrii săi compensatori și, dacă este cazul, de la CPC cu care a încheiat acorduri de interoperabilitate, pentru a-și limita expunerile de credit. Aceste marje trebuie să fie, de asemenea, suficiente pentru a acoperi expunerile posibile despre care CPC estimează că vor apărea până la lichidarea pozițiilor corespondente. Marjele trebuie să fie suficiente pentru a acoperi pierderile rezultate din cel puțin 99 % dintre variațiile expunerilor într-un interval de timp adecvat și să garanteze că CPC își acoperă integral cu garanții expunerile față de toți membrii săi compensatori, iar dacă este cazul, și față de CPC cu care a încheiat acorduri de interoperabilitate, cel puțin zilnic. O CPC supraveghează în mod periodic și, după caz, revede nivelul marjelor sale pentru a reflecta astfel condițiile pieței la momentul respectiv, ținând seama de eventualele efecte prociclice ale unor astfel de revizuiri.

(2) Pentru fixarea marjelor, o CPC adoptă modele și parametri care să surprindă caracteristicile de risc ale produselor compensate și să ia în calcul intervalul dintre colectările marjelor, lichiditatea pieței și posibilitatea apariției unor modificări pe durata tranzacției. Modelele și parametrii sunt validați de către autoritatea competentă și fac obiectul unui aviz, în conformitate cu articolul 19.

(3) O CPC cere și colectează marjele pe durata unei zile (intraday), cel puțin atunci când pragurile predefinite sunt depășite.

(4) O CPC cere și colectează marjele necesare pentru a acoperi riscurile provenind din pozițiile înregistrate în fiecare cont ținut în conformitate cu articolul 39 în ceea ce privește instrumentele financiare specifice. O CPC poate calcula marjele în cazul unui portofoliu de instrumente financiare cu condiția ca metodologia utilizată să fie una prudentă și robustă.

(5) Pentru a se asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea cu ABE și SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează procentul și intervalele de timp adecvate pentru perioada de lichidare și pentru calcularea volatilității istorice menționate la alineatul (1) care trebuie luate în considerare pentru diversele clase de instrumente financiare, ținând cont de obiectivul de limitare a prociclicității și de condițiile în care practicile de stabilire a marjelor pentru un portofoliu menționate la alineatul (4) pot fi aplicate.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

Articolul 42

Fondul de garantare

(1) Pentru a limita și mai mult expunerile de credit față de membrii săi compensatori, CPC menține un fond de garantare prefinanțat pentru acoperirea pierderilor care depășesc pierderile care urmează să fie acoperite prin cerințele de marjă prevăzute la articolul 41 și care decurg din situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unuia sau mai multor membri compensatori, inclusiv deschiderea unei proceduri de insolvență.

CPC stabilește o sumă minimă pentru valoarea fondului de garantare, sub care acesta nu poate scădea în nici un caz.

(2) O CPC stabilește contribuțiile minime la fondul de garantare și criteriile de calculare a contribuției fiecărui membru compensator. Contribuțiile sunt proporționale cu expunerile fiecărui membru compensator.

(3) Fondul de garantare permite CPC cel puțin să reziste, în condiții de piață extreme, dar plauzibile, la situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrului compensator față de care are cea mai mare expunere sau la situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a celui de al doilea și a celui de al treilea membru compensator în ordinea mărimii expunerii, dacă suma expunerilor față de aceștia este mai mare. CPC elaborează scenarii pentru condiții de piață extreme, dar plauzibile. Scenariile iau în calcul și perioadele cele mai volatile prin care au trecut piețele pentru care CPC își oferă serviciile, precum și o gamă de scenarii viitoare potențiale. Scenariile iau în considerare vânzarea neașteptată a resurselor financiare și reducerea rapidă a lichidităților de pe piață.

(4) O CPC poate institui mai mult de un fond de garantare pentru diferite clase de instrumente pe care le compensează.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea cu ABE și în strânsă cooperare cu SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cadrul pentru definirea condițiilor de piață extreme, dar plauzibile menționate la alineatul (3), care ar trebui utilizate pentru a determina dimensiunea fondului de garantare și a celorlalte resurse financiare menționate la articolul 43.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

Articolul 43

Alte resurse financiare

(1) CPC dispune de suficiente resurse financiare prefinanțate disponibile pentru a acoperi pierderile potențiale care depășesc pierderile care urmează să fie acoperite de cerințele de marjă menționate la articolul 41 și de fondul de garantare prevăzut la articolul 42. Astfel de resurse financiare prefinanțate includ resursele dedicate ale CPC, sunt disponibile gratuit pentru CPC și nu se utilizează pentru îndeplinirea cerințelor de capital menționate la articolul 16.

(2) Fondul de garantare menționat la articolul 42 și celelalte resurse financiare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol trebuie să permită în orice moment CPC să reziste situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a cel puțin celor doi membri compensatori față de care aceasta are cele mai mari expuneri în condiții de piață extreme, dar plauzibile.

(3) CPC poate cere membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată să furnizeze fonduri suplimentare în cazul apariției unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui alt membru compensator. Membrii compensatori ai unei CPC au o expunere limitată față de aceasta.

Articolul 44

Controlul riscului de lichiditate

(1) O CPC are în permanență acces la un nivel adecvat de lichidități pentru a-și desfășura serviciile și activitățile. În acest scop, CPC obține liniile de credit necesare sau alte mijloace similare pentru a-și acoperi nevoile de lichidități în cazul în care resursele financiare aflate la dispoziția sa nu pot fi accesate imediat. Un membru compensator, o întreprindere-mamă sau o filială a respectivului membru compensator furnizează împreună cel mult 25 % din liniile de credit de care are nevoie CPC.

O CPC evaluează zilnic necesitățile potențiale de lichidități. CPC ține seama de riscul de lichiditate generat de situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a cel puțin celor doi membri compensatori față de care are cele mai mari expuneri.

(2) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea autorităților relevante și a membrilor SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează cadrul pentru gestionarea riscului de lichiditate la care CPC sunt expuse în conformitate cu alineatul (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

Articolul 45

Ordinea utilizării resurselor în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată

(1) O CPC utilizează marjele depuse de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată cu prioritate față de celelalte resurse financiare pentru acoperirea pierderilor.

(2) Atunci când marjele depuse de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată nu sunt suficiente pentru acoperirea pierderilor suportate de CPC, aceasta utilizează contribuția la fondul de garantare a membrului respectiv pentru acoperirea pierderilor.

(3) O CPC utilizează contribuțiile la fondul de garantare ale membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și alte resurse financiare menționate la articolul 43 alineatul (1) numai după epuizarea contribuțiilor membrului aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(4) O CPC utilizează resursele proprii dedicate înainte de a utiliza contribuțiile la fondul de garantare ale membrilor compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată. O CPC nu utilizează marjele depuse de membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată pentru a acoperi pierderile care rezultă din situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui alt membru compensator.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea autorităților competente relevante și a membrilor SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează metodologia pentru calculul și menținerea cuantumului resurselor proprii ale CPC care urmează să fie utilizate în conformitate cu alineatul (4).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 46

Cerințe în materie de garanții

(1) CPC acceptă garanții foarte lichide cu un risc de credit și de piață minim pentru acoperirea expunerilor inițiale și curente față de membrii compensatori. În cazul contrapărților nefinanciare, o CPC poate accepta garanții bancare, ținând seama de astfel de garanții în momentul calculării expunerii față de o bancă care exercită funcția de membru compensator. CPC aplică marje de ajustare adecvate la valoarea activelor, care reflectă posibilitatea ca valoarea acestora să scadă în intervalul dintre ultima lor reevaluare și momentul probabil al lichidării lor. La stabilirea garanțiilor acceptabile și a marjelor de ajustare corespondente, CPC ia în calcul riscul de lichiditate care rezultă în urma situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui participant la piață și riscul de concentrare pe anumite active care poate apărea într-un asemenea caz.

▼B

(2) Dacă este adecvat și suficient de prudent, o CPC poate accepta ca garanție pentru acoperirea cerințelor de marjă activul suport al contractului derivat sau al instrumentului financiar care generează expunerea CPC.

(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea cu ABE, CERS și SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) tipul de garanții care pot fi considerate foarte lichide, cum ar fi fondurile bănești, aurul, obligațiunile de stat și obligațiunile corporative de foarte bună calitate și obligațiunile garantate;

(b) marjele de ajustare menționate la alineatul (1); și

(c) condițiile în care garanțiile băncilor comerciale pot fi acceptate drept garanții în temeiul alineatului (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 47

Politica de investiții

(1) O CPC își investește resursele financiare numai în numerar sau în instrumente financiare foarte lichide, cu un risc de piață și de credit minim. Investițiile unei CPC trebuie să poată fi lichidate rapid, cu un efect negativ minim asupra prețurilor.

(2) Capitalul unei CPC, inclusiv rezultatul reportat și rezervele sale, care nu este investit în conformitate cu alineatul (1) nu se ia în considerare în sensul articolului 16 alineatul (2) sau al articolului 45 alineatul (4).

(3) Instrumentele financiare depuse ca marje sau drept contribuții la fondul de garantare se depozitează, atunci când este posibil, la operatori ai sistemelor de decontare a titlurilor de valoare care garantează protecția deplină a instrumentelor financiare respective. Ca alternativă, pot fi utilizate alte mecanisme cu grad mare de siguranță convenite cu instituții financiare autorizate.

(4) Depunerile de fonduri bănești ale unei CPC se realizează prin mecanisme cu grad mare de siguranță convenite cu instituții financiare autorizate sau, în mod alternativ, prin recurgerea la facilități de depozit permanent oferite de băncile centrale sau la alte mijloace comparabile asigurate de băncile centrale.

▼B

(5) În cazul în care o CCP efectuează un depozit de active pe lângă o parte terță, aceasta se asigură că activele aparținând membrilor compensatori pot fi identificate separat de activele aparținând CPC și de activele aparținând respectivei părți terțe, prin intermediul unor conturi intitulate diferit în registrele contabile ale părții terțe sau prin orice alte măsuri echivalente care să ducă la asigurarea aceluiași nivel de protecție. O CPC are acces rapid la instrumentele financiare în caz de necesitate.

(6) O CPC nu își investește capitalul sau sumele care rezultă din cerințele prevăzute la articolele 41, 42, 43 sau 44 în propriile sale titluri de valoare sau în cele ale întreprinderii-mamă sau ale filialei sale.

(7) O CPC ține cont de expunerile sale globale la riscul de credit față de debitorii individuali atunci când ia decizii de investiții și se asigură că expunerea globală față de oricare debitor individual se încadrează în limitele de concentrare acceptabile.

(8) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea cu ABE și SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează instrumentele financiare care pot fi considerate foarte lichide și cu un risc de credit și de piață minim în sensul alineatului (1), mecanismele cu grad ridicat de siguranță menționate la alineatele (3) și (4) și limitele de concentrare menționate la alineatul (7).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 48

Proceduri aplicabile în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată

(1) O CPC instituie procedurile detaliate care trebuie urmate atunci când un membru compensator nu îndeplinește cerințele de participare la CPC prevăzute la articolul 37 în termenul și în conformitate cu procedurile pe care le-a stabilit. CPC definește în detaliu procedurile care trebuie urmate în cazul în care situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator nu este declarată chiar de CPC. Procedurile respective se revizuiesc anual.

(2) O CPC intervine rapid pentru a limita pierderile și presiunile asupra lichidității care apar în situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată și se asigură că închiderea pozițiilor unui membru compensator nu îi perturbă operațiunile și nu îi expune pe membrii compensatori care nu se află în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată la pierderi pe care aceștia nu le pot anticipa sau controla.

▼B

(3) În cazul în care o CPC consideră că membrul compensator nu va fi în măsură să își îndeplinească obligațiile viitoare, aceasta informează imediat autoritatea competentă înainte ca procedura de neîndeplinire a obligațiilor de plată să fie declarată sau declanșată. Autoritatea competentă respectivă comunică imediat aceste informații AEVMP, membrilor relevanți ai SEBC și autorității responsabile de supravegherea membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(4) O CPC verifică caracterul executoriu al procedurilor pentru situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată. Aceasta ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că dispune de competența juridică necesară pentru a lichida pozițiile proprii ale membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată și a transfera sau lichida pozițiile clienților membrului respectiv.

(5) Atunci când activele și pozițiile sunt înregistrate în evidențele și conturile unei CPC ca fiind deținute pentru contul clienților unui membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată în conformitate cu articolul 39 alineatul (2), ca o condiție minimă, CPC se angajează prin contract să inițieze procedurile pentru transferul, la cererea clienților și fără consimțământul membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, al activelor și pozițiilor deținute pentru conturile clienților săi de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată către un alt membru compensator desemnat de ansamblul clienților respectivi. Acest alt membru compensator este obligat să accepte aceste active și poziții numai în cazul în care se află în relații contractuale precedente cu clienții, prin care și-a luat angajamentul să procedeze astfel. În cazul în care transferul către acest alt membru compensator nu are loc, indiferent de motiv, într-un interval de timp prestabilit în normele sale de funcționare, CPC poate lua toate măsurile permise în temeiul acestor norme pentru a-și gestiona în mod activ riscurile în raport cu aceste poziții, inclusiv prin lichidarea activelor și pozițiilor deținute de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată pentru conturile clienților săi.

(6) Atunci când activele și pozițiile sunt înregistrate în evidențele și conturile unei CPC ca fiind deținute pentru contul unui client al unui membru compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată în conformitate cu articolul 39 alineatul (3), CPC se angajează prin contract, cel puțin, să inițieze procedurile pentru transferul, la cererea clientului și fără consimțământul membrului compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată, al activelor și pozițiilor deținute pentru conturile clientului de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată către un alt membru compensator desemnat de clientul respectiv. Acest alt membru compensator este obligat să accepte aceste active și poziții numai în cazul în care se află deja în relații contractuale precedente cu clientul respectiv, prin care și-a luat angajamentul să procedeze astfel. În cazul în care transferul către acest alt membru compensator nu are loc, indiferent de motiv, într-un interval de timp prestabilit în normele sale de funcționare, CPC poate lua toate măsurile permise în temeiul acestor norme pentru a-și gestiona în mod activ riscurile în raport cu aceste poziții, inclusiv prin lichidarea activelor și pozițiilor deținute de membrul compensator aflat în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată pentru conturile clientului său.

▼B

(7) Garanțiile clienților între care se face distincția în conformitate cu articolul 39 alineatele (2) și (3) sunt utilizate exclusiv pentru a acoperi pozițiile deținute pentru conturile acestora. Orice sold datorat de CPC după încheierea procesului de gestionare a situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a membrului compensator de către CPC este restituit imediat clienților, dacă aceștia sunt cunoscuți CPC, sau, în caz contrar, este restituit membrului compensator pentru conturile clienților săi.

Articolul 49

Examinarea modelelor, teste de rezistență și testări ex post (back testing)

(1) O CPC examinează periodic modelele și parametrii adoptați pentru calcularea cerințelor de marjă, a contribuțiilor la fondul de garantare, a cerințelor în materie de garanții și a altor mecanisme de control al riscului. CPC supune modelele unor teste de rezistență periodice și riguroase pentru a le evalua rezistența în condiții de piață extreme, dar plauzibile și efectuează testări *ex post* pentru a evalua fiabilitatea metodei adoptate. CPC obține validarea independentă, informează autoritatea sa competentă și AEVMP în legătură cu rezultatele testelor efectuate și obține validarea din partea acestora înainte de a adopta orice modificare semnificativă a modelelor sau parametrilor.

Modelele și parametrii adoptați, inclusiv orice modificare semnificativă a acestora, fac obiectul unui aviz al colegiului în conformitate cu articolul 19.

AEVMP se asigură că informațiile cu privire la rezultatele testelor de rezistență sunt transmise AES pentru a le permite să evalueze expunerea întreprinderilor financiare la situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a CPC.

(2) O CPC testează periodic aspectele esențiale ale procedurilor pentru situațiile de neîndeplinire a obligațiilor de plată și ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că toți membrii compensatori le înțeleg, și dispun de mecanismele adecvate pentru a reacționa în eventualitatea apariției unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

(3) O CPC face publice informațiile esențiale referitoare la modelul de gestionare a riscurilor și la ipotezele adoptate pentru efectuarea testelor de rezistență menționate la alineatul (1).

(4) Pentru a asigura armonizarea consecventă a prezentului articol, după consultarea cu ABE, cu celelalte autorități competente și cu membrii SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) tipul de teste care trebuie efectuate pentru diferitele clase de instrumente financiare și portofolii;

(b) participarea membrilor compensatori sau a altor persoane la teste;

▼B

(c) frecvența testelor;

(d) orizonturile de timp pentru teste;

(e) informațiile esențiale prevăzute la alineatul (3).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 50

Decontarea

(1) Pentru decontarea tranzacțiilor, o CPC utilizează, atunci când este practic și posibil, banii băncii centrale. Dacă nu sunt utilizați banii băncii centrale, se iau măsuri pentru limitarea strictă a riscului decontării fodurilor bănești.

(2) O CPC precizează cu claritate obligațiile proprii cu privire la livrările instrumentelor financiare, menționând inclusiv dacă are obligația de a efectua sau de a primi livrarea unui instrument financiar sau dacă despăgubește participanții pentru pierderile suferite în cursul procesului de livrare.

(3) Atunci când o CPC are obligația de a efectua sau primi livrări de instrumente financiare, aceasta elimină riscul principal prin utilizarea mecanismelor „livrare contra plată”, în măsura posibilului.

▼M1

▼C1

CAPITOLUL 4

Calcule și raportarea pentru scopul Regulamentului (UE) nr. 575/2013

Articolul 50a

Calculul K_{CCP}

1. Pentru scopul articolului 308 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 Iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții ([1]), o CPC calculează K_{CCP} astfel cum se specifică la alineatul (2) de la prezentul articol pentru toate contractele și tranzacțiile pe care le compensează pentru toți membrii săi compensatori care fac obiectul unui anumit fond de garantare.

([1]) OJ L 176, 27.6.2013, p.1.

▼C1

2. O CPC calculează capitalul ipotetic (K_{CCP}) după cum urmează:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot capital\ ratio$$

unde:

$EBRM_i$	=	valoarea expunerii înaintea diminuării riscului, care este egală cu valoarea expunerii CPC față de membrul compensator i provenită din toate contractele și tranzacțiile cu membrul compensator respectiv calculată fără a lua în considerare garanția reală furnizată de membrul compensator respectiv;
IM_i	=	marja inițială furnizată CPC de membrul compensator i;
DF_i	=	contribuția prefinanțată a membrului compensator i;
RW	=	o pondere de risc de 20 %;
rata de adecvare a capitalului	=	8 %.

Toate valorile din formula de la primul paragraf sunt legate de evaluarea la sfârșitul zilei înainte ca apelul în marjă asupra apelului final în marjă din ziua respectivă să fie schimbat.

3. O CPC efectuează calculul de la alineatul (2) cel puțin trimestrial, sau chiar mai frecvent, dacă autoritățile competente ale membrilor săi compensatori care sunt instituții îi solicită acest lucru.

4. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice următoarele în sensul alineatului (3):

(a) frecvența și datele calculului prezentat la alineatul (2);

(b) situațiile în care autoritatea competentă a unei instituții care acționează ca membru compensator poate solicita frecvențe de calcul și de raportare mai mari decât cele menționate la litera (a).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C1

Articolul 50b

Reguli generale pentru calculul K_{CCP}

Pentru calculul prezentat la articolul 50a alineatul (2), se aplică următoarele:

(a) o CPC calculează valoarea expunerilor sale față de membrii săi compensatori după cum urmează:

(i) pentru expunerile care derivă din contractele și tranzacțiile menționate la articolul 301 alineatul (1) literele (a) și (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, le calculează în conformitate cu metoda marcării la piață prevăzută la articolul 274 din regulamentul menționat;

(ii) pentru expunerile care derivă din contractele și tranzacțiile menționate la articolul 301 alineatul (1) literele (b), (c) și (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se calculează în conformitate cu metoda extinsă a garanțiilor financiare specificată la articolul 223 din regulamentul respectiv cu ajustările de volatilitate reglementate menționate la articolele 223 și 224 din regulamentul menționat. Nu se aplică excepția în conformitate cu articolul 285 alineatul (3) din regulamentul menționat;

(iii) pentru expunerile care derivă din tranzacțiile care nu sunt menționate la articolul 301 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și care presupun doar risc de decontare, se calculează în conformitate cu partea a treia titlul V din regulamentul respectiv.

(b) pentru instituțiile care fac obiectul Regulamentului (UE) nr. 575/2013, seturile de compensare sunt aceleași cu cele definite în partea a treia titlul II din regulamentul respectiv.

(c) la calculul valorilor menționate la litera (a), CPC deduce din expunerile sale garanțiile reale furnizate de membrii săi compensatori, reduse în mod corespunzător cu ajustările de volatilitate reglementate, în conformitate cu metoda extinsă a garanțiilor financiare specificată la articolul 224 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(e) dacă o CPC are expuneri față de una sau mai multe CPC, aceasta tratează orice astfel de expuneri ca și când ar fi expuneri față de membri compensatori și include orice marjă sau orice contribuții prefinanțate primite de la aceste CPC în calculul K_{CCP};

▼C1

(f) dacă o CPC are un acord contractual cu membrii săi compensatori care îi permite să utilizeze, total sau parțial, marja inițială primită de la membrii săi compensatori ca și când aceasta ar reprezenta contribuții prefinanțate, CPC consideră marja inițială respectivă ca fiind contribuție prefinanțată pentru calculul de la alineatul (1), și nu ca marjă inițială;

(h) la aplicarea metodei marcării la piață prezentate la articolul 274 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o CPC înlocuiește formula de la articolul 298 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din regulamentul menționat cu următoarea formulă:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross};$$

unde numărătorul NGR se calculează în conformitate cu articolul 274 alineatul (1) din regulamentul menționat și chiar înainte de schimbul marjelor de variație la finalul perioadei de decontare, iar numitorul este costul de înlocuire brut;

(i) dacă nu poate calcula valoarea NGR stabilită la articolul 298 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, CPC procedează după cum urmează:

(i) notifică membrilor săi compensatori care sunt instituții și autorităților lor competente incapacitatea sa de a calcula NGR și motivele pentru care nu poate realiza calculul;

(ii) pentru o perioadă de trei luni, poate utiliza o valoare a NGR de 0,3 pentru a calcula PCE_{red} menționată la litera (h) de la prezentul articol;

(j) dacă, la sfârșitul perioadei specificate la litera (i) punctul (ii), CPC este în continuare incapabilă să calculeze valoarea NGR, aceasta procedează după cum urmează:

(i) încetează să mai calculeze K_{CCP};

(ii) notifică membrilor săi compensatori care sunt instituții și autorităților lor competente faptul că a încetat să mai calculeze K_{CCP};

(k) în vederea calculării expunerii viitoare potențiale pentru opțiuni și instrumente de tip swaption în conformitate cu metoda marcării la piață specificată la articolul 274 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o CPC înmulțește cuantumul noțional al contractului cu valoarea absolută a delta al opțiunii ($\delta V / \delta p$), stabilită la articolul 280 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat;

▼C1

(l) atunci când deține mai multe fonduri de garantare, CPC efectuează calculul prezentat la articolul 50a alineatul (2) pentru fiecare fond de garantare separat.

Articolul 50c

Raportarea informațiilor

1. Pentru scopul articolului 308 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o CPC raportează următoarele informații membrilor săi compensatori care sunt instituții și autorităților competente ale acestora:

(a) capitalul ipotetic (K_{CCP});

(b) suma contribuțiilor prefinanțate (DF_{CM});

(c) suma resurselor sale financiare prefinanțate, pe trebuie să o utilizeze — prin lege sau ca urmare a unui acord contractual cu membrii săi compensatori — pentru a-și acoperi pierderile generate de intrarea în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori, înainte de a utiliza contribuțiile la fondul de garantare ale celorlalți membri compensatori (DF_{CCP});

(d) numărul total al membrilor săi compensatori (N);

(e) factorul de concentrare (β) stabilit la articolul 50d.

Atunci când deține mai multe fonduri de garantare, CPC raportează informațiile de la primul paragraf pentru fiecare fond de garantare separat.

2. CPC transmite notificări membrilor săi compensatori care sunt instituții cel puțin trimestrial, sau chiar mai frecvent, dacă autoritățile competente ale acestor membri compensatori îi solicită acest lucru.

3. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza următoarele:

(a) modelul uniform pentru raportarea specificată la alineatul (1);

(b) frecvența și datele raportării specificate la alineatul (2);

(c) situațiile în care autoritatea competentă a unei instituții care acționează ca membru compensator poate solicita frecvențe mai mari de raportare decât cele menționate la litera (b).

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼C1

Articolul 50d

Calculul elementelor specifice pe care trebuie să le raporteze CPC

În sensul articolului 50c, se aplică următoarele:

(a) dacă normele unei CPC dispun că aceasta utilizează o parte sau toate resursele sale financiare în paralel cu contribuțiile prefinanțate ale membrilor săi compensatori într-un mod care face aceste resurse echivalente cu contribuțiile prefinanțate ale unui membru compensator în ceea ce privește modul în care acestea absorb pierderile suportate de CPC în cazul intrării în stare de nerambursare sau în insolvență a unuia sau mai multora dintre membrii săi compensatori, CPC adaugă cuantumul corespunzător al acestor resurse la DF_{CM};

(b) dacă normele unei CPC dispun că aceasta utilizează o parte sau toate resursele sale financiare pentru a-și acoperi pierderile generate de intrarea în stare de nerambursare a unuia sau a mai multora dintre membrii săi compensatori după ce și-a epuizat fondul de garantare, dar înainte de a solicita contribuțiile angajate contractual ale membrilor săi compensatori, CPC adaugă cuantumul corespunzător al acestor resurse financiare suplimentare (DF^{a}_{CCP}) la cuantumul total al contribuțiilor prefinanțate (DF) după cum urmează:

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

(c) o CPC calculează factorul de concentrare (β) în conformitate cu următoarea formulă:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

unde:

$PCE_{red,i}$ = cifra redusă corespunzătoare expunerii din credite viitoare potențiale pentru toate contractele și tranzacțiile unei CPC cu membrul compensator i;

$PCE_{red,1}$ = cifra redusă corespunzătoare expunerii din credite viitoare potențiale pentru toate contractele și tranzacțiile unei CPC cu membrul compensator care are valoarea PCE_{red} cea mai mare;

$PCE_{red,2}$ = cifra redusă corespunzătoare expunerii din credite viitoare potențiale pentru toate contractele și tranzacțiile unei CPC cu membrul compensator care are cea de a doua valoare PCE_{red} ca mărime;

▼B

TITLUL V

ACORDURI DE INTEROPERABILITATE

Articolul 51

Acorduri de interoperabilitate

(1) O CPC poate încheia un acord de interoperabilitate cu o altă CPC dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 52, 53 și 54.

(2) Atunci când încheie un acord de interoperabilitate cu o altă CPC pentru a presta servicii pentru un anumit loc de tranzacționare, CPC are acces nediscriminatoriu atât la datele de care are nevoie pentru îndeplinirea funcțiilor sale de la locul de tranzacționare respectiv, în măsura în care CPC respectă cerințele operaționale și tehnice stabilite de locul de tranzacționare, cât și la sistemul de decontare corespunzător.

(3) Încheierea unui acord de interoperabilitate sau accesarea unui flux de date sau a unui sistem de decontare în sensul alineatelor (1) și (2) nu poate fi respinsă sau restricționată direct sau indirect decât pentru a controla riscurile care decurg din respectivul acord sau acces.

Articolul 52

Gestionarea riscului

(1) CPC care încheie un acord de interoperabilitate:

(a) prevăd politici, proceduri și sisteme adecvate pentru a identifica, monitoriza și gestiona în mod eficient riscurile care decurg din acord, astfel încât să își poată îndeplini obligațiile în timp util;

(b) convin asupra drepturilor și obligațiilor care le revin, inclusiv asupra legii aplicabile relațiilor lor;

(c) identifică, monitorizează și administrează în mod eficient riscul de credit și de lichiditate, astfel încât situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator al unei CPC să nu afecteze o CPC interoperabilă;

(d) identifică, monitorizează și gestionează interdependențele și corelările care pot decurge dintr-un acord de interoperabilitate și care pot afecta riscul de credit și de lichiditate aferente concentrărilor membrilor compensatori și resurselor financiare grupate.

În sensul literei (b) de la primul alineat, CPC utilizează aceleași reguli privind momentul introducerii ordinelor de transfer în sistemele lor și momentul irevocabilității ca cele prevăzute în Directiva 98/26/CE, dacă este cazul.

▼B

În sensul literei (c) de la primul alineat, clauzele acordului definesc procesul de gestionare a consecințelor unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată a uneia dintre CPC cu care a fost încheiat un acord de interoperabilitate.

În sensul literei (d) de la primul alineat, CPC exercită un control riguros asupra reutilizării garanțiilor membrilor compensatori în cadrul acordului, dacă acest lucru este permis de autoritățile lor competente. Acordul descrie modul în care au fost luate în considerare aceste riscuri ținând cont de necesitatea de a asigura o acoperire suficientă și de a limita contagiunea.

(2) Atunci când modelele de gestionare a riscului utilizate de CPC pentru acoperirea expunerilor proprii față de membrii compensatori sau a expunerilor reciproce sunt diferite, CPC identifică diferențele respective, evaluează riscurile care pot decurge din acestea și iau măsuri, inclusiv asigurând resurse financiare suplimentare, pentru a limita impactul acestor diferențe asupra acordului de interoperabilitate și posibilele lor consecințe în termeni de riscuri de contagiune și, totodată, se asigură că aceste diferențe nu afectează capacitatea fiecărei CPC de a gestiona consecințele situației de neîndeplinire a obligațiilor de plată a unui membru compensator.

(3) Costurile asociate care decurg din alineatele (1) și (2) sunt suportate de CPC care solicită interoperabilitatea sau accesul, cu excepția cazului în care părțile au convenit diferit.

Articolul 53

Furnizarea de marje între CPC

(1) O CPC distinge în conturile sale activele și pozițiile deținute pentru contul unei CPC cu care a încheiat un acord de interoperabilitate.

(2) În cazul în care o CPC care încheie un acord de interoperabilitate cu o altă CPC îi furnizează acelei CPC numai marje inițiale în temeiul unui acord de garanție financiară fără transfer de proprietate, CPC beneficiară nu are drept de utilizare asupra marjelor furnizate de cealaltă CPC.

(3) Garanțiile primite sub formă de instrumente financiare sunt depuse la operatorii sistemelor de decontare a titlurilor de valoare notificați în temeiul Directivei 98/26/CE.

(4) Activele menționate la alineatele (1) și (2) sunt puse la dispoziția CPC beneficiare doar în caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către CPC care a furnizat garanțiile respective în contextul unui acord de interoperabilitate.

(5) În caz de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către CPC care a primit garanțiile respective în contextul unui acord de interoperabilitate, garanțiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt înapoiate în mod prompt CPC care le-a furnizat.

▼B

Articolul 54

Aprobarea acordurilor de interoperabilitate

(1) Un acord de interoperabilitate este supus aprobării prealabile a autorităților competente ale CPC implicate. Se aplică procedura prevăzută la articolul 17.

(2) Autoritățile competente aprobă acordul de interoperabilitate numai dacă CPC implicate au fost autorizate să efectueze operațiuni de compensare în temeiul procedurii prevăzute la articolul 17 sau sunt recunoscute în temeiul articolului 25 sau sunt autorizate în temeiul unui regim național de autorizare preexistent pentru o perioadă de cel puțin trei ani, dacă sunt îndeplinite cerințele de la articolul 52 și dacă condițiile tehnice pentru decontarea tranzacțiilor conform prevederilor acordului permit funcționarea ordonată a piețelor financiare, iar acordul nu compromite eficacitatea supravegherii.

(3) Dacă o autoritate competentă consideră că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alineatul (2), aceasta explică în scris celorlalte autorități competente și CPC implicate considerațiile sale legate de riscuri. Autoritatea respectivă notifică totodată și AEVMP, care emite un aviz asupra validității considerațiilor legate de riscuri ca motive pentru a nu aproba acordul de interoperabilitate. Avizul AEVMP se pune la dispoziția tuturor CPC implicate. Dacă avizul AEVMP diferă de cel al autorității competente, autoritatea competentă respectivă își reconsideră poziția ținând cont de avizul AEVMP.

(4) Până la data de 31 decembrie 2012, AEVMP publică ghiduri sau recomandări pentru asigurarea unor evaluări coerente, eficiente și eficace ale acordurilor de interoperabilitate, conform procedurii prevăzute la articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

AEVMP elaborează proiecte de astfel de ghiduri sau recomandări cu consultarea membrilor SEBC.

TITLUL VI

ÎNREGISTRAREA ȘI SUPRAVEGHEREA REGISTRELOR CENTRALE DE TRANZACȚII

CAPITOLUL 1

Condiții și proceduri de înregistrare a registrelor centrale de tranzacții

Articolul 55

Înregistrarea unui registru central de tranzacții

(1) Registrele centrale de tranzacții se înregistrează la AEVMP, în aplicarea articolului 9.

(2) Pentru a fi eligibile în vederea înregistrării în conformitate cu prezentul articol, registrele centrale de tranzacții sunt în mod obligatoriu persoane juridice stabilite în Uniune și îndeplinesc cerințele prevăzute la titlul VII.

▼B

(3) Înregistrarea unui registru central de tranzacții este valabilă pentru întregul teritoriu al Uniunii.

(4) Registrele centrale înregistrate respectă condițiile înregistrării în orice moment. Registrele centrale de tranzacții informează de îndată AEVMP în legătură cu orice modificare importantă a condițiilor de înregistrare.

Articolul 56

Cererea de înregistrare

(1) Registrele centrale de tranzacții depun o cerere de înregistrare la AEVMP.

(2) În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii, AEVMP decide dacă aceasta este completă.

Dacă cererea nu este completă, AEVMP stabilește un termen limită în care registrul central de tranzacții este obligat să îi furnizeze informații suplimentare.

După ce constată că cererea este completă, AEVMP informează registrul central de tranzacții în consecință.

(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează detaliile cererii de înregistrare menționate la alineatul (1).

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Pentru a asigura condiții uniforme pentru aplicarea alineatului (1), AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice formatul cererii de înregistrare la AEVMP.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 30 septembrie 2012.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 57

Notificarea autorităților competente și consultarea cu acestea înainte de înregistrare

(1) În cazul în care un registru central de tranzacții care solicită înregistrarea este o entitate autorizată sau înregistrată de către o autoritate competentă din statul membru în care este stabilită, AEVMP informează autoritatea competentă respectivă și se consultă cu aceasta, fără întârziere, înainte de înregistrarea registrului central de tranzacții.

▼B

(2) AEVMP și autoritatea competentă relevantă își comunică reciproc toate informațiile necesare în vederea înregistrării registrului central de tranzacții, precum și în vederea supravegherii respectării de către entitate a condițiilor înregistrării sau autorizării sale în statul membru în care este stabilită.

Articolul 58

Examinarea cererii

(1) În termen de 40 de zile lucrătoare de la notificarea menționată la articolul 56 alineatul (2) al treilea paragraf, AEVMP examinează cererea de înregistrare din punctul de vedere al îndeplinirii de către registrul central de tranzacții a articolelor 78-81 și adoptă o decizie motivată de înregistrare sau o decizie de respingere a înregistrării.

(2) O decizie adoptată de AEVMP în conformitate cu alineatul (1) intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la adoptarea sa.

Articolul 59

Notificarea deciziilor AEVMP referitoare la înregistrare

(1) Atunci când adoptă o decizie de înregistrare sau o decizie de refuz sau de retragere a înregistrării, AEVMP notifică registrul central de tranzacții în termen de cinci zile lucrătoare, oferind o explicație motivată a deciziei sale.

AEVMP notifică fără întârziere decizia sa autorității competente relevante menționate la articolul 57 alineatul (1).

(2) AEVMP comunică Comisiei toate deciziile adoptate în conformitate cu alineatul (1).

(3) AEVMP publică pe site-ul său de internet o listă a registrelor centrale de tranzacții înregistrate în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament. Lista se actualizează în termen de cinci zile lucrătoare de la adoptarea unei decizii în temeiul alineatului (1).

Articolul 60

Exercitarea competențelor menționate la articolele 61-63

Competențele conferite prin articolele 61-63 AEVMP sau oricărui funcționar al AEVMP sau oricărei persoane autorizate de AEVMP nu se utilizează pentru solicitarea divulgării unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui secret profesional.

Articolul 61

Solicitarea de informații

(1) AEVMP poate solicita, printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, registrelor centrale de tranzacții și părților terțe legate de acestea cărora registrele centrale de tranzacții le-au externalizat funcții sau activități operaționale să furnizeze toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament.

▼B

(2) Atunci când trimite o cerere simplă în vederea obținerii de informații în temeiul alineatului (1), AEVMP:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al solicitării sale;

(b) declară scopul solicitării;

(c) specifică ce informații sunt solicitate;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) informează persoana de la care sunt solicitate informațiile cu privire la faptul că nu este obligată să furnizeze informațiile, dar că, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte și să inducă în eroare; și

(f) indică amenda prevăzută la articolul 65 în coroborare cu anexa I secțiunea IV litera (a) pentru situațiile în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită furnizarea de informații în temeiul alineatului (1) prin intermediul unei decizii, AEVMP:

(a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al solicitării sale;

(b) declară scopul solicitării;

(c) specifică ce informații sunt solicitate;

(d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

(e) menționează penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 66 aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt furnizate incomplet;

(f) indică amenda prevăzută la articolul 65 în coroborare cu anexa I secțiunea IV litera (a) pentru situațiile în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare; și

(g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel a AEVMP și de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”), în conformitate cu articolele 60 și 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte, furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă rămân pe deplin răspunzători în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) AEVMP transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia sunt domiciliate sau stabilite persoanele menționate la alineatul (1) vizate de cererea de informații.

▼B

Articolul 62

Investigații generale

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate efectua toate investigațiile necesare cu privire la persoanele menționate la articolul 61 alineatul (1). În acest scop, funcționarii AEVMP și alte persoane autorizate de aceasta sunt împuternicite:

(a) să examineze toate evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale relevante pentru executarea atribuțiilor sale, indiferent de suportul pe care sunt stocate;

(b) să facă sau să obțină copii certificate ale acestor evidențe, date, proceduri și alte materiale sau extrase din acestea;

(c) să convoace orice persoană menționată la articolul 61 alineatul (1) sau reprezentanții acesteia sau membrii personalului său și să le solicite explicații verbale sau scrise cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;

(d) să chestioneze orice altă persoană fizică sau juridică, care își dă acordul în acest sens, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;

(e) să solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP pentru efectuarea investigațiilor menționate la alineatul (1) își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației. De asemenea, autorizația respectivă menționează penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 66 aplicabile în cazul în care evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale solicitate sau răspunsurile la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 61 alineatul (1) nu sunt furnizate ori sunt incomplete, precum și amenzile prevăzute la articolul 65 în coroborare cu anexa I secțiunea IV litera (b), aplicabile în cazul furnizării unor răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 61 alineatul (1).

(3) Persoanele menționate la articolul 61 alineatul (1) sunt obligate să se supună investigațiilor dispuse în baza unei decizii a AEVMP. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 66, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție.

(4) În timp util înainte de investigație, AEVMP informează autoritatea competentă din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare investigația cu privire la investigația preconizată și la identitatea persoanelor autorizate. La solicitarea AEVMP, funcționarii autorității competente în cauză oferă asistență respectivelor persoane autorizate în îndeplinirea sarcinilor lor. De asemenea, funcționarii autorității competente pot, la cerere, să participe la investigații.

(5) În cazul în care o solicitare a înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu normele interne, această autorizație trebuie să fie solicitată. O astfel de autorizație poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

▼B

(6) Atunci când este solicitată autorizația menționată la alineatul (5), autoritatea judiciară națională verifică dacă decizia AEVMP este autentică și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul investigațiilor. Atunci când verifică proporționalitatea măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita AEVMP explicații detaliate referitoare, în special, la motivele AEVMP de a suspecta că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu poate solicita să i se furnizeze informații din dosarul AEVMP. Controlul legalității deciziei AEVMP este numai de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 63

Inspecțiile la fața locului

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate efectua toate inspecțiile la fața locului necesare la sediile activității economice sau pe orice terenuri ale persoanelor juridice menționate la articolul 61 alineatul (1). Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecțiilor o impun, AEVMP poate efectua inspecția la fața locului fără înștiințare prealabilă.

(2) Funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice sediu al activității economice sau pe orice teren al persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii de investigație adoptate de AEVMP și dețin toate competențele stipulate la articolul 62 alineatul (1). De asemenea, ei au dreptul să sigileze orice sedii ale activității economice și orice registre sau evidențe pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției.

(3) Funcționarii și alte persoane autorizate de AEVMP să efectueze o inspecție la fața locului își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul inspecției, precum și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 66 aplicabile în cazul în care persoanele vizate nu se supun inspecției. În timp util înainte de inspecție, AEVMP notifică inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta.

(4) Persoanele menționate la articolul 61 alineatul (1) se supun inspecțiilor la fața locului dispuse printr-o decizie a AEVMP. Decizia specifică obiectul și scopul inspecției, precizează data la care inspecția urmează să înceapă și indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 66, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul legalității deciziei de către Curtea de Justiție. AEVMP adoptă astfel de decizii după consultarea autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția.

▼B

(5) La cererea AEVMP, funcționarii, precum și persoanele autorizate sau desemnate de autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, acordă asistență în mod activ funcționarilor și altor persoane autorizate de AEVMP. În acest scop, aceștia dispun de competențele prevăzute la alineatul (2). De asemenea, la cerere, funcționarii autorității competente a statului membru în cauză pot să participe la inspecțiile la fața locului.

(6) De asemenea, AEVMP poate solicita autorităților competente să efectueze în numele său sarcini de investigare specifice și inspecții la fața locului, conform dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 62 alineatul (1). În acest scop, autoritățile competente dețin aceleași competențe ca și AEVMP, în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 62 alineatul (1).

(7) Atunci când funcționarii și alte persoane care îi însoțesc, autorizate de AEVMP, constată că o persoană se opune inspecției dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei autorități echivalente de aplicare a legii, astfel încât să le permită efectuarea inspecției la fața locului.

(8) În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (7) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu dreptul intern, această autorizație trebuie să fie solicitată. O astfel de autorizație poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(9) Atunci când este solicitată autorizația menționată la alineatul (8), autoritatea judiciară națională verifică dacă decizia AEVMP este autentică și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare și nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Atunci când verifică proporționalitatea măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita AEVMP explicații detaliate. O astfel de solicitare de explicații detaliate se poate referi, în special, la motivele AEVMP de a suspecta că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, precum și la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu poate controla necesitatea inspecției și nici nu poate solicita să i se furnizeze informații din dosarul AEVMP. Controlul legalității deciziei AEVMP este numai de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 64

Norme procedurale pentru luarea măsurilor de supraveghere și impunerea amenzilor

(1) Atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, AEVMP constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate în anexa I, AEVMP numește un agent de investigații independent din cadrul AEVMP pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul numit nu poate să fie sau să fi fost implicat, direct sau indirect, în supravegherea sau în procesul de înregistrare a registrului central de tranzacții vizat și își îndeplinește funcțiile independent de AEVMP.

▼B

(2) Agentul de investigații cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigațiilor și prezintă AEVMP un dosar complet cuprinzând constatările sale.

Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații își poate exercita competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 61 și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele62 și 63. Atunci când face uz de aceste competențe, agentul de investigații se conformează articolului 60.

În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de AEVMP în cadrul activităților sale de supraveghere.

(3) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta AEVMP dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigațiilor posibilitatea de a fi audiate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele vizate au avut ocazia să facă observații.

Drepturile la apărare ale persoanelor vizate se respectă pe deplin pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(4) Atunci când înaintează AEVMP dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații notifică acest fapt persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(5) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și, la cererea persoanelor vizate, după audierea persoanelor care fac obiectul investigațiilor, în conformitate cu articolul 67, AEVMP decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate în anexa I au fost săvârșite de persoanele care au făcut obiectul investigațiilor și, după caz, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 73 și impune o amendă în conformitate cu articolul 65.

(6) Agentul de investigații nu participă la deliberările AEVMP și nu intervine în niciun alt fel în procesul decizional al AEVMP.

(7) Comisia adoptă și alte norme procedurale pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv dispoziții privind dreptul la apărare, dispoziții temporale și dispoziții privind încasarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu, și adoptă norme detaliate privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea sancțiunilor.

Normele menționate la primul paragraf se adoptă prin acte delegate în conformitate cu articolul 82.

▼B

(8) AEVMP sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, AEVMP se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 65

Amenzi

(1) Atunci când, în conformitate cu articolul 64 alineatul (5), AEVMP constată faptul că un registru central de tranzacții a săvârșit, cu intenție sau din neglijență, una dintre încălcările enumerate în anexa I, aceasta adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

O încălcare săvârșită de un registru central de tranzacții este considerată ca fiind săvârșită cu intenție dacă AEVMP a descoperit factori obiectivi care demonstrează faptul că registrul sau personalul de conducere al acestuia a acționat în mod deliberat pentru a săvârși încălcarea respectivă.

(2) Cuantumurile de bază pentru amenzile menționate la alineatul (1) se încadrează între următoarele limite:

(a) pentru încălcările menționate în anexa I secțiunea I litera (c), în anexa I secțiunea II literele (c)-(g) și în anexa I secțiunea III literele (a) și (b), cuantumurile amenzilor sunt de minimum 10 000 EUR și nu depășesc 20 000 EUR;

(b) pentru încălcările menționate în anexa I secțiunea I literele (a), (b) și (d)-(h) și în anexa I secțiunea II literele (a), (b) și (h), cuantumurile amenzilor sunt de minimum 5 000 EUR și nu depășesc 10 000 EUR.

Pentru a decide dacă sumele de bază ale amenzilor ar trebui să fie mai aproape de limitele minime, medii sau maxime prevăzute la primul paragraf, AEVMP ține seama de cifra de afaceri anuală a registrului central de tranzacții în cauză, obținută în exercițiul financiar precedent. Suma de bază este mai aproape de cuantumurile minime în cazul registrelor a căror cifră de afaceri anuală se situează sub 1 milion EUR, de cuantumurile medii în cazul registrelor a căror cifră de afaceri se situează între 1 milion EUR și 5 milioane EUR și de cuantumurile maxime în cazul registrelor a căror cifră de afaceri anuală depășește 5 milioane EUR.

(3) Cuantumurile de bază stabilite la alineatul (2) se ajustează, dacă este necesar, ținându-se seama de circumstanțele agravante sau atenuante, în conformitate cu coeficienții relevanți stabiliți în anexa II.

Coeficienții agravanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți agravanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient agravant în parte se adaugă la cuantumul de bază.

▼B

Coeficienții atenuanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. În cazul în care sunt aplicabili mai mulți coeficienți atenuanți, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă în urma aplicării fiecărui coeficient atenuant în parte se scade din cuantumul de bază.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), valoarea amenzii nu depășește 20 % din cifra de afaceri anuală a registrului central de tranzacții în cauză, obținută în exercițiul financiar precedent, dar, în cazul în care registrul a obținut direct sau indirect un beneficiu financiar în urma încălcării, cuantumul amenzii este cel puțin egal cu respectivul beneficiu.

În cazul în care o faptă sau o omisiune a unui registru central de tranzacții constituie mai mult de o încălcare dintre cele enumerate în anexa I, se aplică numai cuantumul cel mai ridicat al amenzii, calculat în conformitate cu alineatele (2) și (3), pentru una dintre încălcările respective.

Articolul 66

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) AEVMP impune, prin decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

(a) un registru central de tranzacții să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu o decizie adoptată în temeiul articolului 73 alineatul (1) litera (a); sau

(b) o persoană dintre cele menționate la articolul 61 alineatul (1):

(i) să furnizeze informații complete solicitate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 61;

(ii) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 62; sau

(iii) să se supună unei inspecții la fața locului dispuse prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 63.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu sunt eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), valoarea penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Aceasta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalității cu titlu cominatoriu.

(4) Penalitățile cu titlu cominatoriu pot fi impuse pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei AEVMP. La sfârșitul perioadei, AEVMP reexaminează măsura.

▼B

Articolul 67

Audierea persoanelor în cauză

(1) Înainte de adoptarea oricărei decizii de aplicare a unor amenzi sau a unor penalităţi cu titlu cominatoriu în temeiul articolelor 65 şi 66, AEVMP acordă persoanelor care fac obiectul respectivelor proceduri posibilitatea de a fi audiate pe tema constatărilor AEVMP. AEVMP îşi fundamentează deciziile doar pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observaţii.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor se respectă pe deplin pe durata procedurilor. Aceste persoane au drept de acces la dosarul AEVMP, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-şi proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la un dosar nu se extinde şi la informaţii confidenţiale şi documente interne de lucru ale AEVMP.

Articolul 68

Publicarea, natura, executarea şi alocarea amenzilor şi a penalităţilor cu titlu cominatoriu

(1) AEVMP face publice toate amenzile şi penalităţile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 65 şi 66, cu excepţia cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav pieţele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporţionat părţilor implicate. Informaţiile astfel divulgate nu conţin date cu caracter personal în sensul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.

(2) Amenzile şi penalităţile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 65 şi 66 au caracter administrativ.

(3) În cazul în care decide să nu impună amenzi sau penalităţi, AEVMP informează în acest sens Parlamentul European, Consiliul, Comisia şi autorităţile competente din statul membru respectiv, prezentând argumente în sprijinul deciziei sale.

(4) Amenzile şi penalităţile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 65 şi 66 sunt executorii.

Executarea este reglementată de normele de procedură civilă în vigoare în statul pe teritoriul căruia aceasta are loc. Ordinul de executare se anexează deciziei, fără îndeplinirea niciunei alte formalităţi decât cea a verificării autenticităţii deciziei de către autoritatea pe care guvernul fiecărui stat membru o desemnează în acest scop şi a cărei desemnare este adusă la cunoştinţa AEVMP şi a Curţii de Justiţie.

După îndeplinirea acestor formalităţi la cererea părţii interesate, aceasta poate începe executarea în conformitate cu dreptul intern, sesizând direct organul competent.

Executarea poate fi suspendată numai în temeiul unei decizii a Curţii de Justiţie. Cu toate acestea, plângerile privind executarea neregulamentară sunt de competenţa instanţelor statului membru în cauză.

(5) Cuantumurile amenzilor şi ale penalităţilor cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

▼B

Articolul 69

Controlul efectuat de Curtea de Justiție

Curtea de Justiție are competență nelimitată în ceea ce privește examinarea deciziilor prin care AEVMP impune o amendă sau plata unor penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate anula, reduce sau majora amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Articolul 70

Modificări ale anexei II

Pentru a ține seama de evoluțiile de pe pieţele financiare, Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 82 privind măsurile de modificare a anexei II.

Articolul 71

Retragerea înregistrării

(1) Fără a aduce atingere articolului 73, AEVMP retrage înregistrarea unui registru central de tranzacții în următoarele cazuri în care registrul central de tranzacții:

(a) renunță în mod expres la înregistrare sau nu a mai prestat servicii în ultimele șase luni;

(b) a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte modalități neregulamentare;

(c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost înregistrat.

(2) AEVMP notifică fără întârziere autorității competente relevante menționate la articolul 57 alineatul (1) decizia de retragere a înregistrării unui registru central de tranzacții.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru în care registrul central de tranzacții prestează servicii şi desfășoară activități poate cere AEVMP, în cazul în care consideră că nu mai este îndeplinită una dintre condițiile de la alineatul (1), să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile pentru retragerea înregistrării registrului de tranzacții în cauză. Dacă decide să nu retragă înregistrarea registrului, AEVMP prezintă toate motivele deciziei sale.

(4) Autoritatea competentă menționată la alineatul (3) este autoritatea desemnată în temeiul articolului 22.

Articolul 72

Taxe de supraveghere

(1) AEVMP percepe taxe de la registrele centrale de tranzacții în conformitate cu prezentul regulament şi cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (3). Taxele respective acoperă integral cheltuielile AEVMP aferente înregistrării şi supravegherii registrelor centrale de tranzacții, precum şi rambursarea oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente în desfășurarea activităților lor în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 74.

▼B

(2) Taxele aplicate unui registru central de tranzacții acoperă toate costurile administrative suportate de AEVMP pentru activitățile sale de înregistrare și supraveghere și sunt proporționale cu cifra de afaceri a registrului în cauză.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 82 pentru a preciza mai detaliat tipurile de taxe, cazurile în care se percep taxe, valoarea lor și modalitatea de plată a taxelor.

Articolul 73

Măsuri de supraveghere adoptate de AEVMP

(1) Atunci când, în conformitate cu articolul 64 alineatul (5), AEVMP constată faptul că un registru central de tranzacții a săvârșit una dintre încălcările enumerate în anexa I, aceasta ia una sau mai multe dintre următoarele decizii:

(a) solicită registrului central de tranzacții să pună capăt încălcării;

(b) aplică amenzi în temeiul articolului 65;

(c) emite anunțuri publice;

(d) în ultimă instanță, retrage înregistrarea registrului central de tranzacții.

(2) Atunci când ia deciziile menționate la alineatul (1), AEVMP ține seama de natura și gravitatea încălcării, având în vedere următoarele criterii:

(a) durata și frecvența încălcării;

(b) dacă încălcarea a evidențiat deficiențe grave sau sistemice ale procedurilor, ale sistemelor de gestionare sau ale mecanismelor de control intern ale întreprinderii;

(c) dacă încălcarea a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă sunt imputabile în alt mod respectivei încălcări;

(d) dacă încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat sau din neglijență.

(3) AEVMP notifică fără întârziere orice decizie adoptată în temeiul alineatului (1) registrului central de tranzacții în cauză și comunică decizia respectivă autorităților competente ale statelor membre și Comisiei. AEVMP publică orice decizie de acest fel pe site-ul său de internet în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

Atunci când își publică decizia, în conformitate cu primul paragraf, AEVMP face public, de asemenea, dreptul registrului central de tranzacții în cauză de a formula o cale de atac cu privire la decizie și, după caz, faptul că a fost inițiată o astfel de cale de atac, precizând că aceasta nu are un efect suspensiv, precum și posibilitatea suspendării de către Comisia de apel a AEVMP a aplicării deciziei contestate, în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

Articolul 74

Delegarea sarcinilor AEVMP către autoritățile competente

(1) Atunci când este necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a unei sarcini de supraveghere, AEVMP poate delega anumite sarcini de supraveghere autorității competente a unui stat membru în conformitate cu ghidurile emise de AEVMP în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Aceste sarcini de supraveghere specifice pot include, în special, competența de a prezenta cereri de informații în conformitate cu articolul 61 și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolul 62 și cu articolul 63 alineatul (6).

(2) Înainte de delegarea unei sarcini, AEVMP consultă autoritatea competentă relevantă. Această consultare are în vedere:

(a) sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată;

(b) calendarul pentru îndeplinirea sarcinii; și

(c) transmiterea informațiilor necesare de către AEVMP și către aceasta.

(3) În conformitate cu reglementările referitoare la taxe adoptate de Comisie în temeiul articolului 72 alineatul (3), AEVMP rambursează autorității competente costurile suportate de aceasta în vederea îndeplinirii sarcinilor delegate.

(4) AEVMP examinează, la intervale corespunzătoare, decizia menționată la alineatul (1). Delegarea unei sarcini poate fi revocată în orice moment.

(5) Delegarea sarcinilor nu afectează responsabilitatea AEVMP și nu limitează capacitatea acesteia de a efectua și de a supraveghea activitatea delegată. Responsabilitățile de supraveghere în temeiul prezentului regulament, inclusiv deciziile de înregistrare, evaluările finale și deciziile ulterioare privind cazurile de încălcare a normelor, nu se deleagă.

CAPITOLUL 2

Relații cu țări terțe

Articolul 75

Echivalență și acorduri internaționale

(1) Comisia poate adopta un act de punere în aplicare, în care precizează faptul că dispozițiile juridice și mecanismele de supraveghere ale unei țări terțe garantează că:

(a) registrele centrale de tranzacții autorizate în acea țară respectă cerințe obligatorii din punct de vedere juridic echivalente cu cerințele prevăzute în prezentul regulament;

(b) registrele centrale de tranzacții fac obiectul unei supravegheri și al unui control al aplicării normelor eficace și continue în țara terță respectivă; și

▼B

(c) există garanții cu privire la păstrarea secretului profesional, inclusiv cu privire la protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități unor terțe părți, și acestea sunt cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezentul regulament.

Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 86 alineatul (2).

(2) Atunci când este necesar și, în orice caz, după adoptarea unui act de punere în aplicare, în sensul alineatului (1), Comisia transmite recomandări Consiliului în vederea negocierii de acorduri internaționale cu țările terțe relevante în ceea ce privește schimbul de informații privind contractele derivate deținute în registrele centrale de tranzacții stabilite în respectiva țară terță și accesul reciproc la aceste informații într-un mod care garantează faptul că autoritățile Uniunii, inclusiv AEVMP, beneficiază de un acces imediat și continuu la toate informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor care le revin.

(3) După încheierea acordurilor menționate la alineatul (2) și în conformitate cu acestea, AEVMP stabilește modalități de cooperare cu autoritățile competente din țările terțe relevante. Modalitățile în cauză specifică cel puțin:

(a) un mecanism pentru schimbul de informații între AEVMP și orice alte autorități ale Uniunii care își exercită responsabilitățile în conformitate cu prezentul regulament, pe de o parte, și autoritățile competente relevante ale țărilor terțe în cauză, pe de altă parte; și

(b) procedurile de coordonare a activităților de supraveghere.

(4) AEVMP aplică Regulamentul (CE) nr. 45/2001 în ceea ce privește transferul de date cu caracter personal către o țară terță.

Articolul 76

Modalități de cooperare

Autoritățile relevante ale țărilor terțe care nu au niciun registru central de tranzacții stabilit pe teritoriul lor pot contacta AEVMP în vederea stabilirii unor modalități de cooperare pentru a obține acces la informațiile privind contractele derivate deținute în registrele centrale de tranzacții din Uniune.

AEVMP poate stabili modalități de cooperare cu autoritățile relevante cu privire la accesul la informațiile privind contractele derivate deținute în registrele centrale de tranzacții din Uniune, informații necesare acestora pentru a-și îndeplini îndatoririle și mandatele respective, cu condiția existenței unor garanții cu privire la păstrarea secretului profesional, inclusiv cu privire la protecția secretelor de afaceri comunicate de autorități unor terțe părți.

Articolul 77

Recunoașterea registrelor centrale de tranzacții

(1) Un registru central de tranzacții stabilit într-o țară terță poate presta servicii și desfășura activități pentru entități stabilite în Uniune în aplicarea articolului 9 numai după ce registrul respectiv a fost recunoscut de AEVMP în conformitate cu procedura stabilită la alineatul (2).

▼B

(2) Un registru central de tranzacții menționat la alineatul (1) transmite AEVMP cererea sa de recunoaștere însoțită de toate informațiile necesare, incluzând cel puțin informațiile necesare pentru a putea verifica faptul că registrul central de tranzacții este autorizat și face obiectul unei supravegheri eficace într-o țară terță care:

(a) a fost recunoscută de către Comisie, prin intermediul unui act de punere în aplicare, în temeiul articolului 75 alineatul (1), ca având un cadru de reglementare și de supraveghere echivalent și cu forță executorie;

(b) a încheiat un acord internațional cu Uniunea în temeiul articolului 75 alineatul (2); și

(c) a stabilit modalitățile de cooperare în temeiul articolului 75 alineatul (3), pentru a garanta că autoritățile Uniunii, inclusiv AEVMP, au acces imediat și continuu la toate informațiile necesare.

În termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii, AEVMP evaluează dacă aceasta este completă. Dacă cererea nu este completă, AEVMP stabilește un termen-limită în care registrul central de tranzacții solicitant trebuie să îi furnizeze informații suplimentare.

În termen de 180 de zile lucrătoare de la depunerea unei cereri complete, AEVMP informează în scris registrul central de tranzacții solicitant dacă recunoașterea a fost acordată sau refuzată, oferind o explicație motivată a deciziei sale.

AEVMP publică pe site-ul său de internet o listă a registrelor centrale de tranzacții recunoscute în conformitate cu prezentul regulament.

TITLUL VII

CERINȚE APLICABILE REGISTRELOR CENTRALE DE TRANZACȚII

Articolul 78

Cerințe generale

(1) Registrele centrale de tranzacții dispun de sisteme robuste de guvernanță, care să includă o structură organizatorică clară, cu responsabilități bine definite, transparente și coerente și mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile solide, care să împiedice orice divulgare a informațiilor confidențiale.

(2) Registrele centrale de tranzacții mențin și aplică reguli organizaționale și administrative scrise eficace pentru identificarea și gestionarea conflictelor de interese care pot apărea în legătură cu managerii și membrii personalului lor sau cu orice persoană legată de aceștia direct sau indirect prin legături strânse.

(3) Registrele centrale de tranzacții instituie politici și proceduri adecvate și suficiente pentru a asigura respectarea tuturor dispozițiilor prezentului regulament, inclusiv de către managerii și angajații lor.

▼B

(4) Registrele centrale de tranzacții mențin și utilizează o structură organizatorică adecvată pentru a asigura continuitatea și buna funcționare în cursul prestării serviciilor și al desfășurării activităților. Ele utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționate.

(5) În cazul în care un registru central de tranzacții oferă servicii auxiliare, precum cele de confirmare a tranzacțiilor, de corelare a ordinelor în vederea executării tranzactiilor (*trade matching*), de administrare a evenimentelor de credit, de reconciliere a portofoliilor sau de comprimare a acestora, registrul central de tranzacții menține respectivele servicii auxiliare separate la nivel operațional de funcția registrului central de tranzacții de a colecta și a păstra la nivel central evidențele referitoare la instrumentele financiare derivate.

(6) Personalul de conducere și membrii consiliului de administrație al unui registru central de tranzacții trebuie să aibă o bună reputație și o experiență suficientă pentru a asigura administrarea solidă și prudentă a registrului.

(7) Registrele centrale de tranzacții dispun de cerințe de acces obiective, nediscriminatorii și publice pentru întreprinderile care fac obiectul obligației de raportare în temeiul articolului 9. Registrele centrale de tranzacții acordă prestatorilor de servicii acces nediscriminatoriu la informațiile deținute de acestea, numai dacă contrapărțile relevante și-au dat acordul în acest sens. Criteriile care restricționează accesul sunt permise numai în măsura în care au obiectivul de a controla riscul la care sunt expuse datele păstrate de registrele centrale de tranzacții.

(8) Registrele centrale de tranzacții fac publice prețurile și taxele aferente serviciilor prestate în temeiul prezentului regulament. Acestea fac publice prețurile și taxele aferente fiecărui serviciu furnizat separat, inclusiv reducerile și rabaturile și condițiile pentru a beneficia de acestea. Ele permit entităților care fac raportări să aibă acces separat la fiecare serviciu. Prețurile și taxele percepute de registrele centrale de tranzacții sunt stabilite în funcție de costuri.

Articolul 79

Fiabilitatea operațională

(1) Registrele centrale de tranzacții identifică sursele de risc operațional și le reduc la minimum prin dezvoltarea unor sisteme, mijloace de control și proceduri adecvate. Aceste sisteme sunt fiabile și sigure și au o capacitate adecvată pentru a trata informațiile primite.

(2) Registrele centrale de tranzacții prevăd, aplică și mențin o politică adecvată de continuitate a activității și un plan de redresare în caz de dezastru cu scopul de a asigura menținerea funcțiilor lor, reluarea rapidă a operațiunilor și îndeplinirea obligațiilor. Acest plan prevede cel puțin crearea unor capacități de rezervă.

(3) Un registru central de tranzacții a cărui înregistrare a fost retrasă asigură o înlocuire adecvată, inclusiv transferul datelor către alte registre centrale de tranzacții și redirecționarea fluxurilor de informații către alte registre.

▼B

Articolul 80

Salvgardare și înregistrare

(1) Registrele centrale de tranzacții asigură confidențialitatea, integritatea și protecția informațiilor primite în aplicarea articolului 9.

(2) Registrele centrale de tranzacții pot utiliza datele pe care le primesc în temeiul prezentului regulament în scopuri comerciale numai dacă contrapărțile relevante și-au dat acordul în acest sens.

(3) Registrele centrale de tranzacții înregistrează rapid informațiile primite în temeiul articolului 9 și le păstrează timp de cel puțin zece ani de la încetarea contractelor respective. Ele utilizează proceduri de înregistrare rapide și eficiente pentru a documenta modificările aduse informațiilor înregistrate.

(4) Registrele centrale de tranzacții calculează pozițiile pentru fiecare clasă de instrumente derivate și entitate declarantă pe baza detaliilor contractelor derivate raportate în conformitate cu articolul 9.

(5) Registrele centrale de tranzacții permit părților la un contract să acceseze și să corecteze informațiile referitoare la contractul respectiv în timp util.

(6) Registrele centrale de tranzacții iau toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor păstrate în sistemele lor.

O persoană fizică care are o legătură strânsă cu un registru central de tranzacții sau o persoană juridică cu care registrul respectiv are o relație de întreprindere-mamă sau de filială nu utilizează informațiile confidențiale înregistrate de un registru central de tranzacții în scop comercial.

Articolul 81

Transparență și disponibilitatea datelor

(1) Registrele centrale de tranzacții publică, la intervale regulate și într-un mod ușor accesibil, pozițiile agregate pe clase de instrumente derivate pentru contractele care le sunt raportate.

(2) Registrele centrale de tranzacții colectează și păstrează date și se asigură că entitățile menționate la alineatul (3) au acces direct și imediat la detaliile contractelor derivate de care au nevoie pentru a-și îndeplini responsabilitățile și mandatele.

(3) Registrele centrale de tranzacții pun informațiile necesare la dispoziția următoarelor entități pentru a le permite să-și îndeplinească responsabilitățile și mandatele:

(a) AEVMP;

(b) CERS;

▼B

(c) autoritatea competentă de supraveghere a CPC care accesează registrul central de tranzacții;

(d) autoritatea competentă care supraveghează locurile de tranzacționare a contractelor raportate;

(e) membrii relevanți ai SEBC;

(f) autoritățile relevante ale unei țări terțe care a încheiat un acord internațional cu Uniunea, în sensul articolului 75;

(g) autoritățile de supraveghere desemnate în temeiul articolului 4 din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare ([1]);

(h) autoritățile Uniunii competente în materie de valori mobiliare și piețe;

(i) autoritățile relevante ale unei țări terțe care au încheiat un acord de cooperare cu AEVMP, în sensul articolului 76;

(j) Agenția pentru cooperarea autorităților de reglementare din domeniul energetic.

(4) AEVMP comunică celorlalte autorități interesate din Uniune informațiile necesare pentru exercitarea funcțiilor lor.

(5) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, după consultarea membrilor SEBC, AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează frecvența și detaliile informațiilor menționate la alineatele (1) și (3), precum și standarde operaționale necesare pentru agregarea și compararea datelor între registre, precum și pentru a asigura accesul entităților menționate la alineatul (3) la aceste informații atunci când este necesar. Aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare asigură faptul că informațiile publicate în temeiul alineatului (1) nu permit identificarea vreunei părți la un contract.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 septembrie 2012.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 82

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

([1]) JO L 142, 30.4.2004, p. 12.

▼B

(2) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 1 alineatul (6), articolul 64 alineatul (7), articolul 70, articolul 72 alineatul (3) și articolul 85 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată.

(3) Înainte de a adopta un act delegat, Comisia depune toate eforturile pentru a se consulta cu AEVMP.

(4) Delegarea de competențe menționată la articolul 1 alineatul (6), articolul 64 alineatul (7), articolul 70, articolul 72 alineatul (3) și articolul 85 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 1 alineatul (6), al articolului 64 alineatul (7), al articolului 70, al articolului 72 alineatul (3) și al articolului 85 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

TITLUL VIII

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 83

Secretul profesional

(1) Obligația de a respecta secretul profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 22 și pentru autoritățile menționate la articolul 81 alineatul (3), pentru AEVMP, precum și auditorilor și experților mandatați de autoritățile competente sau de AEVMP. Nicio informație confidențială pe care aceste persoane au primit-o în exercitarea funcțiilor lor nu poate fi divulgată niciunei persoane sau autorități, decât într-o formă rezumată sau agregată care împiedică identificarea CPC, a registrelor centrale de tranzacții sau a oricărei alte persoane, fără a se aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau fiscal sau celorlalte dispoziții ale prezentului regulament.

(2) În cazul în care o CPC a fost declarată în stare de faliment sau este lichidată forțat, informațiile confidențiale care nu privesc terțe părți pot fi divulgate în cadrul unor proceduri civile sau comerciale, cu condiția să fie necesare pentru derularea procedurii.

▼B

(3) Fără a aduce atingere cazurilor reglementate de dreptul penal sau de dreptul fiscal, autoritățile competente, AEVMP, organismele sau persoanele fizice sau juridice, altele decât autoritățile competente, care primesc informații confidențiale în temeiul prezentului regulament le pot utiliza, în cazul autorităților competente, doar în executarea atribuțiilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor, în limitele prezentului regulament sau, în cazul celorlalte autorități, organisme sau persoane fizice sau juridice, în scopurile pentru care aceste informații le-au fost comunicate sau în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare legate în mod expres de exercitarea funcțiilor lor sau în ambele situații. Dacă AEVMP, autoritatea competentă sau orice altă autoritate, organism sau persoană care comunică informația își exprimă consimțământul în acest sens, autoritatea care a primit informația o poate utiliza în alte scopuri necomerciale.

(4) Informațiile confidențiale primite, schimbate sau transmise în temeiul prezentului regulament sunt supuse cerințelor secretului profesional prevăzute la alineatele (1), (2) și (3). Aceste condiții nu împiedică însă AEVMP, autoritățile competente sau băncile centrale relevante să transmită sau să facă schimb de informații confidențiale în conformitate cu prezentul regulament sau cu alte dispoziții legislative aplicabile întreprinderilor de investiții, instituțiilor de credit, fondurilor de pensii, OPCVM, AFIA, intermediarilor de asigurări și reasigurări, întreprinderilor de asigurări, piețelor reglementate sau operatorilor de pe piață, cu acordul autorității competente, al unei alte autorități, al unui alt organism sau al unei alte persoane fizice sau juridice care a comunicat aceste informații.

(5) Alineatele (1), (2) și (3) nu împiedică autoritățile competente să transmită sau să facă schimb, în conformitate cu legislația națională, de informații confidențiale pe care nu le-au primit de la o autoritate competentă a altui stat membru.

Articolul 84

Schimbul de informații

(1) AEVMP, autoritățile competente și alte autorități relevante își comunică fără întârziere informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile care le revin.

(2) Autoritățile competente, AEVMP, alte autorități relevante și alte organisme sau persoane fizice și juridice care primesc informații confidențiale în exercitarea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, le utilizează exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

(3) Autoritățile competente comunică membrilor relevanți ai SEBC informațiile relevante pentru exercitarea atribuțiilor acestora.

TITLUL IX

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 85

Rapoarte și examinări

(1) Până la 17 august 2015, Comisia reexaminează prezentul regulament și pregătește un raport general referitor la acesta. Comisia transmite raportul Parlamentului European și Consiliului, însoțit de propuneri adecvate.

▼B

Comisia, în special:

(a) evaluează, în cooperare cu membrii SEBC, necesitatea unor măsuri de facilitare a accesului CPC la facilitățile de lichiditate ale băncilor centrale;

(b) evaluează, în cooperare cu AEVMP și cu autoritățile sectoriale competente, importanța sistemică a tranzacțiilor efectuate de societățile nefinanciare cu instrumente financiare derivate extrabursiere și, mai ales, impactul prezentului regulament asupra folosirii de instrumente financiare derivate extrabursiere de către societăți nefinanciare;

(c) evaluează, din perspectiva experienței, funcționarea cadrului de supraveghere pentru CPC, inclusiv eficacitatea colegiilor de supraveghere, modalitățile de vot respective prevăzute la articolul 19 alineatul (3) și rolul AEVMP, îndeosebi pe parcursul procesului de autorizare a CPC;

(d) evaluează, în cooperare cu AEVMP și cu CERS eficiența cerințelor de marjă pentru a limita caracterul prociclic și necesitatea definirii unei capacități suplimentare de intervenție în acest domeniu;

(e) evaluează, în cooperare cu AEVMP, evoluția politicilor CPC privind cerințele în materie de marjă și de garantare și adaptarea acestora la activitățile specifice și la profilul de risc al utilizatorilor lor.

Evaluarea menționată la litera (a) de la primul paragraf ia în considerare rezultatele cooperării actuale dintre băncile centrale la nivelul Uniunii și la nivel internațional. Evaluarea ține seama și de principiul independenței băncilor centrale și de dreptul acestora de a oferi accesul la facilitățile de lichiditate după cum doresc, precum și de eventualul efect neintenționat asupra comportamentului CPC sau asupra pieței interne. Nicio propunere însoțitoare nu discriminează, în mod direct sau indirect, un stat membru sau un grup de state membre ca loc de prestare a serviciilor de compensare.

(2) Până la 17 august 2014, Comisia elaborează un raport, după consultarea AEVMP și AEAPO, privind progresul și eforturile depuse de CPC în dezvoltarea de soluții tehnice pentru transferul de către sistemele de pensii de garanții neexprimate în numerar ca marje de variație, precum și necesitatea unor măsuri care să faciliteze astfel de soluții. Dacă Comisia consideră că nu au fost depuse eforturile necesare pentru dezvoltarea unor soluții tehnice adecvate și că efectele negative ale compensării la nivel central al contractelor derivate asupra prestațiilor la pensie ale viitorilor pensionari rămân neschimbate, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 82 pentru a prelungi perioada de trei ani menționată la articolul 89 alineatul (1), o dată cu doi ani și, încă o dată, cu un an.

▼B

(3) AEVMP înaintează Comisiei rapoarte privind:

(a) aplicarea obligației de compensare prevăzute la titlul II și, în special, absența obligației de compensare în cazul contractelor derivate extrabursiere încheiate înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament;

(b) aplicarea procedurii de identificare în temeiul articolului 5 alineatul (3);

(c) aplicarea cerințelor privind segregarea prevăzute la articolul 39;

(d) extinderea sferei de aplicabilitate a acordurilor de interoperabilitate prevăzute la titlul V la tranzacții cu alte clase de instrumente financiare decât valorile mobiliare și instrumentele pieței monetare;

(e) accesul CPC la locurile de tranzacționare, efectele asupra competitivității ale anumitor practici și impactul asupra fragmentării lichidității;

(f) necesitățile AEVMP în materie de personal și de resurse care decurg din asumarea de către aceasta a competențelor și atribuțiilor prevăzute în prezentul regulament;

(g) impactul aplicării cerințelor suplimentare de către statele membre în temeiul articolului 14 alineatul (5).

Aceste rapoarte se comunică Comisiei cel mai târziu la data de 30 septembrie 2014 în scopul aplicării alineatului (1). Rapoartele respective se transmit, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului.

(4) În cooperare cu statele membre și cu AEVMP și după solicitarea avizului CERS, Comisia întocmește un raport anual în care evaluează eventualele implicații în materie de riscuri sistemice și de costuri ale acordurilor de interoperabilitate.

Raportul se concentrează cel puțin asupra numărului și complexității acestor acorduri, precum și a caracterului adecvat al sistemelor și modelelor de gestiune a riscului. Comisia transmite raportul Parlamentului European și Consiliului, însoțit de propuneri adecvate.

CERS înaintează Comisiei evaluarea sa cu privire la eventualele implicații în materie de riscuri sistemice ale acordurilor de interoperabilitate.

(5) AEVMP prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport anual referitor la sancțiunile impuse de autoritățile competente, inclusiv măsurile de supraveghere, amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu.

Articolul 86

Procedura Comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei ([1]). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

([1]) JO L 191, 13.7.2001, p. 45.

▼B

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 87

Modificarea Directivei 98/26/CE

(1) La articolul 9 alineatul (1) din Directiva 98/26/CE se adaugă următorul paragraf:

„Atunci când un operator de sistem a oferit o garanție unui alt operator de sistem în legătură cu un sistem interoperabil, drepturile operatorului de sistem care a oferit garanția asupra acelei garanții nu sunt afectate de procedura de insolvență deschisă împotriva operatorului de sistem beneficiar al garanției.”

(2) Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prevederilor de la alineatul (1) până la 17 august 2014. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la Directiva 98/26/CE sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 88

Site-uri de internet

(1) AEVMP administrează un site de internet pe care publică detalii cu privire la:

(a) contractele eligibile pentru obligația de compensare în temeiul articolului 5;

(b) penalitățile impuse pentru încălcarea articolelor 4, 5 și 7-11;

(c) CPC autorizate să ofere servicii sau activități în Uniune și care sunt stabilite în Uniune, precum și serviciile sau activitățile pe care sunt autorizate să le presteze sau să le efectueze, inclusiv tipurile de instrumente financiare vizate de autorizația lor;

(d) penalitățile impuse pentru încălcarea titlurilor IV și V;

(e) CPC autorizate să ofere servicii sau activități în Uniune care sunt stabilite în țări terțe, precum și serviciile sau activitățile pe care sunt autorizate să le presteze sau să le efectueze, inclusiv clasele de instrumente financiare vizate de autorizația lor;

(f) registrele centrale de tranzacții autorizate să ofere servicii sau să desfășoare activități în Uniune;

(g) penalitățile și amenzile impuse în conformitate cu articolele 65 și 66;

(h) registrul public menționat la articolul 6.

▼B

(2) În sensul dispozițiilor alineatului 1 literele (b), (c) și (d), autoritățile competente administrează site-uri de internet care conțin o trimitere către site-ul AEVMP.

(3) Toate site-urile de internet menționate în prezentul articol sunt accesibile publicului, sunt actualizate cu regularitate și oferă informații într-o formă clară.

Articolul 89

Dispoziții tranzitorii

(1) Timp de trei ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament, obligația de compensare prevăzută la articolul 4 nu se aplică contractelor derivate extrabursiere care au efectul măsurabil în mod obiectiv de a reduce riscurile investițiilor direct legate de solvabilitatea financiară a sistemelor de pensii, definite la articolul 2 alineatul (10). Perioada de tranziție se aplică, de asemenea, entităților înființate în scopul despăgubirii membrilor unor sisteme de pensii în cazul unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

Contractele derivate extrabursiere încheiate de aceste entități în perioada respectivă, care în alte condiții ar fi supuse obligației de compensare în temeiul articolului 4, fac obiectul cerințelor prevăzute la articolul 11.

(2) În ceea ce privește sistemele de pensii menționate la articolul 2 alineatul (10) literele (c) și (d), exceptarea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol este acordată de autoritatea competentă relevantă pentru anumite tipuri de entități sau tipuri de regimuri. După primirea cererii, autoritatea competentă notifică AEVMP și AEAPO. În termen de treizeci de zile calendaristice de la primirea notificării, AEVMP, în consultare cu AEAPO, emite un aviz de evaluare a respectării de către tipurile de entități sau de regimuri a articolului 2 alineatul (10) literele (c) sau (d), precum și a necesității justificate a acordării unei exceptări având în vedere dificultățile întâmpinate în îndeplinirea cerințelor privind marjele de variație. Autoritatea competentă acordă exceptarea numai în cazurile în care este pe deplin convinsă de faptul că tipurile de entități sau de regimuri respectă articolul 2 alineatul (10) literele (c) sau (d) și că acestea întâmpină dificultăți în îndeplinirea cerințelor privind marjele de variație. Autoritatea competentă ia o decizie în termen de zece zile lucrătoare de la primirea avizului AEVMP, luând în considerare în mod corespunzător avizul primit. În cazul în care autoritatea competentă nu este de acord cu avizul AEVMP, decizia sa trebuie să fie motivată în mod detaliat și să includă o explicație a unei eventuale devieri importante de la aviz.

AEVMP publică pe site-ul său de internet o listă a tipurilor de entități și de regimuri menționate la articolul 2 alineatul (10) literele (c) și (d) cărora li s-a acordat o exceptare în conformitate cu primul paragraf. Pentru a consolida și mai mult coerența rezultatelor supravegherii, AEVMP desfășoară o evaluare inter pares a entităților incluse pe listă în fiecare an, în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

▼B

(3) O CPC care a fost autorizată în statul membru de stabilire să presteze servicii de compensare în conformitate cu legislația națională a statului membru respectiv înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolele 4, 5, 8-11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 și 81 solicită autorizarea în temeiul articolului 14 în sensul prezentului regulament, în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a tuturor standardelor tehnice de reglementare în temeiul articolelor 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49.

O CPC stabilită într-o țară terță, recunoscută pentru a presta servicii de compensare într-un stat membru în conformitate cu legislația națională a statului membru respectiv înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolele 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49, solicită recunoașterea în temeiul articolului 25 în sensul prezentului regulament, în termen de șase luni de la data la intrării în vigoare a tuturor standardelor tehnice de reglementare în temeiul articolelor 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49.

(4) Până în momentul luării unei decizii în temeiul prezentului regulament cu privire la autorizarea sau recunoașterea unei CPC, normele naționale respective în materie de autorizare și recunoaștere continuă să se aplice, iar CPC continuă să fie supravegheată de autoritatea competentă a statului său membru de stabilire sau de recunoaștere.

(5) În cazul în care o autoritate competentă a autorizat o CPC să compenseze o anumită clasă de instrumente financiare derivate în conformitate cu legislația națională a statului său membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolele 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 și 49, autoritatea competentă a acelui stat membru notifică AEVMP respectiva autorizare în termen de o lună de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolul 5 alineatul (1).

În cazul în care o autoritate competentă a recunoscut o CPC, stabilită într-o țară terță, pentru a presta servicii de compensare în conformitate cu legislația națională a statului său membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolele 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49, autoritatea competentă a respectivului stat membru notifică AEVMP respectiva recunoaștere în termen de o lună de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare prevăzute la articolul 5 alineatul (1).

▼M1

▼C1

(5a) Până la 15 luni de la data intrării în vigoare a ultimului dintre standardele tehnice de reglementare menționate la articolele 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49, sau până la adoptarea unei decizii în temeiul articolului 14 din regulamentul respectiv privind autorizarea CPC, luându-se în considerare data cea mai apropiată, CPC respectivă aplică tratamentul specificat la al treilea paragraf de la prezentul alineat.

Până la 15 luni de la data intrării în vigoare a ultimului dintre standardele tehnice de reglementare menționate la articolele 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 și 49 sau până la adoptarea unei decizii în temeiul articolului 25 din regulamentul respectiv privind recunoașterea CPC, luându-se în considerare data cea mai apropiată, CPC respectivă aplică tratamentul specificat la al treilea paragraf de la prezentul alineat.

▼C1

Până la împlinirea termenelor definite în primele două paragrafe de la prezentul alineat, și sub rezerva celui de al patrulea paragraf de la prezentul alineat, în cazul în care o CPC nu are un fond de garantare și nici de un acord contractual obligatoriu cu membrii săi compensatori care să îi permită să utilizeze, integral sau parțial, marja inițială primită de la membrii săi compensatori ca și când aceasta ar reprezenta contribuții prefinanțate, informațiile pe care le raportează în conformitate cu articolul 50c alineatul (1) includ cuantumul total al marjei inițiale primite de la membrii compensatori.

Termenele menționate la primul și al doilea paragraf de la prezentul alineat pot fi prelungite cu șase luni în conformitate cu actul de punere în aplicare al Comisiei adoptat în conformitate cu articolul 497 alineatul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼B

(6) Un registru central de tranzacții care a fost autorizat sau înregistrat în statul membru de stabilire pentru a colecta și a menține evidențele referitoare la instrumentele financiare derivate în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare prevăzute la articolele 9, 56 și 81 solicită înregistrarea în temeiul articolului 55 în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare respective.

Un registru central de tranzacții stabilit într-o țară terță căruia i s-a permis să colecteze și să mențină evidențe referitoare la instrumentele financiare derivate într-un stat membru în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare prevăzute la articolele 9, 56 și 81 solicită recunoașterea în temeiul articolului 77 în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare respective.

(7) Până în momentul luării unei decizii în temeiul prezentului regulament cu privire la înregistrarea sau recunoașterea unui registru central de tranzacții, continuă să se aplice normele naționale respective în materie de autorizare, înregistrare și recunoaștere, iar registrul central de tranzacții continuă să fie supravegheat de autoritatea competentă a statului său membru de stabilire sau de recunoaștere.

(8) Un registru central de tranzacții care a fost autorizat sau înregistrat în statul membru de stabilire pentru a colecta și a menține evidențele referitoare la instrumentele financiare derivate în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare prevăzute la articolele 56 și 81, poate fi utilizat în scopul respectării obligației de raportare în temeiul articolului 9 până în momentul luării unei decizii cu privire la înregistrarea registrului central de tranzacții în temeiul prezentului regulament.

Un registru central de tranzacții stabilit într-o țară terță căruia i s-a permis să colecteze și să mențină evidențe referitoare la instrumentele financiare derivate în conformitate cu legislația națională unui stat membru înainte de adoptarea de către Comisie a tuturor standardelor tehnice de reglementare și de punere în aplicare prevăzute la articolele 56 și 81, poate fi utilizat în scopul respectării obligației de raportare în temeiul articolului 9 până în momentul luării unei decizii cu privire la recunoașterea registrului central de tranzacții în temeiul prezentului regulament.

▼B

(9) Fără a aduce atingere articolului 81 alineatul (3) litera (f), atunci când nu există un acord internațional între o țară terță și Uniune, în sensul articolului 75, un registru central de tranzacții poate pune informațiile necesare la dispoziția autorităților relevante ale țării terțe respective până la 17 august 2013, cu condiția să notifice AEVMP în acest sens.

Articolul 90

Personalul și resursele AEVMP

Până la 31 decembrie 2012, AEVMP evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din asumarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Articolul 91

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Lista încălcărilor menționate la articolul 65 alineatul (1)

I. Încălcări legate de cerințe organizaționale sau de conflicte de interese:

(a) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (1) dacă nu dispune de sisteme robuste de guvernanță, care să includă o structură organizatorică clară, cu responsabilități bine definite, transparente și coerente și mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile solide, care să împiedice divulgarea informațiilor confidențiale;

(b) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (2) dacă nu menține și nu aplică reguli organizaționale și administrative scrise și efective pentru identificarea și gestionarea conflictelor de interese în legătură cu managerii și membrii personalului lor sau cu orice persoană legată de aceștia direct sau indirect prin legături strânse;

(c) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (3) dacă nu instituie politici și proceduri adecvate și suficiente pentru a asigura respectarea tuturor dispozițiilor prezentului regulament de către registru, inclusiv de către managerii și angajații săi;

(d) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (4) dacă nu menține și nu utilizează o structură organizatorică adecvată pentru a asigura continuitatea și buna sa funcționare în cursul prestării serviciilor și al desfășurării activităților;

(e) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (5) dacă nu separă, la nivel operațional, serviciile sale auxiliare de funcția de colectare și de păstrare la nivel central a evidențelor referitoare la instrumentele financiare derivate;

(f) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (6) dacă nu se asigură că membrii consiliului său de administrație și personalul său de conducere au o bună reputație și o experiență suficiente pentru a asigura administrarea solidă și prudentă a registrului;

(g) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (7) dacă nu dispune de cerințe de acces obiective, nediscriminatorii și publice pentru furnizorii de servicii și întreprinderile care fac obiectul obligației de raportare în temeiul articolului 9;

(h) un registru central de tranzacții încalcă articolul 78 alineatul (8) dacă nu publică prețurile și taxele aferente serviciilor prestate în temeiul prezentului regulament, dacă nu permite entităților care fac raportări să aibă acces separat la fiecare serviciu sau dacă percepe prețuri și taxe care nu sunt stabilite în funcție de costuri.

II. Încălcări legate de cerințe operaționale:

(a) un registru central de tranzacții încalcă articolul 79 alineatul (1) dacă nu identifică sursele de risc operațional și nu reduce la minimum riscurile respective prin dezvoltarea unor sisteme, mijloace de control și proceduri adecvate;

(b) un registru central de tranzacții încalcă articolul 79 alineatul (2) dacă nu prevede, nu aplică sau nu menține o politică adecvată de continuitate a activității și un plan de redresare în caz de dezastru cu scopul de a asigura menținerea funcțiilor sale, reluarea rapidă a operațiunilor și îndeplinirea obligațiilor;

▼B

(c) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (1) dacă nu asigură confidențialitatea, integritatea sau protecția informațiilor primite în aplicarea articolului 9;

(d) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (2) dacă utilizează datele pe care le primește în temeiul prezentului regulament în scopuri comerciale, fără acordul contrapărților relevante;

(e) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (3) dacă nu înregistrează rapid informațiile primite în temeiul articolului 9 sau dacă nu le păstrează timp de cel puțin zece ani de la încetarea contractelor relevante sau dacă nu utilizează proceduri de înregistrare rapide și eficiente pentru a documenta modificările aduse informațiilor înregistrate;

(f) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (4) dacă nu calculează pozițiile pentru fiecare clasă de instrumente financiare derivate și entitate declarantă pe baza detaliilor contractelor derivate raportate conform articolului 9;

(g) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (5) dacă nu le permite părților la un contract să acceseze și să corecteze informațiile referitoare la contractul respectiv în timp util;

(h) un registru central de tranzacții încalcă articolul 80 alineatul (6) dacă nu ia toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor păstrate în sistemele sale.

III. Încălcări legate de transparență și disponibilitatea informațiilor:

(a) un registru central de tranzacții încalcă articolul 81 alineatul (1) dacă nu publică la intervale regulate și într-un mod ușor accesibil poziții agregate pe clase de instrumente financiare derivate pentru contractele care îi sunt raportate;

(b) un registru central de tranzacții încalcă articolul 81 alineatul (2) dacă nu permite entităților menționate la articolul 81 alineatul (3) un acces direct și imediat la detaliile contractelor derivate de care au nevoie pentru a-și îndeplini responsabilitățile și mandatele.

IV. Încălcări legate de obstacolele din calea activităților de supraveghere:

(a) un registru central de tranzacții încalcă articolul 61 alineatul (1) dacă furnizează informații incorecte sau care induc în eroare drept răspuns la o cerere simplă de informații înaintată de AEVMP în temeiul articolului 61 alineatul (2) sau la o decizie a AEVMP prin care solicită furnizarea de informații în temeiul articolului 61 alineatul (3);

(b) un registru central de tranzacții oferă răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate în temeiul articolului 62 alineatul (1) litera (c);

(c) un registru central de tranzacții nu se conformează în termenul stabilit unei măsuri de supraveghere adoptate de AEVMP în temeiul articolului 73.

▼B

ANEXA II

Lista coeficienților legați de anumite circumstanțe agravante sau atenuante, în vederea aplicării articolului 65 alineatul (3)

Următorii coeficienți se aplică în mod cumulativ la cuantumurile de bază menționate la articolul 65 alineatul (2):

I. Coeficienți de ajustare legați de circumstanțe agravante:

(a) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod repetat, se aplică un coeficient suplimentar de 1,1 pentru fiecare dată când a fost repetată;

(b) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită pe o perioadă mai mare de șase luni, se aplică un coeficient de 1,5;

(c) în cazul în care încălcarea a evidențiat deficiențe sistemice în organizarea registrului central de tranzacții, în special în ceea ce privește procedurile, sistemele de gestionare sau mecanismele de control intern, se aplică un coeficient de 2,2;

(d) în cazul în care încălcarea are un impact negativ asupra calității datelor pe care le păstrează registrul central de tranzacții, se aplică un coeficient de 1,5;

(e) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat, se aplică un coeficient de 2;

(f) în cazul în care nu s-a luat nicio măsură corectoare după ce s-a identificat încălcarea, se aplică un coeficient de 1,7;

(g) în cazul în care personalul de conducere al registrului central de tranzacții nu a cooperat cu AEVMP în cadrul desfășurării investigațiilor acesteia, se aplică un coeficient de 1,5;

II. Coeficienți de ajustare legați de circumstanțe atenuante:

(a) în cazul în care încălcarea a fost săvârșită timp de mai puțin de 10 zile lucrătoare, se aplică un coeficient de 0,9;

(b) în cazul în care personalul de conducere al registrului central de tranzacții poate demonstra că a luat toate măsurile necesare pentru a preveni încălcarea, se aplică un coeficient de 0,7;

(c) în cazul în care registrul central de tranzacții a furnizat AEVMP, fără întârziere și în mod eficace, informații complete cu privire la încălcare, se aplică un coeficient de 0,4;

(d) în cazul în care registrul central de tranzacții a luat din proprie inițiativă măsuri pentru a se asigura că pe viitor nu mai pot fi săvârșite încălcări similare, se aplică un coeficient de 0,6.